

Fructele Fernii

Poezii si gânduri

Cuth Mircea Petre

2016

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

PAȘCA, VIOREL, PREOT

Monografia satului Gelu / pr. Pașca Viorel. - Satu Mare : Editura
Someșul, 2016

Conține bibliografie

ISBN 978-973-8939-49-3

98(498 Gelu)

Printed in Romania

Copyright © 2016

TipografiaSomeșul®

tipărim pentru tine

Print & Design Tipografia Someșul

Tehnoredactare: Tipografia Someșul

Satu Mare România

B-dul Lucian Blaga nr. 254

Tel./fax: +04 0261 824 234

www.tipografiasomesul.ro

CUPRINS

Introducere.....	7
-------------------------	----------

Caietul 1 Examenul de conștiință	9
---	----------

1 - Când stai pe gânduri	10
2 - Când realizezi ce ești.....	15
3 - Ce e important în viață	18
4 - Să te iubesc Isuse	20
5 - Stai și privești.....	22
6 - Când privești departe.....	25
7 - Gânduri	26
8 - Ce să faci.....	27
9 - Cui dăruiești sufletul.....	29
10 - Ești plictisit.....	30
11 - Pentru mine	32
12 - Ai fost ateu	34
13 - Te doare	37
14 - Simțirea.....	39
15 - Doamne eu îți mulțumesc.....	42
16 - A fi sărac	43
17 - Viața!	44
18 - A fi fericit.....	47
19 - Ce este viața?	49
20 - O poezie de încurajare	53
21 - Amintirea.....	55
22 - Viața omului	57

Caietul 2 Starea sufletului.....	59
---	-----------

1 - Când sufletul oftează	60
2 - Ziua sfântă.....	64
3 - Pentru tineri.....	68
4 - Când sufletul îmi plânge.....	73
5 - Nu-ți ascunde gândurile.....	76
6 - Suflet chinuit	81
7 - Ce e iubirea?	84
8 - Ce înseamnă iubirea?	88

9 - Bogația adevărată.....	92
10 - Dăruirea.....	97
11 - Marea zi.....	100
12 - Viața lui David.....	103
13 - Ce e mânia?.....	107
14 - Înțelepciunea.....	110
15 - Nu te lăsa înșelat.....	114
16 - Viață neîmplinită.....	117
17 - Recunoștința.....	122

Caietul 3 Cunoașterea iubirii 124

1 - Realitatea.....	125
2 - Comparația.....	127
3 - Alegerea.....	129
4 - Despre iubire.....	132
5 - Iertarea.....	136
6 - Să învățăm iubirea!.....	139
7 - Despre lumină.....	143
8 - Ai grijă cum gândești.....	146
9 - Smochinul neroditor.....	149
10 - Indiferența.....	152
11 - Iubirea înneștiință.....	156
12 - O motivație.....	160
13 - Despre viața lui Adam.....	162
14 - Educația la copii.....	165
15 - Nepăsarea.....	168
16 - E destul.....	171
17 - Când te simți lovit.....	174
18 - Iubirea.....	179

Caietul 4 Stări sufletești..... 184

1 - Despre trecutul meu.....	185
2 - Cum să Te iubesc?.....	190
3 - M-am plâns.....	193
4 - Să nu-ți pară rău.....	196
5 - Abstenența.....	199
6 - Alegerea.....	203

7 - De ce s-alergi?.....	206
8 - Iubirea adevărată.....	211
9 - Neîmplinirea.....	213
10 - Mulțumesc.....	216
11 - Despre mine.....	219
12 - O viață.....	222
13 - Viață nefericită.....	226
14 - Iubirea reală.....	228
15 - Împlinirea.....	230
16 - Mai de mult.....	232
17 - Ști de ce?.....	234
18 - Nu-i mai bine ca cu Domnul.....	237
19 - Să nu pot Doamne.....	239
20 - De ce?.....	241
21 - Bunătatea Ta.....	244
22 - O viață crudă.....	246
23 - Gânduri negre.....	248
24 - Aleanuri.....	250
25 - Nu-i nimeni să lege o rană.....	252
26 - Inima.....	255
27 - Rușinea și sărăcia.....	257
28 - Ce mare este harul Tău.....	259
29 - Internetul.....	261
30 - A avea credință.....	264
31 - Mânia.....	267
Gânduri Meditația minții.....	270
Viața.....	271
Învață.....	275
Golul.....	279
Poate că.....	281
Sunt omul.....	283
Căsătoria.....	285
Încheiere.....	287

Introducere

În primul rând vreau să-i mulțumesc Domnului pentru tot ce a făcut pentru mine și pentru acest volum de poezii, care doresc să fie o învioreare pentru sufletele celor ce-l citesc. Poate vă întrebați de ce am ales acest titlu „Fructele Iernii“ deoarece iarna simbolizează bătrânețea, sfârșitul anotimpului, etc.

Aș vrea să spun că pentru mine iarna semnifică cu totul altceva și anume: perioada de timp în care legătura personală cu Dumnezeu poate fi îmbunătățită prin faptul că citesc mai mult, mă rog mai mult și am părtașie mai multă cu frații. Deci făcând toate acestea ajungem să fim roditori, adică fructele iernii sunt cu adevărat posibile, pentru noi creștinii.

Primăvara, deși semnifică nașterea naturi nu avem timpul necesar pentru Domnul Dumnezeu, deoarece este campania de lucru aflată în desfășurare și avem tot mai puțin timp de Domnul, pentru o legătură mai apropiată.

Vara, e mult de lucru în grădină, la câmp și cu treburile casnice. Ziua este lungă și munca este multă iar seara suntem prea oboșiți pentru părtașia cu Tatăl preaiubit.

Toamna, e frumoasă și ne bucură strângerea recoltei, dar suntem prea ocupați pentru a ne pregăti de iarnă și timpul trece foarte repede. Deci adevăratele fructe, se cultivă iarna, pentru noi creștinii, deci fiecare să aducem rodul cuvenit și nu numai iarna, ci întotdeauna, toată viața.

În acest volum de poezii tema centrală este relația personală cu Dumnezeu, arătând câteva exemple clare care pot fi puse în practică.

Aceste rânduri sper să ajute cititorul să aprofundeze cuvântul Domnului și întru cât poate să lumineze cărarea spre înțelegerea mai clară a voinței Sale.

Aș vrea să știți, că nu fac aluzii la adresa cuiva, și nici nu vreau să dau dovadă de persiflare, vizavi de celelalte persoane deși poate așa se înțelege, dar nu e așa.

În acest volum nu sunt adeptul nici unei confesiuni religioase ci doar am scris lucruri exact după cuvântul din Sfânta Scriptură. Sper să vedeți în mine un creștin și nimic mai mult.

Deși multe poezii se referă la mine în mod direct ele sunt

valabile pentru toți aceia care trec printr-o situație asemănătoare cu a mea. În multe ocazii am folosit sensul figurativ al unui înțeles sau am folosit simboluri pentru a arăta mai clar situația respectivă. Unde am pus „tu“ mă refer de fapt la mine, ca și cum mi-aș vorbi mie, iar unde spun „ei“ sau „voi“ deci mă includ și pe mine. Îmi doresc ca cititorul să înțeleagă corect mesajul și să îl trateze corespunzător. Aceste poezii conțin o descriere amănunțită într-un mod clar despre mine, atât din trecut cât și din prezent, restul ve-ți afla dumneavoastră citind cartea.

Domnul să vă dăruiască înțelepciune și sacage pentru a pătrunde mai ușor în miezul subiectului.

Gândul central al acestui volum practic se regăsește în aceste versuri.

“A iubi cu-adevărat,
Înseamnă a dărui!
A lăsa din tot ce ai,
Pentru alții a trăi”.

Domnul să vă binecuvânteze!

Lăudat să fie Domnul Isus!

Caietul 1

Examenul de conștiință

1. Când stai pe gânduri

Când stai pe gânduri,
Și nu știi ce gândești;
Gândește-te cum erai,
Și acum cum ești!

Cât despre mine, voi scrie puțin,
Atenția i-se cuvine Mielului divin!
Eu... am fost un om din lume;
Cu multe păcate ce-i greu ale spune:

Am fost hoț, curvar, bețiv,
Prins în pofta lumii cu al ei venin,
Mândru și de orgoliu plin
Dar toate, au căzut pe Mielul divin.

Și precum am spus,
Voi vorbi mai mult despre Isus.
Cum s-a îndurat de mine,
Făcându-mi atâta bine.

El a venit din ceruri,
De sus din slava Lui,
Ca să-și găsească mielul,
Și Petre e numele lui.

A coborât în lume,
Prin fecioara Maria,
Născându-se într-o iesle,
Să-mi de-a mântuirea.

Încă de la început,
A fost de temut,
Căci împăratul Irod,
Pe prunci i-a omorât.

Dar Domnul era cu El,
Căci El purta „un nume”,
Mai presus de orice nume,
Un nume „Emanuel”!

Trecând timpul Isus creștea,
Și-a-nceput să cunoască
Mai bine lumea aceasta, plină de cruzime,
Dorind să scape de al lumii Mire.

Dar Domnul Isus pe mine m-a iubit,
Venind în lume să știu c-a suferit;
A suferit din greu pentru-al meu păcat,
Murind pe o cruce El s-a rugat:
“O, iartă-i Tată că nu știu ce fac!”

Prin aceste vorbe eu am primit mântuirea,
Să știe orișicine că-n numele Mesia,
Găsești har, iubire și iertare,
Pentru sufletul ce-i gata,
Să meargă la pierzare.

Și acuma frate, eu te rog cu dor,
Primește-l pe Isus ca și salvator!
Căci nimeni și nimic nu îți dă fericire,
Ceea ce o primești de la a lumii Mire.

Iubire pe veci!
Unde moarte nu-i!
De alegi să trăiești,
Pentru slava Lui!

Dar să nu uităm un lucru,
Amintit la început;
Căci poezia aceasta,
E despre mine și Isus.

Să mai scriu puțin, aș dori de mine,
Căci am fost curvar și-acuma mi-e rușine...
Chiar de vă privesc în ochi, aș dori să știți;
Căci pentru mine, Hristos a pățimit!

Am înșelat pe mulți, prin viclenie,
Dar cel mai înșelat din toți,
Am fost eu...
O spun fără rușine.

Căci viața fără de Isus,
E doar o înșelăciune,
Căci nimeni nu-ți ia durerea,
Ci toată lumea pune!

Îți pune în pahar să bei,
Prima beție e cinste,
A doua tu le iei.

Și prins în viciu ăsta,
Ajungi de numai ai,
Nici măcar curajul,
Ce ți-l doreai să-l ai.

Apoi altcine-va îți pune,
O țigară-n mâini și-o bere lângă tine,
Și pentru prima dată, tragi și tu din ea!
Dorind să alungi suferința, cu așa ceva...
Dar, doar înșelăciune, e în toate acestea!

Căci suferința ta, nimenea nu poate...
Unul doar Isus, care te iubește...
Nespus de mult, arătându-ți clar,
Murind pentru tine, pe cruce, în calvar.

Apoi, te gândești la lume, cu a ei păcate;
Și începi să joci și la aparate...
Să-ți câștigi bani de bere...
Dar nu e așa, că și ce ai pierzi,
Și prins la strâmtorare,

Dorești să nu exiști.
Și peste toate acestea,
Mai vine un lucru mare,
Atunci când ai nevoie,
De o-ncurajare!

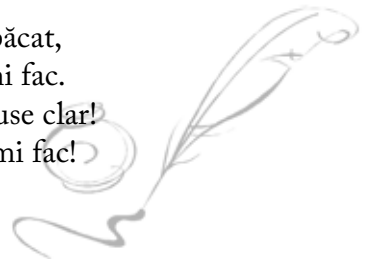
Numai ai pe nimeni lângă tine,
Căci numai ai bani...
Și numai ai cu cine...
Căci toți, sunt doar golani!

Iar într-o zi, Domnul îmi vorbi:
Căci toata lumea aceasta, El o zidi,
Și că a dat porunci pe acest pământ,
Să fie respectate de omul de rând.

Dar eram confuz, neștiind să aleg,
Care porunci ca să le împlinesc...?
Dar și la întrebarea aceasta, am primit răspuns:
Căci zece porunci, El nouă ne-a spus!

Și am zis în mine, oare eu ce fac?
Căci din câte știu, pe două le încalc...
Prima poruncă care o încalc...,
Este cea cu idoli, dar nu știu ce fac.

Căci am fost învățat, că nu e păcat,
De sărut icoana, și de cruce îmi fac.
Dar Domnul îmi vorbi, și îmi spuse clar!
Să lepăd icoana și cruce să nu-mi fac!

Iar cu porunca a doua care o încălcam,
Am primit răspuns, citiind în Cartea sfântă,
Căci Dumnezeu a lucrat, doar șase zile,
Iar ziua a șaptea a binecuvântat-o și sfințit-o!

Și viața mea s-a schimbat de-atunci,
Când regele Mesia, m-a făcut să simt,
A Lui duiosie și-a Sa mângâiere,
Fără să fumez, și fără să beau bere.

Iar acum viața mea, e mult diferită,
Căci sărmana mea inimă ,nu e amăgită!
Singura mea luptă, pe care o dau,
Este cu lepădarea de sine, care «eu» n-o vreau!

Dar Domnul Isus, mie mi-a spus așa:
„Să mă leapăd de sine, și să îmi iau crucea”!
Dar eu Doamne, eu te rog cu dor,
Ajută-mi Tu s-o port ,să-mi fie ușor.

2013

Amin!

2. Când realizezi ce ești

seara, acasă

Nu poți, nici să gândești
Când realizezi ce ești!
Te-ai crezut destul de bun,
Iar acum tu, plângi pe drum!

Te-ai privit în față;
Și-ai spus: e bine așa
Dar azi te-ai întâlnit,
Cu cel neprihănit, Mesia!

Speriat și plin de groază,
Ochii tu ții pleci în jos,
Când vezi ce ticălos ești,
Și cât de păcătos!

Căci în fața lui Mesia,
Totul e descoperit și gol.
Și-acum te-a prins rușinea,
Văzând că ești înșelător.

Te-ai înșelat pe tine;
Dar nu a fost deajuns,
Căci ai dorit să înșeli,
Și pe Domnul Isus.

Ai postit o zi sau poate două...
Dar ai păcătuțit fără sfială!
Ai fost mai rău ca cei din lume,
Doar să te simți bine, să fii mândru de tine.

Și uite așa a trecut timpul,
Și te credeai cam «bunicel»...
Dar acum îți este greu;
Să răspunzi la al Său apel!

Că-n inima ta e luptă;
Și mare învălmășeală,
Că numai știi ce să alegi,
Pe Domnul sau o domnișoară?!

Dar Domnul nouă ne cere:
Să alegem ce ne dorim!
A lumii plăcere sau a Lui mângâiere,
În lume cu ea să trăim!

El pe toți ne iubește,
Și-ar vrea ca niciunul,
Să piară pe vecie!
De-aceea suspină de dor după tine.

Și până nu-i târziu,
Grăbește-te de vino!
Lasă-ți trecutul în spate!
Până se mai poate.

Căci azi zice Scriptura:
„De-auzi glasul Său,
Nu-ți împietri inima”,
Să nu-ți pară rău!

Știu ți-e greu pe cale,
Dar unde e ușor?
Numai cu Domnul Isus,
Treci prin suferință cu spor.

Iar de mai stai pe gânduri,
S-ar putea să pici.
Iar mai grav ca toate,
Să nu te mai ridici!

Nu risipi o clipă!
Fii gata tot mereu!
Căci mâine poate mâine,
Vine Domnul tău!

Iar cum stai cu credința,
Îl asculți pe El?
Îmbracă-te în haina umilinței!
Ca să ajungi în cer.

2013

Amin!

3. *Ce e important în viață*

seara, acasă

Cel mai important în viață,
Cât trăiești pe-acest pământ,
Este să ai dragoste;
În faptă, gândire și cuvânt!

Viața nu e viață,
Fără dragostea din cer!
Fie că iubești mașini, bani
Astea toate pier.

Numai dragostea rămâne!
Dintre toate pe pământ.
Cea mai mare dintre toate:
E dragostea de Cel prea sfânt!

Și Isus când la-ntâlnit,
Pe tânărul cel bogat,
S-a uitat țintă la el,
I-a plăcut și i-a fost drag.

Dar i-a zis un singur lucru:
„De vrei să ajungi în cer,
Vinde-ți toată bogăția!
Dă-o la săraci îți cer!“

Dar tânărul a plecat,
Întristat de tot, de tot
Căci avea multe avuții...
Dar n-avuse pe Hristos!

I-a fost dragă lumea aceasta,
Dar a vrut să ajungă în cer!
Când a fost ca să aleagă;
A ales ceea ce pier!

Însă din noi fiecare,
Să-și pună marea-ntrebare;
Dacă vine Domnul frate,
Noi de ce o să avem parte?

Căci unde-i comoara ta,
Acolo-i și inima!

2013

Amin!

4. *Să te iubesc Isuse*

seara, acasă

Te rog Isus, să-mi dai putere,
Să te slujesc numai pe Tine!
Să Te iubesc, atât de mult;
Cât mai iubit și Tu pe mine!

Ajută-mi Doamne, eu te rog,
Ca să-mplinesc doar voia Ta!
Și zi și noapte ca să cuget,
Mereu, mereu la Legea Ta.

În chinurile din asta viață,
Mi-aș dori să mă gândesc,
La ce-ai făcut Tu, pentru mine,
Și cât de mult, Tu mă iubești.

Ai acceptat ca să te faci,
Un miel blând, fără de glas,
Arătându-mi un exemplu,
Pe urme Isuse ca să-ți calc.

Dar uneori, mi-e dragă lumea,
Și uit ades, să te iubesc,
Știind însă atât de bine!,
Ca-i murit să mă salvezi.

Te rog Isus, să fii cu mine,
Ca să trăiesc nu pentru mine,
Ci pentru cei de lângă mine,
Cum ai trăit Tu, pentru mine!

Învață-mă ce-i înfrânarea;
De tot ceea ce este rău,
Dorind să caut întodeauna,
Folosul celor din jurul meu.

Tu mai învățat iubirea,
Dar o uit de-atâtea ori...
Gândindu-mă numai la sine,
Uitând de nevoia sărmanilor.

Mi-ai arătat doar calea bună,
Prin faptă, vorbă și cuvânt;
Da oare eu, ce las în urmă?
Trăind dar nu prin Duhul Sfânt.

Zidește-n mine o nouă ființă,
Născută azi din Duhul Tău.
Iubind de astăzi înainte,
Chiar și pe vrășmașul meu!

Aș dori acum Isuse,
Nu vilă , mașini sau bani,
Ci Duhul Tău să mă învețe,
Să îi iubesc și pe dușmani!

Și-oricât de greu ar fi aici,
Să trăiesc o viață sfântă...
Te rog Isus să-mi reamintești,
Căci Tu, iubești a mea ființă!

2013

Amin!

5. *Stai și privești*

seara, acasă

Stai și privești în jurul tău,
Și îți amintești mereu:
Cât ai fost de păcătos,
Cum ai fost fără Hristos...

Pribegind în lumea-ntreagă,
După faimă și succes,
Dar la urmă te-ai ales,
În suflet cu-n gol imens.

Ai făcut de toate-n viață...
Te-ai distrat, ai chefuit...
Dar sufletului din tine,
Nu ia-i dăruit nimic!

Chiar de te-ai simțit tu bine;
Asta a fost doar trecător,
Dar dacă te pocăiești,
Vei fi nemuritor!

Na-i avut liniște în casă,
Ci doar certuri, dezbinări;
Dar acum viața e alta,
Căci ai primit în suflet pacea,

De la Domnul Dumnezeu.
Care te-a iubit mereu.
Murind pentru tine Fiul Său,
Ca să te împace cu Dumnezeu.

În familie durere mare;
Când în bine când în rău,
Când o nuntă, o-nmormântare...
Și pierzi pe fratele tău.

Și atunci ai fost copil,
Dar de dureri, ai avut parte!
Căci Satana te urăște,
De la naștere la moarte.

Chinuit de gânduri rele,
Și de fapte imorale,
Am ajuns să-mi pierd bun-simțul,
Și să fac ce-mi stă în stare.

Am furat ce-mi vedeau ochii...
Dar nu m-am gândit o clipă,
Ca-ș putea ca să regret,
Câțiva ani prin temniță.

Și apoi iar o durere.,
Când aveam vreo 13 ani,
Căci mi-am pierdut tăticol,
Doar la 45 de ani...

Suferința și durerea
Te apasă foarte greu,
Că n-ai nicio mângâiere,
Nu îl ai pe Dumnezeu.

Iar acum privesc în urmă,
Cum am fost și cine sunt,
Căci viața mi-e diferită...
De când îl am pe Isus.

Suferința e micuță.
Și durerile-s ușoare,
Căci Isus mă întărește,
Să le trec mă face-nstare.

Și acuma ce să fac?
Să mă-ncred în Dumnezeu!
Asta-i singura mea șansă,
Să ajung la Fiul Său.

Când privești în viitor...
Vezi doar liniște și pace,
Pentru copiii lui Dumnezeu,
Care de dragostea Sa au parte.

Și oricine are o șansă,
Să ajungă în raiul Său,
Și condiția e simplă:
Să creadă în Fiul Său!

2014

Amin!

6. *Când privești departe*

seara, afară

Când stai privești departe,
Dincolo de nori...
Este cineva, care adeseori..
Te privește, te ascultă
Și îți spune:
«Eu sunt cu tine»!

Privește doar la Isus!
Indiferent că nu-s, sau îs stele pe cer,
Gândește-te tu bine, că tu ai un preț...
Iar prețul cel mai mare l-a plătit Isus,
Murind pe o cruce, El ție ți-a spus:
«Te iubesc»!!!

2014

Amin!

7. *Gânduri*

seara, afară

De citești în Cartea sfântă,
Și rămâi pe gânduri pus...
Te gândește doar la un lucru:
Și anume la Isus!

Căci pe cruce pentru tine,
A murit și-a suferit...
Ca să înțelegi tu bine,
Cât de mult El te-a iubit!

Dar tu te-ai gândit măcar?
Ce înseamnă chinul de pe calvar?
Privește înspre Isus,
Și vei înțelege, vei primi răspuns.

2014

Amin!

8. *Ce să faci?*

ora de engleză

Ce să faci, când tu ești singur?
Chiar de-s mulți pe lângă tine...
Și te simți prea singuratic,
Căci tu iubești, dar n-ai cu cine...

Ai avea nevoie doar;
De-o privire prietenoasă,
Sau de-o vorbă din inimă,
Dar n-ai parte, că-i valoroasă.

Ai avea multe întrebări,
Dar să-ntrebi nu ai pe cine...
Căci toți sunt altfel ca tine,
Care se gândesc la sine.

Stai tot singur, singur frate,
Iar la ora ești plictisit,
Că nu ești băgat în seamă,
Pentru că ești diferit!

E o luptă foarte mare,
Dar nu e pentru Hristos,
Căci religia-i importantă,
Însă-i fără de folos.

Căci în loc ca să vorbim,
De Domnul nostru Isus,
Ne-apucăm ca să vorbim,
De religii sau de cult.

Însă Domnul niciodată;
Nu a zis „religia ta”
Căci El privea în inimă,
Facă-se după credința ta!

De aceea frați în Domnul,
Să vorbim despre Hristos!
Să nu vorbim despre religii,
Că nu este de folos!

De câștigat câștigă unul,
Care pierde cu Isus,
Acela e Satana frate.
Păzește-ți inima, Isus ți-a spus!

De vrei să ajungi în cer,
Ca să fii cu Domnul tău,
Leapădă-te complet de tine,
Iubește-ți dușmanul tău!

2014

Amin!

9. *Cui dăruiești sufletul*
simulare, română

Omule ce scurtă-i viața,
Astăzi ești mâine nu ești..
Dacă mori în noaptea asta,
Sufletul cui dăruiești?

Te-ai trudit să ai de toate,
Dar nu-l ai pe Dumnezeu...
Chiar de mergi pe la-adunare;
Și de cânti, te rogi mereu...

Căci Isus de la noi cere,
Să trăim plini de iubire,
Să nu vedem pe nimenea...
Mai prejos decât pe sine!

Căci smerenia-i lucru mare!,
Și e greu să te smerești,
Mai ales că ai știință,
Dar nu vrei să te căiești...

Dumnezeu ți-e împotrivă,
Dacă tu nu te smerești,
Și în rai nu poți ajunge,
Fericit ca să trăiești.

Căci păcatul cel mai mare,
Este hula Duhului!
Dar în spatele aceluia,
E mândria omului!

De vrei să ajungi în rai,
Ca să fi cu Domnul tău,
Smerește-te frate dragă;
Cum a făcut-o Domnul tău!

2014

Amin!

10. *Ești plictisit*

simulare, biologie

Ești la oră, stai privești...
Și gândești ceea ce ești;
Cum ai fost și tu făcut,
De Dumnezeu, chiar din pământ.

Din pământ ai fost luat,
În pământ tot te-ai băgat,
Chiar și inima și mintea ți-s legate;
De pământ măi dragă frate.

Iar de tu nu te căiești,
De pământ să te dezlipești,
Vei rămâne jos aici,
Nu vei putea să te ridici.

Căci unde-i comoara ta,
Acolo-i și inima...!
Te-ai trudit, te-ai ostenit,
Dar la Dumnezeu, nici nu te-ai gândit...

„Dar măi frate, o să-mi spui:
Asta-i pedeapsa omului,
De-a se trudi de-a chinui,
Ca să-și câștige banii.”

Da așa e frate drag,
Dar ai stat și-ai realizat?
În ce sistem noi trăim?
În conducerea Mielului divin!

Iar El ne-a spus:
“Nu vă îngrijați,
Ce să mâncați,
Cu ce vă îmbrăcați!”

Iar de ai credință frate,
Toate astea-s adevărate!
Căci Domnul la copiii Lui,
Le dă pâine ca-n timpul somnului!

Și mai presus de orice fel,
Ești în mâna lui Dumnezeu!
Și Te-va ajuta tot mereu,
Doar să te-ncrezi în Dumnezeu!

2014

Amin!

11. Pentru mine

simulare, matematică

Nu ai nici un chef...
Ești plictisit că ești...
În sala de examen,
Ca să te gândești.

Aș vrea să știu mai mult,
Dar nu vreau să fiu mândru;
De-acea mai bine puțin,
Decât fără Mielul divin.

Căci ce folos ai din toate?
Probe trecute, bacalaureate...
Când ce e mai important,
Examenul vieții, cu Isus e dat!

Când știi, că ști la una,
Dar la alta nu!
Devii puțin frustrat,
Dar nu-i bine, nu!

Cel mai important din toate;
Este să-l iubești pe Isus!
Poți avea bani și succese,
Fără El ești dus!

Pierdut pe vecie tu vei fi!
Dacă nu te-ntorci la Isus,
Pentru-ai mulțumi,
Că Te va duce în veșnicii.

Mai bine fără bac;
Decât fără Domnul Isus,
Mai bine prost în lume,
Decât pe vecie pierdut.

Prost în felul lumii,
Dar deștept în Isus,
Clădindu-mi casa pe stâncă,
Precum El mi-a spus!

Și-o dorință-i în tine,
C-ai vrea tot mai mult,
Suceese în viață;
Fără Domul Isus.

Iar plăcerile astea-s,
De scurtă durată...
Căci astăzi le ai,
Dar mâine se găță.

Astăzi e clipa în care mai poți,
Să vi la Domnul Isus ca să te-ntorci!
Căci mâine poate tu numai ești,
Și-ai trăit o viață ca-n povești.

Singura șansă pe care o ai:
Este jertfa Domului, în care să crezi!
Să treci din moarte la viață,
În veșnicie pe veci!

2014

Amin!

12. *Ci fost ateu*

ora de modul 1

Te macină mereu,
C-ai fost ateu...
Și-ai făcut mult rău,
Jignind pe Dumnezeu.

Iar acuma ești stresat,
Că hainele nu ți-ai spălat!
Ești murdar în inimă,
Că-ți place că e amăgită!

E amăgită cu plăceri,
De care crezi că o să scapi...
Dar singur tot te bagi mereu...
Și n-ascuți de Dumnezeu.

Mă simt atât de vinovat!
Că numai știu ce să mai fac?!
Aș vrea să mă simt bine,
Dar să fie și Isus cu mine.

Mi-e ciudă că nu îs,
Așa cum ar trebui,
Prin comportamentul meu,
Să-l slăvesc pe Dumnezeu!

Dar am fost legat;
În curvie apăsător...
Și nici acum, nu-s eliberat,
Și e o pricină de păcat!

Căci uneori aș vrea,
Să fiu eliberat,
Dar nu din toată inima,
Ca să fiu scăpat!

Căci am făcut destule;
Fapte rele nu bune!
Iar acuma mi-e rușine,
Știind că nu fac bine!

Eu nu vreau să fiu;
Când cu Isus când cu lumea!
Mi-e ciudă pe mine,
De ce nu mă mulțumesc cu bine?!

Dar cine să înțeleagă,
Când nu știe ce am făcut?
Iar de încep să spun...
Oare cu ce mă ajută?

Căci lumea nu-nțelege,
Ce e în sufletul meu...
Căci eu iubesc și lumea,
Dar iubesc și pe Dumnezeu.

Știu că nu se-mpacă,
Dar ce pot să fac?
Căci nu am putere,
Nici ca să mă-nbrac.

Și-o dorință e-n tine;
Să te răzvrătești mereu!
Căci uneori ți-e ciudă,
Chiar pe Dumnezeu.

Căci parcă El, ar fi vinovatul,
De ce încă tu iubești păcatul?!
Dar Te întreb Doamne pe Tine:
Oare ce-ai găsit la mine?

Mai bine nu eram!
Să nu știu nimic,
Căci Ecclesiastul spune:
Că acela-i fericit!

Aș vrea să mă transform,
Din omul cum am fost...!
Într-un copil de Dumnezeu,
Dar nici asta nu pot!

Și mă întreb adesea:
Oare până când...?
Eu voi iubi păcatul,
De Domnul să mă ascund!

Căci aș vrea în lume,
Dar într-un fel nu!
Știind de-acum sfârșitul,
Că nu-i bine, nu!

Dar așa nu-i bine!
Să fiu prefăcut,
Sau pocăit de formă,
Și să mă ascund!

Mai bine nu știam,
Vreodată de Isus!
Decât în situația asta,
Să nu-i rămân supus.

Iar acum Doamne,
Eu te rog...
Să-mi da-i Tu putere,
Ca să mă întorc!

2014

Amin!

13. *Te doare*

ora de modul 4

Te doare foarte tare!
Că simți că ai mințit,
Iar mai tare ca asta,
E că, ești nesimțit.

Ai vrea tot mereu,
Să te simți bine,
Iar pentru asta ai nevoie,
Ca să ai cu cine.

Îți amăgești inima,
Cu „fete goale“ pe net,
Iar mai tare te-afunzi,
E posibil să te îneci!

Și totuși iubești fetele...
Și îți place ce vezi;
Și-o dorință e-n tine,
Că-ai vrea să le încerci!

Și nu înțeleg cum?!
Pot să fiu așa?
Iubind pe Dumnezeu,
Dar iubind și lumea...

Iar viața asta-i, plină de urâciune!
Și mi-e ciudă chiar pe mine!
Pentru ce iubesc goliciunea din lume?
Făcând lui Dumnezeu rușine!

Căci mai bine nu cunoșteam,
Nici când pe Dumnezeu!
Decât acuma să nu ascult,
Și să îmi fac rău.

Dar unde să mă duc?
Și ce pot să fac?
Când îmi este greu,
Sufletul să mi-l împac.

Dar Te rog nu mă lăsa,
Să traiesc înșelăciunea!
Ci Te rog frumos, ajută-mă!
Să Te slujesc din inimă!

2014

Amin!

14. *Simțirea*

ora de engleză

Vai, ce simt în jurul meu...
Dorință malefică de rău!
Curvia e la ea "acasă",
Mă tem să nu-i cad în plasă.

Când mă uit la ce se face,
Nu e ceva care îmi place!
Dar mă simt un fariseu,
Că în ascuns o fac și eu.

Cum să-i judec sau condamn?
Că nu-s mai bun nici cu un ban...
Că și-a mea inimă-i rece,
În plăceri vrea să se înece.

Curvia asta-i foarte mare;
Iar eu nu mă simt în stare,
Să pot să-nving în lupta mea,
Să fug de curvie aș vrea!

Și ce să fac când tot mereu,
Mă simt mai apăsător și-i greu;
Când văd ce-i în lumea asta,
Că și pe mine m-a prins plasa.

Iar o întrebare foarte mare,
Mă face să îmi ies din stare!
De ce, ce-i răi o duc bine?
Aș vrea și eu puțin în lume!

Dar viața nu mi-ar fi împlinită,
Când cu amarăciune-i amăgită,
La început e dulce tare...
Dar la urmă o să te omoare!

Iar tu copil de Dumnezeu,
Fugi de curvie tot mereu!
Luptă-te, lupta cea bună!
La sfârșit să primești cunună.

Nu te uita, la ce-i ce-s răi!
Nici nu dori să fii ca ei.
Că astăzi lor le merge bine,
Dar mâine lor le e rușine!

C-o să ajungi odată în viață;
Să te gândești la a ta povață!
Ai vrea să mai poți schimba ceva,
Dar degeaba, asta-i viața!

Nu apreciezi până nu pierzi,
Spune o vorbă din povești.
Dar o vorbă adevărată,
După faptă și răsplată.

De aceea alege ce e bine,
Că nu știi ce va fi mâine!
Și de mori fără Isus,
Pe vecii tu vei fi dus!

Cât încă mai este har,
Primește mântuirea-n dar!
Că numai este foarte mult,
Căci Domnul nostru e pe drum!

Ba mai mult, e chiar la ușă,
Deschide-i azi, nu sta-n cătușă!
Că de nu vrei să fii scăpat,
Pe vecii tu ai plecat!

Prețul mare a fost plătit;
De Isus ce te-a iubit!
Și Te-a iubit pân' la sfârșit,
Pe-o cruce a fost răstignit!

Iar acuma te încrede;
Că nu ai ce pierde,
Iar dacă asta-i adevărat,
De moarte tu vei fi scăpat!

2014

Amin!

15. *Doamne eu îți mulțumesc*

seara, acasă

Doamne, eu îți mulțumesc!
Pentru-că Tu mai ales!
Ca să fiu cu Tine-n cer,
Prin Hristos, Emanuel!

Doamne, eu îți mulțumesc!
Căci pe mine mă iubești!
Și mi-ai arătat-o clar,
Prin jertfa de pe calvar.

Doamne, eu îți mulțumesc!
Căci prin Tine eu trăiesc!
Ajută-mi Doamne eu te rog,
Să Te am în orice loc!

Doamne, eu te rog frumos,
Să mă faci un om duios!
Îndurător și iertător,
Ca Hristosul salvator!

Viața mea să reprezinte;
A Tale sfinte cuvinte!
De la mic până la mare,
La toate le dau crezare!

Iar faptele mele să arate,
Că Te iubesc până la moarte!

2014

Amin!

16. *A fi sărac*

seara, acasă

A fi sărac, înseamnă a fi:
Un om cu judecată!
Atunci când toți spun că au,
Dar viața lor n-arată!

Căci Domnul omenirii a zis:
“Că fericite este scris,
De cei săraci cu Duhul,
Căci ei vor vedea pe Domnul!

Împărăția cerurilor,
Este a săracilor!
A săracilor în duh,
A spus-o Domnul Isus”!

Iar tu omule ce-ascuți;
Vinde tot, că banii-s mulți!
Și ei nu te vor lăsa,
Să ascuți de Mesia!

2014

Amin!

17. *Viata*

ora de mate și acasă

Ce pustie este viața,
Când nu ai pe nimenea..
Ai vrea numai să vorbești,
Ca să-ți deschizi inima.

Te simți singur tot mai mult,
Ai vrea să iubești cu dor,
Dar ți-e greu ca să găsești;
Pentru suflet ajutor!

Ca-i pierdut orice speranță!
Când te uiți foarte atent.
Că-orice ai face nu e bine,
Și te doare permanent.

Când ispitele-s duium,
Gândul când nu-l stăpânești,
Uiți adesea ce ai spus,
Uiți de Cel ce te-a ales!

Ca-i promis atâtea lucruri,
Dar nu faci nici jumătate,
Căci ispitele te-apasă;
Ca să-l pui pe El de-o parte!

Spui că acuma ești presat,
De timp și gânduri negre,
C-o să te apropii de El...
Când cel rău n-o să te cerne.

Și ușor tot mai ușor,
Lași gândul să meargă-n zbor...
Te gândești la pământești,
Uiți pentru cine trăiești!

Uïți c-o dată pentru tine,
S-a plătit un mare preț!
Iar în duhul de mânie,
Nu-i acorzi nici un respect!

Te gândești la “trecătoare”,
Strângi de alea pământești;
Dar ți-ai pus marea-ntrebare:
Dacă mori, tu a cui ești?

Ai trăit fără credință!
Ai refuzat refugiu-n El!
Iar când vrei să ai odihnă,
Te surprinde, dar n-ai de fel.

Căci Domnul Isus a spus:
Că omul ce trudit nespus,
Să meargă la El cu tot,
Cum a mers sărmanul Lot.

Cum au mers și ucenicii,
Unii părăsind părinții.
Alții s-au lăsat de tot,
De dragul lui Cristos.

Iar noi Doamne te rugăm;
Inima s-o-nduplecăm!
Să te slujim numai pe Tine,
Ca să avem parte de bine!

Căci doar unu-i Binele,
Și-acela-i Părintele!
A-lor toți ce-s botezați;
Cu Duh Sfânt îs sigilați!

Iar când Domnul nost Isus,
Va veni de-acol' de sus,
Ca să-și răpească Biserica,
Să-avem și noi parte cu ea!

2014

Amin!

18. *A fii fericit*

seara, acasă

Fericirea nu înseamnă;
Să le ai oricând pe toate!
Ci să ai o inimă bună,
Și în suflet libertate!

Libertate față de păcat,
În câte tu te-ai băgat.
Amăgit fiind de lume,
N-au fost rezultate bune!

Căci sfârșitul lor e moarte;
Ești bogat de-ai libertate!
Drumul e deschis acum,
Pentru orice suflet bun.

Liber față de păcat;
Dar de Dumnezeu legat!
Robul Lui să fiu mereu,
Fericirea sufletului meu!

Așa rob mai zic și eu,
Rob la un așa Dumnezeu...
Care îți vrea binele,
Mai ceva ca părintele!

Chiar de uneori te bate;
O face să te scape de la moarte!
Să te aducă înapoi,
Ca să nu mergi în noroi.

Fericit înseamnă a ști:
Ce înseamnă în veșnicii;
Să crezi în jertfa Domnului,
Spre binele omului!

Unde moarte nu va fi,
Nici necaz, ci bucurii!
Împreuna cu Isus,
Căci Ne iubește nespul!

Acuma eu și tu,
Hai să Îi dăm sufletul,
Mai bine e cu Dumnezeu;
Decât cu lumea la rău!

Astăzi suntem încă-n viață;
Prin urmare avem o șansă,
Ca tâlharul de pe cruce,
Ce-a primit răspunsul dulce.

De-a fi cu Domnul Isus,
În strălucirea cea de sus,
Și având în cer un Tată,
Pe Iehova, ce ne-așteaptă!

Ca-să-ajungem să-L vedem,
Să ne bucuram cu El;
Împreună cu Isus,
Mulțumește un rob supus!

2014

Amin!

19. Ce este viața?

seara, acasă

Te-ai întrebat și tu adesea?
De ce porți atâta dor?
Când inima-i neîmplinită,
Și nu are Salvator?!

La cine te gândești acuma?
Pe cine-ai vrea să întâlnești?
Cu cine stai tu nopți de veghe?
Cu cine în taină tu vorbești?

Iar în gând, ce să mai spun?
Că vorbești întregul drum.
Te întrebi ești curios,
Dar să nu fi furios!

Că multe întrebări de-a tale,
Încă n-au nici-o valoare!
Poate tu n-ai întrebat bine,
Cine oare, cine, cine?

Cine-mi dă pâinea pe masă?
Cine mă aduce acasă?
La copii și la nevestă,
Să le fac viața frumoasă!

Cine oare a creat,
Un cer așa de înstelat?
Cine oare dimineață,
Îți dă pofta de viață?!

Când te uiți la răsărit,
Și la acel ce l-ai iubit,
Îți vine un dor mai fierbinte,
Să tot iubești ca mai-nainte!

Ai iubi pe cineva;
Care-ți cunoaște inima!
Dar te-ntrebi, de ce în lume,
Tu nu ai parte de bine!?

Cine-i oare Binele?
Unde să alerg mereu?
Oare e Părintele?
Bunul nostru Dumnezeu?

El e frate, soră dragă!
El toate le-a creat.
Iar în inima ta lasă,
Aurul cel mai curat.

El îți dă pâinea pe masă,
Și-ți trimite bucurii,
El te-ajută-n încercare,
Ca s-o treci în orice zi!

Domnul îți dă în viață,
O șansă minunată.
Să ai parte numai de bine,
Și să-mparți să ai cu cine!

Viața fără de Isus;
E plictisitoare nespus!
Ca-i încerca mereu,
Viața fără Dumnezeu.

În multe rele te-ai băga,
Și tot ai experimenta,
Ai merge în sus și-n jos,
Dar degeaba, nu-i Hristos!

Și fără El viața-i pustie!
Chiar de ai prieteni o mie!
Căci din o mie nici unul,
Nu e ca Isus Domnul!

Prieten bun, pe calea-ngustă,
Frate și soră te-ajută.
Dar ca Domnul nu se poate,
Doar El îți este soră și frate!

De încredere la nevoi,
Nedespărțit în încercări,
Iar în belșug tot El îți lasă,
În inima dorul de casă.

Ca să n-apucăm greșit,
Drumul sfânt cel învechit,
Cel trasat de Dumnezeu,
Pentru sfânt poporul Său.

Dumnezeu, cel care-i viu,
Nu te lasă în pustiu!
Căci și El a fost dus,
În pustie pe munte sus.

El e Cuvântul frate,
Tot ce spune El se face!
Ce poruncește ia ființă,
Te umpli de recunoștință.

Doamne eu te rog ceva:
Ca să lași în viața mea;
Doar un cuvânt de-nviorare,
Să nu obolesc pe cale!

Iar pentru cei care ascultă;
Fericire și pace multă!
Bucurie și împlinire,
Și pe Domnul Isus Mire!

2014

Amin!

20. *O poezie de încurajare*
după masă, acasă

Când inima îți bate;
Și simți că ești iubit!
Atunci din altă parte,
Ești mai greu lovit!

Că-atunci când tu te bucuri,
Altcineva îți vrea rău!
Dar poți să uiți de asta,
Cu Domnul Dumnezeu.

El a izbăvit din multe,
Pe cei ce L-au iubit!
Și tu de te-n crezi în El,
Vei fi izbăvit!

Căci Domnul te poate scoate,
Din cea mai adâncă groapă!
Și de-acuma 'nainte să-ți faci,
Inima doar pentru El să-ți bată!

Căci nu poate omul,
Nici pașii să-și îndrepte...
Cum nu poate prostul,
Ca să se deștepte.

Cum nu poate surdul,
Ca să mai audă,
Și cum nu poate răul,
Să aibă viață lungă!

Cum nu poate șchiopul,
Să mergă normal,
Și cum nu poate orbul,
Să privească iar.

Așa nici creștinul;
Nici el nu poate,
Spre Domnul Isus,
Pașii să și poarte.

Căci nimeni nu vine,
La Tatăl cel ceresc,
Decât prin Domnul Isus,
Dacă ești ales!

Iar de, nu te pocăiește!
Și pe Domnul sfânt primește!
În inimă și în casă,
Ca să ai viața frumoasă.

Și de-acuma înainte,
Ale Domnului cuvinte,
Să-ți rămână înainte,
În inimă și în minte!

2014

Amin!

21. *Amintirea*

seara, acasă

Nu-i așa că tu și eu,
Ne gândim la Dumnezeu?!
Și ne-aducem aminte,
Ale Sale sfinte cuvinte!

Asta-i bine, chiar frumos,
Să-l iubești doar pe Hristos!
Dar cum poți să rămâi,
Mereu doar în dragostea Lui?!

Prin iubire și iertare,
Poți să mergi pe-a Lui cărare!
Simplitate și blândețe,
Astea pot să te învețe!

Să urmezi pe Domnul sfânt,
De la naștere la mormânt.
Mergând doar pe calea Sa,
Ca să primești mântuirea.

Mântuirea este dată;
Celui cu inima curată!
Celor blânzi și iubitori,
Vor fi al ei moștenitori!

Prin credință și în fapte,
Poți să mergi la Dumnezeu!
Împlinind cuvintele Sale,
Vei fi prietenul Său!

Cum a fost și Avraam;
Prietenul lui Dumnezeu!
Poți să fi și tu,
De ascuți de glasul Său!

Glasul Său ce ne îndrumă,
Ca să mergem tot mai drept,
Pentru a primi cunună,
Sunt de asta conștient!

2014

Amin!

22. *Viata omului*

seara, acasă

Viata omului pe pământ;
Este doar un chin urât!
Căci s-a născut să sufere,
Pe pământ multe rele!

Căci stăpânul lumii îi rău,
Și îi înșală mereu,
Pe oameni de pe pământ,
Ca să sufere mult.

Îi înșală în fel și chip;
Unii în beție alții în iubit!
Iar pe alții el îi face,
Să-și piardă banii la aparate.

Iar mai grav ca asta,
E când te împinge de la Dumnezeu,
Ca să cazi în neascultare,
Și să îți faci rău!

Iar pe urmă în familie lasă,
Numai depărtare și dorul de casă!
Dar să nu înțelegeți greșit,
Nu dorul de casă, ci cel de trăit.

Să trăiască ca-nainte,
Cum a vrut-o el!
Să meargă oriunde,
Și în orice fel.

Sau se poate să atace,
Chiar și în copii,
Că orice ai face nu e bine,
Și ești nemulțumit!

Când îți vezi pierduți copiii,
Apucând pe drumul rău;
Stai adesea pe gânduri,
Și-l întrebi pe Dumnezeu:

„De ce am găsit o mamă?
Pe acest pământ,
De ce am găsit?,
Sâni la care am supt“?!

De ce, eu n-am murit?,
În burta mamei mele!
Și acum nu existam,
Și n-aveam parte de rele.

Și uite așa te amăgește,
Vrăjmașul în orice zi...
Ca viața, ce ca dar ai primit-o,
Să n-o poți iubi!

Dar nu-i pierdut totul,
Mai este, „un dar”
Și e cel mai important,
Pe cruce la calvar!

Acolo Domnul Isus,
A câștigat lupta,
Pe care a dus!
Ca să te-n pace cu Dumnezeu!
Și să ajungi sus!

Și azi mai ai o șansă,
Să te pocăiești!
Să nu fie-n zadar,
Crucea Domnului Isus,
De pe dealul Golgota,
Din calvar!

Caietul 2

Starea sufletului

1. Când sufletul îmi plânge

seara, acasă

Când sufletul îmi plânge;
Și-am lacrimi pe obraz,
Inima mi se frânge,
De durere și necaz.

Necaz spiritual,
Durere sufletească,
Ce le am în suflet,
Și nu mă mai lasă!

Căci inima mea e rece,
Și nu primește căldură;
Căci nu are pe nimeni,
În nici o conjunctură!

Am primit de toate,
Pe acest pământ...
Dar cu toate astea,
Nu îs împlinit.

Deoarece nu-i bine,
Pe acest pământ,
Omul să fie singur;
Să nu-l poarte nimeni în gând.

Dar ce-o să fac atunci,
Când o să am "aleasa"?
Căci dacă acuma mușc,
Atunci o să-mi pice lesa.

Știți ce vreau să spun aici;
Căci acuma eu stau legat,
Dar de am ocazia,
Pe loc de ea am profitat.

Simt că inima-i rece,
Și-aș vrea pe cineva:
Ca să-mi vorbească minții,
Să-mi încălzească inima.

Și mă întreb adesea:
Oare până când?
Voi sta legat,
Sufletul chinuind.

“Da, aș vrea o fată,
Care să mă iubească,
Să asculte de Domnul
Și să Îl cinstească”!

Dar mi-e oarecare frică,
Astăzi să mă îndrăgostesc,
Căci este foarte greu,
Doar sufletul să-l prețuiești.

Aș vrea ceva...
Dar nu știu ce...
Pace în suflet,
Și liniște.

Dar cine să îmi dea,
Ceea ce eu îmi doresc?
Dacă nu vine de la Tine,
Mai grav o să greșesc!

Nu vreau să mi se deschidă,
Inima la vreo Dalilă!
Nici bolnav la pat să cad,
Cum a căzut fiul de-mpărat.

Sau cum împărat ales,
Sufetul și l-a cules;
Și l-a dat în mâini străine,
La Baat-Șeba lui Urie.

Mi-aș dori ca să am pace,
În familie și în casă!
Ascultând de Dumnezeu,
Să avem viața frumoasă.

Da unde oare pot găsi?
O fată ca Rut în această zi.
Care a iubit neîncetat,
Chiar de n-a mai avut bărbat.

Parcă uneori aș vrea,
Un Abișag în viața mea!
Dar asta mă poate costa,
Ca pe Adonia, viața.

Dar să gândesc inofensiv,
Nici eu nu sunt ca Iosiv.
Care să fugă de curvie,
De-a lui Potifar soție.

Sau ca Timotei ce-a fost;
Un tânăr foarte credincios!
Cu o credință adevărată,
De la maică-sa învățată.

Ca să ai pe cineva,
Să-ți liniștească inima...
Mai întâi fă-o curată,
Ca să n-aibă vreo pată!

Atunci Domnul îți va da:
Ce îți dorește inima.
O femeie cinstită și credincioasă,
Ca să ai liniște în casă!

17/12/2014

Amin!

2. Pentru tineri

seara, acasă

Când te mustră conștiința
Și inima-ți bate mereu,
Te gândești cu-amărăciune:
Ce-ai fi fără Dumnezeu?!

Ești muștrat că ai greșit
Și te doare nu un pic,
Pentru-n păcat oricât de mic,
Pe care l-ai săvârșit.

În suflet ce greu apasă;
Conștiința cea firească.
Pentru încălcări de legi,
Trebuie să te căiești.

Cu pocăință sinceră,
Să vină din inimă!
Dintr-o inimă curată,
Ca s-o dai Domnului toată.

Să te-ncrezi numai în El,
Să-l ai ca Domn pe Emanuel,
Și ca rege pe Hristos,
Pocăința-i de folos!

Dacă mergi pe calea-ngustă,
Fata trebuie să aibă fustă!
Și băiatul mâini curate,
Înspre ceruri ridicate!

Fără lac pe unghioare,
Nu cu banderolă acoperitoare,
Ci batic, sau vâl creștină,
Ca să ai din cer lumină!

Apoi fără de sandale,
Ce înclinații spre modă are!
Nici cu tocuri în picioare,
Ca să nu mergi la pierzare.

Nu cu împletituri de păr,
Nici cu haine sclipitoare,
Ci cu umilință, soră
Ca să fi nepieritoare.

Fără decolteu rochița
Și fără rimel fetița.
Nici cu ruj de alea fine,
Ca fetițele străine.

Ci așa cum Domnul a dat;
Fără ca El să fi schimbat;
Căci El nu se schimbă niciodată!
Și tu trebuie să fi neschimbată.

Fără tunsul bărbătesc,
Și fără mândrie în mers.
Fără pasul mărunțel,
Fără brățări și cercei!

Iar băiatul trebuie să fie:
Fără nici un fel de mânie!
Nici cu gânduri necurate,
Ci cu fapte adevărate!

Fără tatuaj șmecher,
Fără atitudine de cartier
Și fără limbaj de stradă,
Ci smerit o viață-ntreagă!

Apoi fără de aparate,
De alea foarte sofisticate.
Nici cu mașini tunate,
Nici cu hainele tăiate!

Fără haine extravagante,
Fără parfumuri deochiate,
Fără adidas și puma,
Căci cu ele se îngroașă gluma.

Domnul Isus a spus:
Să învățăm ce e de sus!
Învățătura sănătoasă,
Care este neschimbată!

Căci eu sunt blând, a spus Isus.
Să învățăm ce El ne-a spus!
Smerit cu inima a fost,
Ajută-ne Te rugăm frumos!

Ca nu cumva să ne cuprindă,
Pe-această lume înșelăciunea,
Să nu ne odihnim în tihnă,
Iubind cu mult drag lumea.

Căci cine iubește lumea,
E vrăjmaș cu Dumnezeu!
Iată unde-i înșelăciunea,
Ce ne corupe mereu.

Însă noi vrem mai departe,
De odihnă să-avem parte;
Să nu cădem pe cale,
Obosiți și-n disperare!

Te rugăm Isuse drag,
Ca să ne ajuți de-acum,
Ca să mergem la Iordan,
Călătorind pe al Tău drum!

Să încheiem un legământ,
În care noi ne dedicăm,
Ca de-acuma înainte,
Doar voia Ta să ascultăm!

Și Ne ajută pân' la moarte,
Să-l putem îndeplini!
Ca să-avem numele-n Carte,
În ziua cea din veșnicii.

18/12/2014

Amin!

3. Ziua sfântă

seara, acasă

Ziua sfântă a Domnului,
A șaptea a omului!
Ziua sfântă de Sabat,
Pe care Domnul a dat!

Să fie sărbătorită,
De toți cei ce-L iubesc,
Ea e ziua de odihnă,
Și rămâne până-n veci!

Când pe munte Moise urcă,
Domnul din ceruri vorbi,
Și în a patra poruncă,
Astfel El glăsui:

„Adu-ți aminte fiule,
De ziua sfântă de Sabat,
În ea să ai bucurie,
Căci toate Domnul le-a creat!

Să nu faci vreo lucrare;
Nici tu nici fiul tău,
Șase zile-s lucrătoare;
A șaptea-i lui Dumnezeu”!

Ziua a șaptea-i de odihnă,
Cea dată de Dumnezeu,
Ea trebuie sărbătorită,
Să ascuți de glasul Său!

Nici copilul tău creștine,
Să nu lucreze la tine,
Nici părinte nici soție,
Ca să nu pierzi veșnicie.

Căci Sabatul este semnul;
Precum prorocul a zis:
“Păziți Sabatele mele,
Ca să nu le păngăriți!”

Căci în șase zile Domnul,
A lucrat și-a obosit;
Iar în ziua a șaptea,
Chiar și El s-a odihnit!

El nu a fost trudit ca noi,
Dar a vrut ca să ne învețe;
Cum putem ca să lucrăm,
Numai pe El ca să-l urmăm!

Însuși Domnul nost Isus,
Când a fost pe-acest pământ,
Sabatul a sărbătorit,
Și chiar la și-ntărit!

Nu la șters cum unii cred,
Nici nu l-a înlocuit,
E de la început același:
Sabat, ziua a șaptea-i de sfințit!

Căci Cristos era stânca,
Ce venea în urma lor,
Când a scos Domnul poporul,
Din țara lui Faraon.

Iar apostolul la neamuri,
Pavel cel ce-a ascultat,
A ținut o cuvântare,
Și-n următorul Sabat!

Drept aceea el a zis:
Cu mult drag și demnitate;
Călcați pe urmele mele!
Căci la Hristos o să vă poarte.

Iar apostolul iubirii,
Ucenicul sfânt Ioan,
În revelația ce a avut-o,
A vorbit despre Sabat.

Nu despre Sabat în sine,
Ci despre poruncile lui Dumnezeu,
Și că în vremurile din urmă,
Va fi prigonit poporul Său!

Pentru porunci ce le păstrează,
De la Domnul Dumnezeu!
Pentru credința ce a avut-o,
Domnul Isus, Fiul Său!

Apoi el a mai văzut;
În Templu chivotul sfânt!
Ce conținea table cu Legi,
Ce rămân în veci de veci!

Iar profetul Isaia spune:
Că în vremurile noi,
Pe pământ oricine ține,
Sabate și luni noi!

Căci Domnul Isus a spus:
Căci mai lesne o să treacă,
Ceru-ntreg și lumea toată,
Decât o singură frântură,
Din marea Lui arhitectură!

Tablele ce conțineau,
Cele zece porunci,
Ce ne aduc aminte,
Cerul cum a fost făcut.

Dar de ce porunca spune?:
Adu-ți aminte nu uita!
De Sâmbăta, ce Domnul a dat-o,
Pentru a o respecta!

El a știut că-n lume,
Se va schimba multe legi;
Împreună cu Sabatul,
Pe Domnul să nu-l urmezi.

Căci omul preaiubit de Domnul,
Însuși Daniel a spus:
Că în vremurile din urmă,
Se vor scula anticriști.

Și se va încumeta,
Să schimbe toată Legea.
Cea sfântă de la Dumnezeu,
Să n-ascuți de glasul Său!

Însă noi Te rugăm tare:
Scapă-ne de la pierzare!
Și de la înșelăciune,
Și ne du în veșnicie!

Ajută-ne să respectăm,
Tot ce e cuvântul Tău!
Tot ce-i drept și-adevărat,
Ca să avem suflet curat!

Pe Domnul ca să-l iubim,
Și să nu ne mai mințim!
Să Te iubim cu adevărat,
Respectând al Tău Sabat!

19/12/2014

Amin!

4. Când sufletul oftează

seara, acasă

Când sufletul oftează,
Și-ai lacrimi pe obraz...
Inima este frântă,
De durere și necaz.

Ca-i vrea să ai aproape,
O persoană dragă.
În inimă să te poarte,
În viața ei întreagă.

Ai vrea să poți iubi,
Fără să faci păcat!
Să cunoști împreunarea,
Dar nu-ntr-un pat spurcat!

Căci căsătoria trebuie să fie;
Cum Dumnezeu a dat!
Între o fată și un băiat
Și patul să fie nespurcat.

Chiar dacă e greu,
Curat patul să-l ți,
Tu te roagă mereu
Pentru ajunge în veșnicii!

Te-ncrede doar în Isus,
Căci El îți poate da:
Curaj pe-această cale,
Putere să-ți cureți inima!

Te roagă cu credință,
Și cu dor nespus.
Când ești încercat,
Privește înspre Isus.

Căci El a fost în lume,
Și știe ce-i încercare;
Și de-l chemi pe El,
El îți dă salvarea!

Într-o lumea ca aceasta,
Plină de păcat...
Este un lucru foarte greu,
Patul să-l păstrezi curat.

Mai ales că în trecut,
Mult la-i mai pângărit...
În multe fapte condamnate,
Sufletul l-ai chinuit.

Îți vine în gând ce ai făcut,
În neștiință în trecut...
Cum te-ai pângărit mereu,
Fără să ști de Dumnezeu!

Dar fericire n-ai avut;
Chiar dacă-ntruna ai băut,
Sau chiar dacă ai curvit,
Ai rămas neîmplinit.

Căci acestea nu-ți aduc,
În nici-un caz fericirea.
Ci mai degrabă te conduc,
Să nu vezi împlinirea.

Atunci când Domnul va face,
O lume nouă și curată,
În care moarte nu va fi
Și lacrimi, niciodată!

Curvia, vinul și mustul,
Îți schimbă în viață gustul.
Îți ia mințile măi frate
Și spre moarte o să te poarte!

De aceea este bine,
Să faci ce Domnul spune:
Să te pocăiești aici,
Ca să poți să te ridici!

Și Domnul îți va da;
O fată după inima ta!
Dar să-L slujești neîncetat,
Și-n familie să fi bărbat, curat!

24/12/2014

Amin!

5. *Nu îți ascunde gândurile*

seara, acasă

Nu ascunde ce gândești,
Că-i posibil să greșești.
Mai bine cere sfatul Lui,
Să mergi pe calea Domnului.

Căci viața asta-i foarte grea;
Și nu găsești la nimenea,
Mângâiere și-alinare,
Doar cruzime, nepăsare!

Îți place să îți pierzi timpul,
Cu lucruri de nimic...
Încerci tot felu,
Dar nu ești fericit.

Căci lucrurile din lume,
Îs cum spune profetul;
Dulci la început,
Dar te paște regretul.

Nu mă lăsa o Doamne,
Pe acest pământ,
Să mă ascund ca Iona,
De la al Tău cuvânt!

Citești adesea cuvinte rele
Și îți place să le vezi...
Dar astea o să te doboare,
Dacă tu nu te căiești!

Așa-i de mare ispita,
Și foarte atrăgătoare;
Căci de multe ori,
Era să mă omoare!

Mă face să mă simt
Ca și un gunoi.
Doar cinci minute de mă uit,
La fete cu haine moi.

Ai vrea dar nu ai face,
Ceva ce e greșit;
Lași inspita să te joace,
Și ești amăgit.

Dar unde să merg?
Și ce trebuie să fac?
Căci mi-e foarte greu,
Sufletul să mi-l împac.

Căci nu pot a spune;
Chiar tot ce am făcut,
Căci îmi e rușine
Și nu-i de zidit.

Dar aș vrea să știți,
Că în trecut am fost,
Prins în pofta lumii
Și nici acum nu-s scos.

Nu știu ce mă ține,
Și de ce-s aici?
Până când voi sta,
Ce e cu viața mea?

Oare s-ar putea,
Să se rezolve,
De-acuma,
Chiar și starea mea?

Dar oare cum se poate?
Și ce trebuie să fac?
Să fiu scăpat din noapte
Și complet eliberat!

Căci mă simt călduț
Și nu mi se pare grav...
Atunci când eu mă uit,
La fete goale din ziar.

Dar pur și simplu aș vrea;
Să am pe cineva,
Să nu mă mai uit,
La fata altuia.

Dar ce e cu mine?
Și care-i gândul meu?
De vreau chiar acuma,
Grăbind pe Dumnezeu.

Nu sunt așa tot timpul,
Dar asta nu e bine.
Căci de nu mă schimb,
N-o să ajung la Tine.

De ce-s așa de prost?,
Încât să mă mulțumesc,
Cu ceva ce nu e bine,
Sufletul mi-l amăgesc.

Ce folos am din toate,
Cele bune ce le fac?
Căci dacă fac și rele,
Bunele mii s-au uitat.

Căci așa a spus prorocul,
Însuși Ezechiel a spus:
Căci de neprihănitul se-ntoarce,
Toate faptele bune i s-au dus!

Și acela negreșit,
Spune cuvântul frate;
Căci nicidecum nu are,
Posibilitatea să scape.

Și atunci ce folos mai am?
Pentru celelalte bune fapte,
Căci în două minute,
Ele sunt uitate.

Am nevoie de un sprijin;
Capul ca să mi-l aplec,
Și de-o mână foarte tare,
Ca să nu mă poticnesc.

De aceia astăzi Tată,
Vin la Tine ca să-Ți spun;
Căci nu mai vreau în lumea asta,
Să trăiesc ca un nebun!

Căci lipsit de minte sunt;
Și de-atâtea ori greșesc...
Căci curvia spune Osea,
Mințile ți-le robesc!

Vreau să mă întorc la Tine;
Ca fiul risipitor,
Până harul încă ține,
Ca să primesc ajutor!

Vin la Tine să îți zic:
Căci numai vreau nici chiar un pic,
Să trăiesc pe-acest pământ,
Fără de Tine în gând!

Căci vreau cu viața-ntreagă,
Ție întreg să mă predau!
Numai vreau sufletu-n vrajă,
Ci vreau Ție să ți-l dau!

Și te rog bunule Tată:
Să mă ajuți la-cest cuvânt!
Să pot să biruiesc lupta,
Mereu numai cu Tine în gând!

Pentru jertfa lui Isus,
Te rog a mă asculta;
Și cu-această rugăciune,
Te rog să-mi schimbi inima!

25/12/2014

Amin!

6. *Suflet chinuit*

seara, acasă

Suflet chinuit de rele
Și de soarta ce o ai,
Numai vrei pe-acest pământ,
Vrei să-ajungi curând în rai!

Căci pe-acest pământ nu-i bine,
Și nici iubire nu găsești;
Ci atâta indiferență...
Căci prea curând te poticnești.

Precum Domnul nouă a zis:
Că în vremurile târzii,
Pentru mulți creștini în Domnul,
Dragostea se va răci!

Și precum am scris mai sus,
Despre ce Domnul a spus;
Căci dragostea se va răci,
Și pe mulți va părăsi.

Oameni iubitori de sine,
Întâlnești la orice pas.
Care n-au nici-o rușine,
Și care îți râd în nas.

E atâta aroganță
Și mândrie întâlnești,
De numai ști cu ce e bine,
Sufletul să îl hrănești.

Iubitorii de plăceri,
Astăzi mult s-au înmulțit...
Pentru că se cred șmecheri,
Când sufletul e amăgit.

E atâta răutate;
Și necaz la orice pas,
Încat sufletul mi se abate,
De durere și necaz.

Oameni iubitori de bani
Și neascultători de părinți,
Ce îndrăznesc în viața asta,
Soarta să și-o ia în dinți.

Crezând că vor avea,
Bucurie și împlinire...
Dacă în lume au strâns,
O foarte mare avuție.

Dar mă rog să nu se înșele;
Căci nimic nu pot duce,
Din marea lor agoniseală,
Numai sufletul păstrează.

Vreau mai multă libertate
Și cred că vor avea...
De numai ascultă de părinți,
Doar își amăgesc viața.

Bietul suflet chinuit,
De atâta răutate...
Încât în orice moment,
Este gata ca să crape.

De n-ar fii Domnul în mine;
Să mă întărească în duh,
De mult aș fi de rușine
Și cu sufletul pierdut.

Dar mă rog ca să îmi dea:
O inimă nouă curată,
Înfrânarea poftelor
Și dragostea adevărată!

Să pot să uit ce dau la alții;
Și să ajut neîncetat!
Să pot iubi pe orișicine,
Să pot iubi cu-adevărat!

Chiar dacă îmi este greu,
Să iubesc când sunt urât;
Eu vreau Domnul să mă ajute,
Să pot să iubesc mult!

Cu tot ce sunt din inimă,
Să pot să Te iubesc!
Fără nici o patimă,
Sufletul să-Ți dăruiesc!

Vreau să-Ți mulțumesc frumos:
Din mocirla ce mai scos!
Și Te rog pe mai departe,
De Tine ca să am parte.

08/01/2015

Amin!

7. Ce e iubirea?

după-masă, acasă

Ce e iubirea? e o-ntrebare,
Pe care ades o întâlnești,
Ce e iubirea?, întreabă lumea...
E-o piesă desprinsă din povești?

Iubirea pentu ei înseamnă,
Doar “dragoste” necontenit.
Și nici pe departe,
Un suflet dărui!

Iubirea este mare acuma,
De bani și de a femeii...
Însă este foarte mică,
De ești fără de ei.

Da oare chiar așa să fie?
În lumea asta de acum,
Doar banii și femeile,
Să conteze pe acest drum?

Ce e iubirea adevărată ?
Pe care Domnul a dat-o.
Cum se poate dezvolta,
Pur numai iubirea Sa?

Dar ca să faci ceva în lume,
Întâi întreabă-te de-i bine.
Căci foarte ușor greșești,
Dacă tu nu te căiești.

Ce e iubirea?, e o întrebare;
Pe care mulți ades și-o pun.
Ce e iubirea?, ea este o taină,
Așternută pe un drum.

Pe drumul pocăințe-i sus,
Așternută-i de Isus.
Ea e iubirea adevărată,
Pe care Domnul a dat-o!

Sau chiar mai mult, ne spune Pavel:
Iubirea e ceva mai mult,
Și fără ea ești gol înăuntru
Și cu totul muribund.

Dar ce înseamnă în realitate,
Iubirea astăzi pentru noi?
E cerul ce ne dă la toți haine,
Dar preferăm să umblăm goi.

Și până când se va întâmpla?
Că deși noi avem haine,
Preferăm o viață ascunsă
Și fără de pieptate.

Doamne ajută pe fiecare,
Ca să ne îmbrăcăm în har!
Cu armura pocăinței,
Crucea să nu fie în zadar.

Căci iubirea adevărată;
Ea este un mare har!
Ea e pentru orișicine,
Prin jertfa de pe calvar.

Fiindcă atât de mult iubit-a;
Dumnezeu această lume,
Încât și l-a dat pe Fiul,
Ca să avem mântuire!

Deci iubirea înseamnă a “da”
A lăsa din tot ce ai,
Sau într-un cuvânt creștine:
Pocăința, înspre rai!

Este greu lucru a da,
Mai ales când nu îți place,
Să te lași călcat de toți,
Chiar și-atunci când ai dreptate.

Dar să nu încurcăm iubirea,
Cu mila sau bunătatea.
Căci iubirea adevărată,
Ea este perfect trasată!

A iubi nu-nseamnă a fi,
La îndemâna orișicui.
Ci a sta în permanență,
La îndemâna Domnului!

În iubirea adevărată,
Nu încape îndoială!
Să fi bun pe dinăuntru,
Și prost pe din-afară.

E nevoie de o minte,
Sănătoasă și curată.
Ca să nu ajungi în viață,
Ca să fi prins în plasă.

Pentru asta e nevoie;
Ca să te pocăiești!
Și cu tot ce ai creștine,
Înțelepciune să dobândești!

Nu te uita la frumusețe!
Nici la aur numeros,
Căci de nu ai perspicace,
Este fără de folos!

Este un har extrem de mare,
Ca să ai pe-acest pământ,
Înțelepciune și adorare,
Pentru Domnul cel prea sfânt!

De aceea e foarte bine,
Ca inima să o da-i Lui!
Că tot ce nu îți dă omul,
Îți dă harul Domnului!

Te rugăm Isuse bun;
Dă-ne o inimă înțeleaptă!
Ca să știm ce să iubim,
În viața noastră toată!

15/01/2015

Amin!

8. Ce înseamnă iubirea?

seara, acasă

Ce înseamnă azi iubirea,
Pentru tinerii creștini?
Este un sentiment aparte,
Împletit însă cu spinii.

Ști, cea mai frumoasă floare,
Dintre toate pe pământ,
Este trandafirul roșu,
Ce din spini el a crescut.

Și acuma așa frumos,
A rămas la fel spinos.
Și înțepă pe-orîșicine,
Ce nu se comportă bine.

Trandafirul din Saron;
Cea mai cunoscută floare.
Și de îl ai pe El,
Ai în viața ta culoare.

Însă pare-a fi uitat;
Trandafirul cel frumos,
Că în loc să fie dăruit,
Este din pământ scos.

Astăzi nu se mai dă floare,
La întâlnirile în parc...
Ci se dă o sărutare,
În mașină sau în bar.

Trandafirul stă în vază,
Banii stau în portofel.
Iar în inima ta stă,
Anturajul din cartier.

Dar mai dureros ca toate;
Este când un soț nu-i ia,
Nici măcar un trandafir,
La frumoasă nevastă-sa.

Astăzi iubirea-i înlocuită,
Cu obișnuința frate.
Și în loc ca să iubești,
Ai în suflet doar păcate.

Și pe lângă obișnuință,
Mai apare nepăsarea...
Ce din fire te scoate,
Și îți trădează răbdarea.

Și apare o-ntrebare:
Ce gânduri-negrice are;
“Cum ar fi, dacă na-r fi,
Să fi cunoscut acea zi?”

În care noi ne-am cunoscut
Și din ochi doar ne-am plăcut,
Fără a lua în seamă,
Viața cotidiană.”

Sau cum ar fi,
Dacă ar fi,
O altă persoană,
De-aș întâlni?

Și din păcate atâtea cămine,
Astăzi se îndreaptă spre ruine.
Căci în loc să prisosească,
Iubirea le-e tot mai nefastă!

Când nu ați știut prea multe,
Iubirea a fost cât e un munte!
Dar de când va-ți mai cunoscute,
Iubirea voastră a scăzut.

Iar astăzi este foarte mică,
Poate mai mare e o furnică!
Căci nimic nu are rost,
Căci toate îți merg pe dos.

Astăzi e la modă tare,
Soția serviciu are.
Iar bărbatul stă acasă,
S-a-nsurat să fie mireasă.

Multe s-au mai schimbat,
De la prima căsnicie.
Unde Domnul spune clar:
Te ve-i ține după al tău bărbat.

Numai e așa acuma,
Căci dacă e sau nu e,
Pentru foarte mulți,
E tot una.

Și se spune foarte clar:
Fiecare cu a lui!
De numai ști ce să crezi,
E familia Domnului?!

Haide-ți să citim Scriptura!
Și să ne adâncim în ea.
Ca să găsim fericirea,
Eu și cu soția mea!

Să le iubim pe soțioare!
Și să le mai dăm o floare.
Și un dar ce-i luminos,
Un “te iubesc” foarte frumos!

Iubirea nu e o floare!
Ce rămâne în picioare,
Până când ea,
Apă are.

Nu floarea este iubirea;
Ci inima și dăruirea!
Floarea este doar dovada,
Că inima ta este gata!

Să iubească și să ierte!
Și fără resentimente.
Ci trăind foarte frumos,
În Cuvântul lui Hristos.

20/01/2015

Amin!

9. *Bogația adevărată*

seara, acasă

Ce folos are sărmanul,
Care o viață s-a trudit?
De câștigă toată lumea,
De are suflet nemântuit?!

S-a trudit să tot adune,
Și să aibă cât mai multe.
Dar de nu-l are pe Isus,
Viața lui e-o-nșălăciune.

Chiar de are parte acuma,
De plăceri și lucruri scumpe...
Astea-s toate trecătoare
Și nimic nu poate duce.

Cu el din astă lume,
Orișicât s-a mai trudit...
De nu-l are pe Isus,
Are suflet nemântuit.

Căci toate astea-s înșălăciune,
Căci nimic nu va rămâne.
Însă un lucru-i foarte mare;
E dragostea, netrecătoare!

Nu te chinui cu asta,
Ca să te îmbogățești!
Nu-ți pune priceperea-n asta,
Lucruri mari să dobândești!

Doamne nu-mi da bogăție,
Dar nu-mi da nici sărăcie!
Ca nu cumva să ajung,
Să lucrez ca un nebun.

Nu vă adunați comori,
Unde-s mâncate de moli!
Ci comori adevărate,
Ce sunt în cer păstrate.

Nici nu vă îngrijați,
Ce îmbrăcați sau ce mâncați.
Căci viața ta, ea preț are,
Mai mult ca a unei călătore!

Nu vă sculați de dimineață,
Să lucrați chiar și în ceață!
Căci degeaba vă osteniți,
Sufletul vi-l chinuiți.

Căci Domnul la copii Lui,
Dă pâine ca-n timpul somnului.
Și le trimite ajutorare,
În cea mai încurcată stare.

Știți cum Domnul a trimis,
Pe Ilie la Sarepta;
Și-a mâncat el și văduva,
Până Domnul a trimis ploaia!

Sau cum Elisei a spus:
la o femeie necăjită;
Să ceară multe vase,
Căci datoria e platită!

Sau cum Domnul nost Isus,
A dat mâncare din belșug,
La cei aproape cinci mii de oameni,
Fără femei și fără prunci.

Nu te înșela creștine!
Tot de tine rău va fi.
Cu-o inimă necredincioasă,
Raiul nu-l vei dobândi.

Trebuie să crezi pe bune,
Tot ce Domnul Isus spune:
“Că unde-i comoara ta,
Acolo-i și inima”!

Și nu-i păcat creștine drag,
Ca inima să-ți fie jos?
Înăbușită cu-amăgire
Și goală fără de Hristos?!

Nu-te încrede în bogații,
Că nu ști ce mâine va fi.
Și cu toate averea ta,
Nu te vei răscumpăra.

Căci așa zis psalmistul,
Cel mai înțelept a spus:
Că bogăția nu ajută,
La Domnul nostru Isus.

Dacă vrei să fiți creștini
Și cu totul devotați,
Vinde-ți toată bogăția,
Împărăția câștigați!

Să nu vă întristați pe mine,
Căci ce folos ai avea creștine?
Chiar porunci de-ai împlini,
Fără a te dărui!

Știți tânărul ce bogat,
Într-o zi el a venit;
La Domnul nostru Isus:
Cum se poate ajunge sus?

Și-a întrebat Învățătorul:
Ce bine eu să fac?
Căci poruncile de mic,
Le-am împlinit cu drag.

“Vinde toată bogăția,
Ia spus Domnul Isus”!
Dar el a plecat întristat,
Nu avea comoara sus.

Nu dori să ai grămezi,
Cum a dorit Ghehazi.
Căci un Elisei mai mare,
Este Domnu-n fiecare.

Și nu-i timpul a lua,
Nici aur nici argint a căpăta.
Căci sfârșitul e aproape,
Vezi să nu adormi măi frate!

Roagă-te ca să fii treaz!
Și-n durere și-n necaz.
Dar și-n mare bucurie,
Ca să afli mântuire.

Nu cumva în binecuvântare,
Să te întorci de pe-a Lui cărare.
Și să spui cu-obrăznicie:
Măinile mi le-au dăruit mie!

Ai grijă tu soră dragă,
Să nu cazî în neascultare!
Să te îngrijorezi ca Marta,
Pentru a da de mâncare.

Fii exemplu între femei,
Și vino la Elisei;
La Elisei, Isus a nost,
Ca să-ți aibă viața rost!

25/01/2015

Amin!

10. Dăruirea

ziua, acasă

Dăruirea este cheia,
Ce deschide orice ușă!
Dăruirea te deschide,
Din orice cătușă.

Dăruire este semnul;
Cel mai evident creștine,
Al iubirii ce învie,
Chiar și morții din pustie!

Dăruirea e dovada,
Cea mai clară dintre toate.
Că iubirea e în spate,
Și e gata s-o arate!

Dăruirea este fapta,
Cea prin care se arată;
Că împletită cu jertfirea,
Este iubirea adevărată!

Dăruirea este drumul,
Ce spre Dumnezeu ne duce!
Ce ne-arată la Golgota,
Pe Domnul Isus pe cruce.

Dăruirea este calea,
Cea lăsată de Isus!
Ce ne duce la fericire,
La Dumnezeu cel de sus.

Dăruirea este șansa,
Prin care să-ajungem sus;
Și e cel mai important lucru,
Dăruirea, e lăsată de Isus!

A te dărui înseamnă:
A te lăsa pe tin' de-o parte!
A te jertfii întotdeauna,
Dar însă cu perspicace.

A te dărui pe tine,
Pentru aproapele tău,
Este cel mai frumos lucru
Și semeni cu Domnul tău!

Dăruirea, ce frumos lucru!
Mai ales între creștini,
Că deși drumul e greu
Și viața-i împletită cu spini,

Ea este iubirea mare,
Cea cu-adevărat frumoasă!
Ce râurile nu o îneacă
Și rămâne tot înaltă.

Este cea mai importantă;
Dintre toate pe pământ!
Ce are norme înalte,
Dăruirea, e lucru sfânt!

A iubi cu-adevărat,
Înseamnă a dărui!
A lăsa din tot ce ai,
Pentru alții a trăi!

Ajută-ne Doamne Isuse,
Cât trăim pe-acest pământ;
Ca inima noastră să fie,
Dăruită Celui sfânt!

În întregime, întotdeauna,
În orice loc pe-acest pământ!
Inima să reprezinte,
Templul Duhului cel sfânt!

03/02/2015

Amin!

11. *Marea zi*
la sfârșit de Sabat

Când pe cer străluce soare
Și cu inima ești dus,
Te gândești la-Împărăție;
La revenirea lui Isus!

Când din cer El va veni,
Ca să aducă fericirea;
Pentru ai Săi copii,
Ca să le de-a nemurirea!

Ce frumos va fi atunci,
Când pe cer Domnul apare...
Ca să de-a sărmanilor,
Mult așteptata salvare!

Cât de plăcut va fi atunci,
Când Domnul ne va lua cu El.
Și ne va duce-n Împărăție,
Ca să fim cu Emanuel.

Ce frumos e cerul roșu,
Când pe cer soarele apune;
Dar ce plăcută va fi viața,
Cu Isus în veșnicie!

Ce frumos razele-n casă,
Se observă negreșit.
Când pe geam ele pătrund
Și îți fac gândul fericit.

Este ziua pe sfârșite
Și se-apropie o nouă zi;
Ziua mult așteptată,
Să zburăm în veșnici!

Unde soare n-a mai fi!
Nici seară, ci numai zi!
Căci soarele va fi Hristos,
Ce străluci-va maiestos!

Și nu e nevoie frate,
Nici de lampă nici de soare.
Căci strălucirea Domnului,
Va da-n viața ta culoare!

Cât de plăcut va fi atunci;
Când străzile vor străluci,
Când cu drag noi vom pași,
Pe ele în veșnicii.

Că nu-oricine va intra,
În Împărăția Sa!
Numai cu suflet curat
Și de păcate spălat!

Doamne dă-ne la fiecare,
Un duh nou și-o-ncurajare!
Ca să putem merge pe Cale,
Și să-Ți aducem osanale!

Să te laudăm pe Tine,
Că mult ne-ai mai făcut bine!
Și La-i dat chiar pe Isus,
Să putem ajunge sus.

Doamne noi îți mulțumim:
Și inima ți-o oferim!
Și-n semn de recunoștință,
Îți dăruim a noastră ființă!

Doamne adu-ți aminte de noi;
Că fără Tine suntem goi...
Îmbracă-ne pe fiecare,
Dăruindu-ne salvare!

07/02/2015

Amin!

12. *Viata lui David*

seara, acasă

Un copil cu păr bălai,
Fiu la tatăl său Iesai.
Care-avea fața frumoasă
Și cel mai tânăr în casă.

Pe el Domnul l-a chemat;
De la staul l-a luat!
Și la pus ca împărat,
Peste Israel bogat.

David de la pășunat,
A fost ales ca împărat.
Ce lucrare minunată,
A fost aceasta toată.

Cum de la oi,
Să ajungi mare.
Și de la staul,
Să fii povățuitoare.

Dintr-o familie neînsemnată,
A ajuns căpetenie aleasă.
Peste un mare popor,
Al Domnului slujitor.

Dar la fel ca David,
Azi sunt multi frați;
Când nu se aștepta nimeni,
Au fost transformați.

Au fost luați din lumea rea,
Și-au fost aduși la Mesia.
Din întunericul tare,
Li s-a dăruit salvare.

Unii au fost slujitori,
Dar nu la Domnul Isus;
Ci la pahar sau la tutun,
Precum viața lor i-a dus.

Alții prinși au fost în “vraja”,
Care leagă tot mai mulți;
În curvia cea care duce,
Suflete la foarte mulți.

În robia cea mai grea,
Sufletul să-l chinuiești...
Să trăiești ca animalul,
Fără ca să mai iubești.

Dar să ne gândim la David;
De unde a fost luat?
Să ne gândim acum la noi,
Eu de unde-am fost chemat?!

Eu am fost un om în lume,
Care multe și-a dorit...
Și-a făcut tot ce-i posibil,
Să aibă suflet fericit.

Am băut alcool ca apa,
Și la beție am fost viteaz!
Dar pe urmă ochii roșii,
De durere și necaz.

Stăteam până dimineața,
Cu prietenii la băut...
Dar atunci când mă trezeam,
Nu știam ce am făcut.

Credeam c-o să mă-ajute,
Și-o să schimbe viața mea...
Dar m-a ajutat să cad,
În mocirla cea mai rea.

Nu eram stăpân pe mine,
Ci alcoolul mă purta.
Și făceam ce nu îmi place,
De dragul altora.

Și dacă viața mea era,
În continuare așa;
Astăzi ar fi vai de mine!
Singur și în mari suspine.

Căci pe urmă te înțeapă,
Ca un șarpe veninos.
Și te face să vorbești,
Doar prostii despre Hristos.

Dar ce frumos e când nu bei;
Nu-ți mai dai câștigul tău!
Pe otrava ce te-omooară,
Să-ți chinuești sufletul tău.

Astăzi Domnul m-a adus,
Din grea și marea robie,
A patimii alcolului,
La eterna fericire.

Și pentru asta-s fericit!
Căci Domnul m-a iubit.
Când eram nesuferit,
Lângă mine a venit.

Când aveam gânduri urâte,
Și-o inimă pornită la rău;
El a venit și m-a salvat,
Și m-a dus la Tatăl Său.

De aceia îți mulțumesc,
Ție Doamne neîncetat;
Că din un suflet greu robit,
Astăzi la-i făcut curat!

Și doresc ca-ntotdeauna,
Să pot să Te iubesc!
Și să ascult mereu de Tine,
Viața să Ți-o dăruiesc!

Ajută-mă te rog Isus,
Ca să pot să Te urmez!
Și să las totul în urmă,
Pe Tine să te iubesc!

Nu mă lăsa în întuneric,
Ci du-mă la lumina Ta!
Nu mă lăsa robit în lume,
Ci dă-mi libertatea Ta!

Te rog să ai milă de mine;
Și să nu mă lași robit,
De nimic ce e în lume,
Ca să mai fiu stăpânit!

Ajută-mă ca să fiu treaz!
Și vegheator neîncetat.
Ca atunci când vei veni,
Să pot să fiu la-Tine luat!

11/02/2015

Amin!

13. Ce e mânia?

seara, acasă

Într-un Sabat le vorbii,
Domnul deschis inimii.
Și le-a zis lor despre ei;
Despre Ilie și Elisei.

Cum că în timpul lui Ilie,
Oamenii aveau mânie!
Pe slujitorul Domnului,
De la văduva Sidonului.

Nu a spus-o așa direct;
Dar asta așa a fost,
Căci de nu ar fi așa,
Ilie ar fi fost...

În Israel le vreo văduvă,
Dar se pare că n-a fost,
Nimeni vrednic să primească
Pe Ilie cel zelos.

Și pe vremea lui Elisei,
Mulți leproși erau în țară;
Dar n-au fost vindecați de boală,
Ci numai Naaman din altă țară.

Iar iudeii au înțeles;
Căci despre ei Isus cuvântă.
Căci degeaba se cred buni,
Când pe Tatăl nu-l adoră!

Căci de-ar asculta de El,
Și ei ar fi vindecați.
De boala care suferă,
Toți ar fi salvați.

Adevărul i-a durut,
Și astfel ei s-au mâniat.
Și au condamnat la moarte,
Pe un Om nevinovat.

Și au vrut să Îl omoare,
Chiar și ei au încercat,
Să-L arunce în prăpastie,
Dar Isus a fost scăpat.

Adevărul deranjează,
Dar nu pe toți,
Ci doar pe-aceia,
Ce întunericul iubesc.

Și ce folos au avut din toate,
Pe care ei le-au păzit?
De n-au făcut ce le-a spus Isus,
Au rămas nemântuiți!

Căci mânia era mare,
Pentru ce-i ce n-au iubit.
Și în loc ca să-L primească,
Pe Domnul l-au izgonit.

Ce înseamnă azi mânia?,
Care este atât de rea!
Este să nu accepți realitatea,
Pentru situația ta.

Să te crezi bogat și mare
Și că ești pe buna cărare,
Dar sufletul tău să fie,
Înșelat de aspra mânie.

Oricât ar dura de tare,
Adevărul ce ne muștră;
Să acceptăm realitatea,
Să n-avem ușa închisă!

Să cerem cu curăție,
Să primim de sus iubire;
Căci este plină de bunătate,
Și nu bârfește pe la spate!

Nu se laudă deloc,
Ci e smerită ca Hristos!
Ea nu se bucură de nelegiuire,
Ci se bucură de mântuire!

Dragostea nu invidiază,
Nu se mânie niciodată.
Ea toate le acoperă
Și toate le suportă!

De aceia vrem în noi,
Iubirea cea adevărată;
Să putem trăi lumina,
În viața noastră toată!

Doamne dă-mi iubirea Ta,
Ca să trăiesc dragostea!
Și Duhul Tău să ne-ntărească,
Să ne iubim întreaga viață!

14/02/2015

Amin!

14. Înțelepciunea

seara, acasă

Dacă pe ea o vei dori,
Cu siguranță va veni!
Dacă o vei căuta,
Sigur pe ea o vei afla!

Căci ea va veni în inima ta;
Ca să te scape de nevasta altuia!
De străina amăgitoare,
Ce legământul își calcă-n picioare.

Frica de Domnul îți va da;
Și judecată pricepere vei căpăta!
Și vei fi un om duios,
Un slujitor a lui Hristos.

Dacă vei lua aminte,
La înțelepciune cea de sus
Și dacă îl cauți sincer pe Domnul,
Dată-ți va fi de Isus!

Dacă îți vei pune inima,
Pricepere să dobândești;
Și de-o cauți ca argintul,
Sigur pe ea o găsești!

Atunci vei înțelege clar,
Jertfa Domnului din calvar!
Și vei avea recunoștință,
Pentru mare-a biruință.

În care Domnul a spus,
Că El este de sus
Și că lumea a biruit,
Ca să fii tu mântuit!

Și fără înțelepciune,
Nu-i tezaur pentru tine.
Căci arunci tot la gunoi,
Ce-a făcut El pentru noi.

Și nici un preț nu are,
Căci Domnul ți-a dat salvare.
Și te afunzi în nisipul mișcător,
Și cu sufletul la moarte mergi înșelător!

Roagă-te cu voce tare,
Ca că primești ascultare!
Și cu lacrimi în suspine,
Să primești înțelepciune.

Căci atâte lucruri rele,
Îți ocupă mintea ta,
Încât numai discerni,
Nimic pentru viața ta.

Te compromiți de-atâtea ori
Și te dezici neîncetat,
Căci sufletul tău este;
De cel viclean înșelat!

Și de vrei să ai în viață,
O lumină pe cărare;
Vino astăzi la Isus,
La ale Sale sfinte picioare!

Ca femeia păcătoasă,
Ce picioarele a sărutat;
Și-a primit iertare,
De la marele Împărat.

Însă nu uita vreodată:
Că de n-ai înțelepciune,
Poți să ai de toate în viață,
Dar să nu ai mântuire.

“Fiți dar înțelepți ca șerpii”,
Ne-a spus Doamnel Isus!
Dar fără de răutate,
Ca porumbeii ce zboară-n sus.

Șarpele e răbdător,
Pentru prada ce-o așteaptă!
Dar noi oare cum suntem;
Pentru mântuirea noastră!?

Cine va veghea neîncetat,
Va avea sufletul salvat!
Cine până la sfârșit va răbda,
Se va întâlni cu Mesia!

Acum din noi fiecare,
Să-și înalțe glasul sus;
Pentru buna înțelepciune,
Cea de la Domnul Isus.

Doamne dă-ne o inimă înțeleaptă!
Ca să știm să ne purtăm.
În această lume rea,
Voia Ta s-o ascultăm!

Și Te rugăm să fii cu noi,
Ca să mergem înspre Tine!
Să te onorăm Isuse,
Căci mult Ne-ai făcut bine.

Și în semn de mulțumire,
Astăzi venim toți la Tine!
Și strigăm cu voce tare:
Slăvit să fie al Tău nume!

18/02/2015

Amin!

15. *Nu te lăsa înșelat*

seara, acasă

Nu te lăsa înșelat,
De Satan nerușinat.
Căci el zilnic te lovește
Și te nemulțumește.

Îți provoacă remușcări,
Pentru fapte ce-ai făcut;
Însă pentru toate acestea,
De mult tu te-ai pocăit.

Te face să trăiești dur
Și să fi nepăsător,
Față de cea făcut Domnul,
Bunul nostru salvator.

Te cuprinde nepăsarea,
Sentimentul degradării;
Te trădează răbdarea,
Mergi pe calea pierzării.

Ești fricos și nemulțumit,
Față de câte-ai săvârșit.
Ești habarnist de ce se-ntâmplă,
Trăiești cu inima tristă.

Și altele poate mai rele,
Sentimente te cuprind.
Și când vin toate deodată,
Greu scapi nelovit.

Mintea îți fuge-n altă parte;
Și nu gândești la ceea ce faci.
Te compromiți foarte adesea,
Și în groapă tot te bagi.

Viața ți se pare moartă;
Și bucuri nu ai în ea,
Căci degeaba ai toată lumea,
De nu-l ai pe Mesia.

Trăiești fără importanță
Și alergi fără talent.
Te lupți cu pumni în vânt,
După orice eveniment.

Ești cuprins de nepăsare,
Și e foarte dureros;
Să stai nepăsător,
Pentru jertfa lui Hristos!

De-ai avea înțelepciune,
Binele să îl discerni;
Să-l ai pe Mesia,
Pentru a ajunge în cer.

E nevoie de o minte,
Sănătoasă și curată.
Să poți primi înțelepciunea,
Cea de la Domnul lăsată.

Să nu fi înșelat creștine,
Căci de n-ai înțelepciune,
În loc să faci ce este bine,
Te îndrepti înspre ruine!

Și cu viața și cu trupul,
Și cu duhul și cu sufletul,
Te așteaptă moartea a doua;
Că n-ai primit mântuirea!

Cea dată de Domnul Isus,
Prin care să ajungi sus.
Dar preferi să rămâi jos,
Să nu crezi în jertfirea lui Hristos!

Doamne dă-ne înțelepciune,
Să cunoaștem voia Ta.
Și cât mai avem de trăit,
Să ascultăm de Mesia.

Ca jertfirea de pe cruce,
Pentru noi să fie har!
Sângele dat pentru lume,
Să nu fie dat în zadar!

Ci să venim la Tine acum;
Cu gândul și inima!
Și doar Ție să-ți slujim
Și să Te preamărim!

20/02/2015

Amin!

16. *Viață neîmplinită*

după masă, acasă

Pentru ce o viață, plină de-ntristare?
Pentru ce în suflet, se nutrește disperare?
Pentru ce în inimă, ești lovit neîncetat?
Pentru ce, când tu nu ești eliberat?!

De ce viața nu-mi oferă?
Nimic din câte vreau;
Ci doar mă-nșală și mă minte
Și sufletul meu, bine le simte.

De ce-s cuprins de-amărăciune;
Și parcă nimic nu am.
Căci de nu sunt fericit,
Parcă sunt înnebunit.

Aș vrea ceva frumos în viață,
Dar primesc atât de greu;
Și nu înțeleg, de ce oare,
Nu răspunde Dumnezeu?!

Să fii cerut un lucru greu?
Sau poate peste așteptări?
Dar până când, mă culc cu lacrimi?
Și tot cu lacrimi sunt în zori.

De ce atâte ezitări?
Când eu știu exact ce vreau.
De ce-s cuprins de-ngrijorare?
Și viața-mii de amar.

Nimic nu mi-se pare bun,
Din toate câte sunt acum.
Oricât de mari și de multe;
Bucurii sunt, pentru mine îs mărunte.

Oare ce se va-ntâmpla,
În viitor în viața mea?
Oare nu sunt pregătit,
Pentru câte mi-am dorit?

N-am cerut averi sau nume;
Nici stimă și nici respect.
Am cerut un sens în viață,
Dar însă ,ce e mai drept!

Na-m cerut nici bogăție;
Și nici fată dintre străine.
Ci doar una, credincioasă,
Ca să am viața frumoasă.

Și vă întreb pe voi acum:
Oare e așa de mult?
De ce nu am o fată în viață,
Să-mi lumineze a mea față?

Dar cine știe ce e bine,
Cu adevărat în viață?
Când nu-l găsești la orișicine,
Ci doar Isus, El te învață!

Nu vă grăbiți a tra concluzii,
Nici să îmi predați sentința.
Căci dacă eu nu mă înțeleg,
Cu cât va putea conștiința?

Oare nu sunt pregătit,
Pentru pura căsnicie?
Da așa nu este bine,
Să trăiesc în grea curvie!

Căci apostolul la neamuri,
El a scris la corinteni;
Căci de nu se pot înfrâna,
A se căsători nu-or pregeta.

Căci mai bine căsătorit,
Decât să ajungi în iad.
Și să ai parte și-acuma,
De-un mare și groaznic coșmar.

Este bine pentru om,
Să nu se atingă de femeie.
Dar decât să ajungă în foc,
Mai bine să stea pe loc.

Dar de nu se poate stăpânii,
Să-i dai Doamne aleasa inimii!
Căci foarte greu te controlezi,
Pofta de n-o împlinești.

Și nu-i păcat să duci o viață,
În care nu ești fericit?
Și nici în lume să trăiești,
Simți cum ești amăgit.

Nici cu lumea, nici cu Tine,
Ce folos de-a așa o viață?!
Când fericirea te ocolește
Și simți că ai inima de gheață.

Astăzi este foarte mare,
Amăgire în iubire.
Căci omul lesne crezător,
Se îndreaptă spre ruine.

Cu-o mașină și cu bani,
Iubirea astăzi nu contează!
Și uite, cât de nepătrunsă,
E-a amărăciunii groază.

Să te uiți la frumusețe;
Și nu ști că-i trecătoare;
Și în loc să ai iubire,
Ai parte doar de trădare.

Nu vreau eu, s-o fac pe "tata"
Pentru fetele creștine,
Numai vreau să înțeleagă;
Căci doar unul este Bine!

Un drum, o cale, o persoană!
Un țel, un gând, un trup acum!
Căci din doi, acum sunt una,
Dacă au pornit la drum.

O vorbă, o inimă, un cuget!
O privire, o îmbrățișare și un zâmbet!
Pentru ei, totul contează,
Ce e scris mai sus în frază.

Un Dumnezeu și o credință!
Doar un botez și-o pocăință!
O dragoste ce totul învinge;
Și-o inimă ce totul atinge!

Doar prin iubire poți ajunge,
Chiar mai sus de Everest;
Și doar prin dăruire,
Ai în viața ta succes.

Nici Someșul din Satu-Mare,
Nu va îneca iubirea.
Căci ea este mult mai tare,
Chiar și decât Dunărea.

O iubire și un suflet!
O privire și un zâmbet!
Un sărut și-o îmbrățișare!
O ținare de mână, o încurajare!

Ce pot să îmi doresc mai mult?
Decât ce e scris mai sus.
Ce fel de viață să-mi doresc,
De nu viața în Isus?

Doamne ajută-mă te rog,
Ca nici când în nebunie,
Să Te supăr așa mult,
Și cu-atâta obrăznicie!

Ajută-mă ca eu să vreau,
Doar voia Ta a o împlini!
Și inima mea atât de rea,
Doar pe Tine-a te iubi!

25/02/2015

Amin!

17. *Recunoștința*

seara, acasă

De ce să-ascunzi ce e în tine?
De ce e greu să spui ce simți?
De ce te-ascunzi după un deget?
Și limba o închizi după dinți?!

De ce trăiești, o viață falsă?
Și-un viitor, ce-i foarte trist.
Când poți, să ajungi în slavă,
Și să trăiești, în paradis!

De ce nu spui, doar adevărul?
Că ești singur și te doare.
Căci nu primești de la nimeni,
Cu adevărat încurajare.

Un răspuns bun e foarte mare;
Și dulce, ca o sărutare!
Dar pare, că ai uitat,
Ce înseamnă cu adevărat.

Nu te măcina în tine,
Ci deschide gura ta;
Cere bunul ajutor,
De la bunul Mesia!

Ai vrea să stai de vorbă,
Cu cineva cu care vrei,
Dar îți lipsește curajul;
Să spui de fapt ce vrei.

De ce-i atât de greu să spui,
Că inima ta nu-i a Lui?!
Căci de nu recunoști acuma,
Vei trăi curând ruina.

Astăzi te deschide larg,
Pentru Domnul nost Isus!
Să nu-L lași să stea în prag,
Ci să mergi cu Isus sus!

26/02/2015

Amin!

Caietul 3

Cunoașterea iubirii

1. Realitatea

după amiază, acasă

Ce poate fi mai dureros,
Decât cumplita-nșălaciune?!
Și ce poate fi mai rău,
Decât ce este rătăcire?!

O viață fără de valoare;
Ce e trăită sub o formă,
O formă bună a dreptății,
Dar de fapt e inutilă!

Deoarece nu e viața-adevărată,
Ci este doar cruda-nșelare,
Ce cuprinde lumea mare,
Și o duce la pierzare.

Copii astăzi sunt crescuți, nu de părinți
Ci de bunici sau de mătuși,
Și viața lor este-un amar,
Ce îl trăiesc ca și pe jar.

Ce groaznică e amăgirea!
Și cât de ușor te lași învins!
Că-n loc să trăiești fericirea,
Ești de nepăsare prins!

Atâtea vorbe fără rost...
Ies neîncetat din gura ta!
Și goale fără de Hristos,
Ce îți aduc pieirea.

E-o lume prinsă în întuneric,
Și este mulțumită așa.
Și dacă le spui adevărul,
Va fi urâtă viața ta.

Dar nu te teme de nimic!
Tu mergi cu Domnul înainte!
Căci și pe El l-au izgonit,
Și L-au făcut fără de minte.

Asta e calea ce te duce,
La bunul Mântuitor,
Și te grăbește, astăzi vino,
Ca să primești ajutor!

Pune-ți inima de-o parte,
Doar Domnului să i-o fi dat!
Și să alegi în astă lume,
Să nu trăiești în păcat!

Mărturisește-n gura mare;
Nu te sfi, nu fi fricos!
Căci de te vei rușina de Domnul,
Și de tine se va rușina Hristos.

Doamne păzește-ne de cursa,
Ce stă în spate de cei răi.
Și-ajută-ne ca-n astă lume,
Să fim ucenicii Tăi!

28/02/2015

Amin!

2. *Comparația*

seara, acasă

Ce este viața, de-i așa de tulburată?
Neliniștea și stresul, parcă nu se gată...
E-o agitație ce crește, mult prea ușor,
Ce-ți răpește fericirea și îți fură al tău somn!

De ce atâta îngrijorare,
Pentru viața ce-o trăiești?
În loc să te îngrijezi,
Pe Domnul cum să-l iubești?!

Decât o viața plină de cruzime;
Mai bine o viață simplă, dar cu omenie!
Și decât o casă mare, plină cu smaralde,
Mai bine un prânz cu verdețuri, dar cu sănătate.

Decât să locuiești într-o casă mare,
Cu-o nevastă supărăcioasă,
Mai bine stai pe-acoperiș,
Și n-ai sufletul trist!

Viața unui om pare să fie,
Asemănătoare cu a pomului;
Ce mâine n-o să mai fie.

Astăzi este în picioare tare și frumos,
Mâine crengile îi pică și din rădăcini e scos.
Și ajunge în întregime doar niște cărbuni,
Și viața noastră o să fie "asemenea" lui.

Sau un pom ce nu-i frumos,
Nu e îngrijit deloc.
Și cu timpul se îmboardă,
Și pe urmă se transformă.

Doar în putregai și lut;
Căci din el a fost făcut.
Și noi la fel suntem ca el,
Din pământ creați cu zel.

Creați am fost de Dumnezeu;
Să împlinim doar planul Său!
Dar cel rău ne amăgește,
Și-n îndoială ne răpește.

Ne promite multe lucruri,
Și toate spune că-om primi...
Doar să ne închinăm lui,
Să nu slujim Domnului!

Dar nu crede ce el spune;
Căci doar minciuni el îți vorbește,
Încrede-te în Dumnezeu,
Să nu cazi în vreo poveste.

Viața ta e minunată;
Alături doar de Hristos.
Și e foarte tulburată,
Și e fără de folos.

Fără de Isus în viață,
Nimic nu merge cum ai vrea,
Chiar de-ți merge bine acuma...
Dar te pândește ruina!

Doamne ai milă de noi,
Și-ajută-ne ca să trăim,
Pe-această lume pentru Tine,
Doar voia Ta să o împlinim!

Și Te rugăm să fi cu noi,
Ca să mergem pe-al Tău drum,
Să Te iubim cu adorare;
În orice fel și orișicum!

28/02/2015

Amin!

3. Alegerea

la amiază, acasă

Ce mi-ar folosi în viață?,
Să câștig întreaga lume!
Dacă nu te am pe Tine,
N-o să am nici mântuire!

Și ce folos ai avea în viață?
Să trăiești într-un mod glorios,
Căci de nu cauți a Lui față,
Vei pierii fără Hristos.

Fă în viața asta acum,
Ce poate fi mai înțelept!
Inima ta, s-o dai Lui,
Ca să fi și tu un drept.

Nu te rușina în viață,
Niciodată de Isus!
Ci respectă-L și-L iubește,
Ca să poți ajunge sus.

Nu te lăsa plimbat de valul
Care azi e foarte mare,
Căci se va lovi de Stânca,
Și pe loc i-a fi pierzare.

Nu te-ncrede într-o suflare,
În ființa omenească,
Ci încrede-te în Domnul,
Viața ta să prisosească.

Alege astăzi pentru mâine;
Alege acuma cum va fi,
După moarte a ta viață:
În iad sau în veșnicii?

Nu uita un lucru mare:
Ori de câte ori ai pierdut,
În Domnul găsești alinare,
Ce te-ajută foarte mult!

Biruința adevărată;
Numai în Domnul găsești.
Altceva e străduința,
Dar cu care eșuezi.

Nu încerca pe forțe proprii,
Pe Satan ca să-l învingi,
Că așa au făcut fiii lui Sceva,
Și-au fugit goi și desculți.

Când Domnul Isus te cheamă;
Nu amâna, nu întârzia!
Chiar și dacă ai acasă
Un părinte a îngropa.

Sau nu spune că e bine,
Înainte de-a pleca,
Să-i saluți pe cei din casă,
Și apoi Îl vei urma.

Vei sfârși cumplit în chinul,
Ce chiar cei dragi l-au făcut,
Să nu ascuți glasul lui Isus,
Și pe veci să fi pierdut.

Nu uita că orișicine;
Pune mâna pe un plug,
De se-ntoarce, se gândește,
Pe veci va fi pierdut!

Să nu-ți pară rău în urmă;
Cum i-a părut la o femeie,
Ce s-a uitat înspre Sodoma,
Și s-a transformat în sare.

Alege astăzi pentru Domnul!
Nu rămâne pe gânduri pus,
Căci nimeni vreodată...
Nu va fi ca și Isus!

El nu te minte nici nu-ncearcă,
Să te forțeze într-un fel,
Totul depinde doar de tine!
De vrei pe El să îl urmezi.

E o luptă foarte mare,
Pentru sufletelul tău.
Și cu cine te-aliezi,
Cu cel ce îți vrea rău?

Nu e bine frățioare,
Alege ajutorul Domnului!
Pentru sufletul cel care,
Are preț în ochii Lui.

Vino astăzi în întregime,
Doar Domnului să vrei să placi!
Să asculți ce El îți spune,
Ca să nu te mai complaci!

02/03/2015

Amin!

4. *Despre iubire*

seara, acasa

Nu stârni nici nu trezi,
Până când ea va veni!
De vrei de iubire să ai parte,
Ascultă Cuvântul frate!

Tot gândindu-mă la asta,
N-am înțeles așa profund;
Că iubirea-i împletită,
Cu înțelepciunea în acest drum.

Iubirea fără înțelepciune,
Poate e mai rea ca ura.
Căci în loc să trăiești iubirea,
Tu trăiești înșălăciunea.

Stând, privind în spate,
La modul de gândit,
Credeam că trec prin toate,
Dacă o să fiu iubit...

Dar nu poți să te arunci,
În brațele iubirii;
Căci de nu o cunoști,
Te cuprinde pofta firii.

La început e-o mielușea,
Blândă și fără răutate.
Dar de n-ai înțelepciune,
În ruine o să te poarte.

Hai să ne gândim profund.
Ce înseamnă azi iubirea?
Este un sentiment ce poate,
Exprima-n fapte gândirea.

Asta-i iubirea cea curată!
Ce e gata orișicând,
Ca vorbele ieșite din gură,
Să devină legământ.

Nu te arunca în valul,
Frumuseții și-al iubirii.
Căci fără de Isus,
E sentimentul amăgirii.

Nu crede că totul va fi,
Așa cum tu îți dorești.
Căci de astăzi pe mâine,
Nu știi cum o să gândești.

Nu te arunci în vreo apă,
Dacă tu nu știi să înoți;
Așa nu te arunca în iubire,
Dacă pe ea n-o cunoști!

La fel ca o apă,
La suprafață este lină;
Dar de o tulburi,
Poate fii mol și tină.

Și-n iubirea aidoma,
Poate fii neînșelat.
La început o sărutare,
Dar pe urmă regretat.

De aceea hai și du-te,
De vezi apa cum e?
Dacă intri un pic în ea,
Oare nu s-a tulbura?

Și-apoi dragă frățioare,
Sincer întrebarea-ți pun:
Dacă apa e murdară,
Tu faci baie orișicum?

Nu gândi așa ușor;
Ce contează cum e apa?
Căci pe tine de nu te respecti,
Cum îți vei respecta fata?

Nu te lăsa influențat,
De nimic ce este rău!
Tu fii însetat ca cerbul,
De izvorul lui Dumnezeu.

Dacă cerbul știe să-aleagă,
Tu de ce nu știi s-o faci?
Să pretuiești ce îți dă Domnul,
Ca să nu ajungi să cazi.

Chiar dacă la început,
Este foarte atrăgătoare;
Nu te lăsa înșelat,
Dacă nu-i convingătoare.

Știi ce înseamnă azi iubirea?
Cea-nsemnat cu mult în urmă!
Când Domnul și-a dăruit Fiul;
Ca să ajungi și tu în turmă!

A dărui este iubirea!
A înțelege orișicând!
A se jertfi întotdeauna,
A trăi cu Domnu-n gând!

Frățiorii mei de-aici,
Ascultați ce eu vă spun:
Mai bine să vă grijiți,
Decât să plângeți pe drum.

Și să spui cu supărare:
Oare cum am disprețuit?
Când Domnul mă muștra,
Învățătura n-am primit!

Pentru a înțelege bine;
Citiți Psalmii și cu Pilde.
Dar și Eclesiastul frate,
Și Cântarea după toate.

Ve-ți înțelege mult mai bine,
Ce e cu adevărat iubirea!
Și cât este de dureroasă,
Nemiloasa, înșelăciunea.

Doamne ai milă de noi;
Cei tineri cu multe griji,
Și-ajută-ne ca-n viața asta,
Să trăim cu toți ca sfinți.

Dă-ne lumina Ta, în lume,
Să mergem pe drumul Tău.
Dă-ne Duhul Tău, în lume,
Să slujim, numelui Tău!

04/03/2015

Amin!

5. *Iertarea*

seara, acasă

Într-o zi un om bogat,
La socoteală a chemat:
Un bărbat cu-o datorie,
Zece mii de galbeni fie.

Iar bărbatul s-a aruncat,
La picioarele omului bogat!
Și i-a spus: mă păsmuiește,
Datoria se plătește.

Iar bogatul avea milă;
Datoria i-a iertat.
Și i-a spus că poate să plece,
Este liber și iertat.

Dar în drumul său afară,
El a întâlnit un om.
Ce-i datora o sută de galbeni,
Și i-a spus să stea în loc!

Fără ași aduce aminte;
Câtă suma i-a iertat,
Stăpânul cel la care,
Amândoi ei au lucrat.

Și i-a spus pe un ton tare:
Scoate banii, mi-ești dator!
Dar omul în genunchi căzuse;
Te rog, ai milă sunt slujitor.

Lasă-mi timp și-o să-ți plătesc,
Până la-cel din urmă ban...
Dar el i-a spus, NU!!
Pe un ton ca de tiran.

Și a poruncit îndată;
Ca acel om să fie,
Până-i va plăti datoria,
Aruncat în pușcărie.

Niște martori au văzut,
Indignați cele întâmplate;
Și au mers toți cu un suflet,
Și-au spus: Ascultă împarate,

Slujitorul tău la care,
I-ai iertat o datorie,
A pus mâna pe un datornic
Și la băgat la pușcărie.

Împăratul furios tare,
De cele petrecute,
A chemat pe cel care,
Datoria i-o iertase.

Rob viclean care ești tu!
Spune, nu se cuvine?
După ce eu ți-am iertat,
Să-i ierți și tu datoria!

Și a poruncit degrabă
Ca să fie aruncat
În temniță să stea o viață
Până-i va plăti, ce-i datorat

Și noi pe nume propriu,
Vom sta în fața la Împărat!
Și dacă nu am iertat cu totul,
În pușcărie voi fi aruncat.

Doamne păzește-ne de rău;
Și de dura viclenie!
Și Ne dă la toți iertare,
Pentru ajunge în veșnicie.

Nu vreau în viața asta,
Cândva eu să spun:
"Te iert dar nu te uit"
Să judec ca un nebun!

Căci de-aș proceda așa,
Sfârșitu-mi va fi dureros.
Și voi fi aruncat în groapa,
Ce-a pierzării, din mai jos.

Ajută-mă să pot să iert!
Și să nu-mi aduc aminte,
De persoana cea care,
Mi-a greșit mai înainte.

Și să nu uit viața toată,
Cât de multă datorie;
Mi-ai iertat Tu bun Isuse,
Și-ai avut milă de mine.

05/03/2015

Amin!

6. Să învățăm iubirea

seara, acasă

Când iubirea-i împletită,
Din multe fire și e tare;
Un singur fir de-nșălăciune,
O va duce la pierzare!

Deoarce înșelăciunea,
Vine cum tu nu gândești
E împletită cu nevoia
Și cu inima, greșești.

Asta am văzut în viață;
Căci de-atâtea ori simțeam,
Că pot iubi doar prin credință;
Dar de fapt mă înșelam.

Un pahar mare de apă,
Poate fi de ajutor.
Doar un strop în el de-otravă
Și va fi vătămător.

Ce chiar moartea poate aduce.
Doar un strop dintre o mie,
Lasă urme în viață,
Crude de înșelăciune.

Un fir împletit în zece,
Nu-l observi așa ușor.
Dar de unul la o mie,
Sau poate la un milion?

Noi ca și creștini în viață,
Trebuie să ne gândim:
La ce urmează, ce-o să fie?
Și cu ce o să trăim?!

Poate îmi ve-ți spune dar:
“Măi copile na-i credință?”
Și la care o să răspund:
Trebuie și chibzuință.

O credință adevărată,
Nu-i pe iluzii bazată!
Ci e o încredere neclintită,
Ea e în Isus găsită.

Frate drag nu te-nșela,
Vezi ce spune Biblia;
Nu stârni nici nu trezi,
A le dragostei veniri.

Tu poți trezi pe cineva,
Care nu e lângă tine?
Și cum poți să o stârnești,
Dacă ea na-r fii în tine?

Da, ea este în fiecare,
Și mulți o vor pe ea.
Dar singură nu e deajuns,
Că te așteaptă ruina.

Nu e vorba de iubirea,
Cea scrisă la corinteni.
Ci e vorba de iubirea,
Din timpurile târzii.

Iubirea astăzi vine tare
Și direct la subiect.
Dar te rog nu-i da crezare,
Ca să fii și tu un drept.

Iubirea într-adevăr învinge!
Ori prin câte ar mai trece.
Dar până acolo tu nu uita:
Iubirea e poruncă grea!

Să ne uităm la început,
Ea nu este de temut.
Dacă e adevărată,
Nu mai mergi la judecată.

Iubirea este răbdătoare
Și foarte înțelegătoare!
Nu se poartă cum nu trebe,
Și nu caută să-nșele.

Nu se umflă de mândrie,
Nu se bucură de nelegiuire...
Tu ai stat și te-ai gândit:
Cum este al tău iubit?

Cum se comportă cu tine,
Și de e stăpân pe sine?
Ce gânduri îi ies din gură,
Și ce are în inima?

Nu te lăsa înșelată,
De vorbele dulci la-nceput.
Și de floarea ce ți-o aduce,
În schimbul unui sărut.

Doar atât?! pentr-un sărut?
O floare și o îmbrățișare?
Da oare tu chiar nu gândești,
Că-ai cu-adevărat valoare?

Azi doar un sărut pe buze,
Mâine o mângâiere lină.
Și în loc să mergi la Isus,
Te îndrepti înspre ruină.

Nimeni nu se apucă de zidit,
Dacă socoteala n-a făcut!
Cu cât mai mult e necesară,
Socoteala, pe a iubirii scară?

Roagă-te să poți iubi,
Mereu doar ce-i adevărat!
Și nu te lăsa târât în viață,
Să trăiești doar în păcat.

11/03/2015

Amin!

7. *Despre lumină*

spre seară, acasă

Într-o zi Domnul a spus;
Că e lumina cea de sus
Și-o lumină-i așezată,
Ca să vadă lumea toată.

O casă pe un munte sus,
Nu poate fi ușor de-ascuns.
Nici lumina ta nu poate,
Dacă este din Isus!

Mai departe Domnul spune:
Că o lumină-i pusă în sfetnic.
Ca să fie de-ajutor,
Celor din casă tuturor.

Și un amănunt ce-i mare;
Lumina nu strigă la trecători,
Căci ea se vede de departe,
Ca soarele ce răsare-n zori.

Și la fel nici eu nici tu,
Nu trebuie ca să strigăm;
Să spunem: suntem lumina!
Ci să luminăm în zori.

Domnul a mai spus ceva:
Ochiul e lumina ta!
Dacă el e sănătos,
Trupul tot va fi voios.

Dar de-i murdar și-n întuneric,
Cât de dureros o să fie;
Ca sufletul tău să stea în beznă,
Și fără de mântuire?!

Ajută-ne Doamne Isuse,
Ca să nu fim înșelați!
Crezând că avem lumina,
Dar să nu-i iubim pe frați!

Căci cine urăște frații,
Nu are lumină în el.
Și e înșelat săracul,
Și-o să fie fără El.

Doamne te rog să-mi dai,
Un ochi plin de lumină!
Și să fi cu mine aici,
Ca să mă odihnesc în tihnă.

La început când ai lumina,
Poate ești un pic speriat;
De ce dezordine-i în tine
Și cât de mult ai eșuat.

Dar chiar și-așa, nu fi dispus,
Să stingi pe loc lumina!
Ci tu dorește, ca având,
Să poți trăi iubirea.

Să vezi în oportunitatea,
De-a curăți ce e murdar;
Să primești în dar mântuirea,
Crucea să nu fie în zadar.

Și ori de câte ori în viață,
Poți ca să înveți ceva;
Tu fi atent și îți dorește,
Să îți schimbi viața ta!

Să nu te lași influențat,
De ceea ce nu e lumină.
Ci să crezi mereu în Isus,
Ca să ai parte de tihnă!

Vino astăzi într-un suflet,
La Domnul să ceri lumină.
Și să vrei să fii ca El,
Să nu trăiești în ruină.

Și să nu uiți niciodată,
Să respecti părinții tăi!
Să nu ți se strigă lumina,
În întuneric, fără temei!

Roagă-te să poți iubi,
Lumina Domnului Isus!
Ca să nu fii prins în păcate,
Să nu poți ajunge sus.

Ai grijă mare în viață,
Ca nu cumva să se nutrească,
În inima ta dorința de rău;
Să n-ascuți de Dumnezeu!

Ca nu cumva tu să urăști,
Lumina cea de sus venită;
Fiind înșelat în noapte,
Să trăiești fără elită.

14/03/2015

Amin!

8. Ai grijă cum gândești

seara, acasă

Ai grijă cum gândești,
Când ajungi să meditezi.
Nu lăsa să se nutrească,
Gândirea cea diavolească!

Nu lăsa nimic ce-i rău,
Să fie în creierul tău!
Ca nu cumva să te înșele,
Și să îți creeze rele.

Nu uita un lucru mare;
Cine-a fost Satan 'nainte?
Până și-a zis în inimă;
Că vrea să meargă înainte!

Până acolo încât să fie,
Mai presus de ce sunt stele.
Să judece fiii lui Dumnezeu
Și într-una să prospere!

Până va fi cel mai mare,
La fel ca bunul Dumnezeu...
Doar în inimă și-a zis;
Și s-a-nșelat cumplit de rău.

Ai grijă tu frate drag,
Ce dezvoltă mintea ta.
Și mai mult de ce trebuie păzit,
Să îți păzești inima!

Căci foarte ușor tu cazi,
Când rămâi pe gânduri pus.
Și viața ta-i o înșelăciune,
De nu-i viața în Isus!

Nu permite niciodată!
Gânduri mari și nume mare.
Ca să nu constați plângând,
Că de fapt e-o-nșelare.

Căci ce-i înalțat în lume,
Înainte Domnului îi urăciune!
Și cine are multă avere,
Are și multe belele.

Îți faci mulți prieteni falși,
Ce vor punga să-ți golească;
Și pe frații ți faci dușmani,
Și ajungi să cazi în plasă.

Care a fost pusă de “șarpe”,
Ca să nu ajungi departe.
Căci tot ce în lume aduni,
Pe degeaba te consumi.

Că nimic nu va rămâne,
Din toate câte aduni.
În picioare când va fi,
Mult așteptată zi.

Domnul va da la fiecare,
Cum a fost a lui cărare;
De o dus la rugăciune,
Va primi de sus iubire!

Dar de-a dus la crâșmă-n sat,
În Șeol va fi aruncat.
Și de-a dus la calea mare,
Va primi o condamnare.

Doamne ajută-ne să fim,
Pe-acest pământ ca să dorim;
Doar voia Ta să-o împlinim,
De azi și până-n veci amin!

17/03/2015

Amin!

9. *Smochinul neroditor*

seara, acasă

Într-o zi Stăpânul viei,
A venit la via Sa.
Ca să vadă cine aduce,
Rodul cuvenit ori ba.

Și a mers și s-a uitat,
Ca să vadă ce-a plantat.
Și dacă aduce rod,
Dacă nu, să fie scos.

Și s-a gândit la un smochin;
Oare el va aduce rod?
Căci a așteptat să facă,
Dar nu a făcut deloc.

Într-un final El a venit,
Și la Vier așa a grăit:
“Cu smochinul ce să facem?
Căci de trei ani numai face...”

Rod ca să mânânc și eu,
Ocupă pământul tot mereu...
Și îl ocupă în zadar,
Scoate-l și pune-l pe jar!”

Dar Vierul a zis tare:
“Stăpâne te rog, dă-mi ascultare,
Mai lasă-L un an te rog,
Să vedem, va face rod?”

Am să-l sap în întregime;
Și gunoi la rădăcină...
Să vedem va face rod?
Dacă nu îl scot pe loc!

Și-am să-l arunc în foc,
Să nu mai înșele deloc!
Și să fie o pildă vie,
Fără rod, aruncat pe veșnicie!”

La fel ca și smochinul,
Am fost eu, ai fost și tu;
Când timpul trecea într-una
Și se-apropia sfârșitul.

Și-n ultima clipeală,
Vierul m-a scăpat.
Și mi-a dat ocazia,
Ca să nu fiu aruncat.

A avut grijă mare,
Față de noi fiecare.
Ne-a săpat, ne-a îngrijit,
Să nu fie dezamăgit!

Haide-ți să ne revenim!
Și la viață să venim.
S-aducem fiecare rod,
Să nu fim aruncați în foc.

Căci destul noi am făcut,
Doar frunze mari și cam atât;
Dar de-acum hai să fie,
Rod, s-ajungem în veșnicie!

Căci despărțiți de Domnul Isus,
Nimic, nicipând nu vom putea.
Să aducem rod în vie,
Să ne salvăm viața.

Doar împreună vom învinge,
Tot ce este cel mai rău.
Dar despărțiți de El vom plânge,
Vom fi fără Dumnezeu!

Doamne ajută-ne pe toți,
Ca să putem aduce rod!
Să nu fim pretențioși,
Ci să fim prietenoși!

Și rodul nost să fie dulce
Și plăcut la suprafață,
Ca să trăim în lumea asta,
Plini de pofta de viață.

21/03/2015

Amin!

10. *Indiferența*

seara, acasă

Indiferența doare tare,
Încă de la început;
Dar mai tare ca pe-orcine,
Îl doare pe-al nost Isus.

Când păcatul vine-n minte,
Inima la săvârșit!
Te arăți a fi de fapt,
Un foarte mare nesimțit.

Stai și admiri cu gura mare,
Tot ce ochii tăi îți văd...
Și te îndrepti înspre ruină
Și înspre al tău prăpăd!

Când păcatul e la ușă,
Tu nu deschide nicidecum!
Nici tv-ul, nici internetul,
Să nu rătăcești pe drum.

Pentru că atunci când vezi,
Goliciunea cea lumească;
Ochii tăi sunt strâns lipiți,
Și astfel ești prins în plasă.

Nu te gândești ce reprezintă,
Jertfa Domnului Isus...
Nici piroanele în mâini,
Nici că sângele a curs...

Nu te-n fioră nici chiar gândul,
Că-ai putea sfârși în foc.
Nu te mai mângâie nimeni
Și mântuirea ta-i în joc.

Cât de tare doare astăzi,
Indiferența mea pe Isus?
Când nu pun nici un preț,
Pe sângele sfânt care-a curs!

Of Isuse scump mă iartă!
Și Te rog să mă ajuți;
Ca atunci când Satan vine,
Eu s-aleg să privesc sus!

În liniște mare și pace,
Va fi a noastră salvare!
Dar până acolo Te rugăm,
Scapă-ne de la pierzare.

Să nu dorim să alergăm,
După ajutor la muritor.
Ci Ție inima să-ți dăm
Și să-acceptăm al Tău ajutor.

Indiferența doare mult,
Pe cel ce o primește;
Iar în sufletul lui bun,
Parcă-o sabie-l lovește!

De ce să fiu atât de prost,
Încât s-aleg să îmi fac rău?!
Atunci când pentru mine muri,
Chiar Fiul lui Dumnezeu!

Ce pot să fac ca să nu fiu,
Indiferent de ce s-a făcut?
Ci să nutresc un gând bun,
Pentru a ajunge sus.

Indiferența doare groaznic,
Sufletul care-i lovit.
Nici un tratament nu poate,
Să vindece ce e rănit.

Boala poate fi tratată,
Doar cu-o inimă schimbată!
Și în loc de indiferență,
Să dobândească influență!

Influență pozitivă,
De la Domnul nost Isus;
Pentru remedierea situației,
Pentru a ajunge sus.

Indiferența înseamnă un lucru:
Un egoism de nedescris!
Că de nu îți satisfaci poftele,
Ești de nepăsare prins.

Parcă trăiești ca pe spini,
Nu ști care doare tare
Și pe care-ar fi mai bine,
Să pășești în continuare.

Dar oricum tu ai păși,
Spini tot te vor răni.
Și de mergi pe scrum de foc,
Vei sări da, ca pe loc.

Dorește azi o inimă nouă,
Plină de sfânta iubire!
Și nu lăsa deloc în tine,
Să se dezvolte amărăciune!

Căci de-aici mai e un pas,
Până a fi indiferent.
Și ai grijă cum pășești,
Dacă vrei ca să fii drept.

Cere de la Domnul Isus,
Înțelepciune pe-a Lui cale!
Cere o inimă de carne,
Și un duh de-nviorare!

Și nu uita în viața toată,
Ce-a făcut El pentru tine!
C-a murit pe lemn, pe cruce,
Pentru a ta mântuire!

Fii recunoscător din suflet,
Pentru câte ai primit!
Și nu lăsa, ca-n viața asta,
Să devii un om perfid.

25/03/2015

Amin!

11. *Iubirea în neștiință*

seara, acasă

Înainte mai demult,
Eu am fost un om corupt.
De Satan cel foarte rău,
N-am slujit lui Dumnezeu.

Multe lucruri au venit,
Într-o formă foarte bună.
Și la-nceput tu te-ai distrat,
Dar asta n-a fost o glumă.

Deoarece, împreună au venit,
Iubirea, pofta și minciuna;
Și-n viață am fost amăgit
Și am văzut ce e ruina.

Un lucru bun ce a ajuns,
Doar o ruină în prezent;
Este a vieții mele oglindă,
De mă uit foarte atent.

Un lucru bun, în chip lumesc,
Dar defapt era ruina;
Un sărut nevinovat,
Mi-a răpit astăzi odihna!

Un sentiment ce e plăcut
Și foarte dorit de toți.
Dar nu te poți a stăpâni,
Și-n ruine o să te porți.

Și pe tine și pe ea,
Într-o situație grea.
Te vei aduce încurând,
Fără de Isus în gând.

Fiind tânăr și doritor,
De tot ce-i mai bun și frumos,
Am încercat de toate-n viață,
Dar însă fără folos.

Ai vrut să vezi totul ce-nseamnă,
Atunci când tu ești autorul!
Dar astăzi tu stai și plângi,
Te-ai depărtat de Creatorul.

Ai încercat să vezi ce-nseamnă,
Toate relele din lume.
Dar astăzi ele nu te mai lasă
Și nu ești stăpân pe tine!

Căci dorința, ea te poartă,
Chiar prin ape și prin foc;
Sufletul tău îl pui pe jar,
Atunci când îți stă mintea-n loc.

La o priveliște ce arată,
Tot ce-n suflet e ascuns...
Ție atunci de nimic nu-ți pasă,
Nici de sângele ce-a curs...

Nici că mâna a fost străpunsă,
Sus pe cruce pe un deal...
Ci inima ta plină de pofte,
Vrea să trăiască ideal.

E foarte greu să lupți în viață,
Cu-o dorință care-ți place.
Dar trebuie să vrei să-nvingi,
De Isus ca să ai parte!

Căci firea cea pământească,
Mult m-a mai chinuit!
Atunci când eu în viață,
De Isus nu am știut.

A fost o atracție foarte mare,
Ca un magnet ce-atrage un fier!
Eu fiind atras la moarte,
Dar crezându-mă șmecher.

Vrând să fiu în rând cu lumea,
Să trăiesc, mereu cum vreau;
Dar defapt eram "vrăjit"
Și spre moarte mă purtau.

Dorințele și influența,
Ce veneau de dinafară;
Ce atâta mă înșelau,
Să am în suflet o povară.

Mai grea ca piatra cea din vale;
Și mai mare ca un munte,
Mai arzătoare ca și focul,
De rămâi fără cuvinte!

Ai vrea să poți să o spui clar,
C-ai făcut multe urgisii;
Care acuma te bântuie,
De nu poți să te mai ții.

Dar nu uita sub nici-o formă,
Orișice s-ar întâmpla;
Că și pentru tine El a murit,
Pe cruce sus la Golgota!

Și s-a rugat stăruitor:
"Iartă-i Tată, că nu știu ce fac!"
În aceste scumpe cuvinte,
Am intrat și eu cu drag!

Deși e greu ca să dorești,
Pe Domnul ca să-l urmezi,
Tu dorește ca să vrei,
De El tu să te alipești!

02/04/2015

Amin!

12. O motivație

seara, acasă

O motivație doar atât,
E de ajuns ca tu să poți;
Să treci peste orice greutate
Și pe Isus să îl cunoști!

O motivație, nu-i așa?
De multe ori te reproduce,
Căci ceea ce nu poate firea,
E să-l arate pe Isus pe cruce.

Doar o motivație bună,
Poate să-ți de-a o cunună!
De aur cel mai curat
Și un suflet împăcat.

De multe ori tu n-ai putere,
Să treci peste greutate;
Dar o motivație bună,
Parcă te ridică-n slăvi.

Gândește-te ce vreau să spun,
Nu mă considera nebun;
Căci degeaba ai voință,
Dacă n-ai și străduință!

Dar pentru cine sau de ce,
Să te străduiești în viață?
Să te lupți în orice vreme,
Dar însă fără povață?

Atunci când tu iubești;
Și persoana aceea îți spune:
Să faci ce nu îți place,
Tu o faci cu-nțelepciune.

Că dorești să-i fii pe plac
Și să o vezi fericită.
Așa e și-n pocăință,
Cu-o inimă dăruită.

De dorești ca să Îl faci,
Pe Domnul ca să zâmbească;
Dar mai tare o să te ajute,
O motivație dreaptă!

Atunci când stai în judecată
Și nu știi ce să alegi,
O motivație o să te ajute,
Să faci ce nu-ți dorești!

O să te ajute sau nu,
Dar sigur tu o să cedezi!
Pentru că motivația contează,
De vrei pe Domnul să-l urmezi!

Ai grijă ca-n inimă,
Să locuiască Duhul sfânt!
Și nu permite ca-n viață,
Să trăiești ca un nebun.

Vino astăzi la Isus,
Și-L roagă sincer și frumos;
Să te-ajute, motiveze,
Ca să nu rămâi aici jos!

03/04/2015

Amin!

13. *Despre viața lui Adam*
afară, după-masă

Viața de la început,
A fost dăruită de Isus.
Dar mai înainte de toate,
A fost Iehova, înțelegi tu frate.

Primul om a fost Adam,
Care-a trăit ca-n Canaan.
Dar singur el s-a urât;
Și-n somn adânc a adormit.

Atunci Domnul a luat,
O coastă de la Adam.
Și-a făcut din ea o femeie,
Ca să-l binecuvânteze.

Adam a fost bucuros,
De ce i-a dăruit Hristos!
Dar când a venit inspita,
A căzut sărmana Eva.

Și când Domnul i-a chemat,
La socoteală de-a lor păcat;
Adam a fost primul care,
A fost chemat la consultare.

Fără să stea pe gânduri dus,
El i-a răspuns blândului Isus:
"Femeia ce mi-a fost dăruită,
Ea m-a făcut să cad în inspita".

Cât de ușor a aruncat,
Întreagă vină pe femeie.
Și de-atunci în căsnicie,
Mereu dai vina pe soție.

Dar să mergem să vedem,
Femeia oare cum răspunde?
Atunci când Domnul a chemat,
Ea a răspuns cu repeziciune.

„Șarpele m-a amăgit
Și pe urmă am mâncat.
Deci, poate Tu ești vinovatul,
Oare de ce l-ai mai creat”?

După această convorbire,
Judecata e-ndreptată,
Înspre șarpe ca să afle,
De unde a pornit această faptă.

Și-a văzut Domnul Isus,
Că Satan era în șarpe;
Și-a rostit pe scurt sentința:
Vei rămâne fără picioare!

Cu țărână te vei hrăni,
Și-n pământ vei locui.
Dar mai târziu tot prin femeie,
Capul o să ți se sferme!

Și tu călcâiul îi vei străpunge,
Isus va suferi, da va-nvinge!
Și la sfârșitul veacului,
Vei fi nimicित de suflarea gurii Lui.

Dar până atunci mai este timp,
Ca noi să ne deschidem larg;
Și astăzi fiind în viață,
Să-l primim pe Isus cu drag.

S-avem în noi o inimă bună
Și plină de sfânta căldură,
Un suflet blând și liniștit,
De Isus ce e dorit!

Viața asta-i foarte scurtă,
Și-nșelătoare nespusă.
De aceea să dorim,
Domnului ca să slujim.

De la mic până la mare,
Să venim cu toți acum;
De la copil la bătrân,
Să-l slujim pe-al nost Stăpân!

25/01/2015

Amin!

14. *Educația la copii*
afară, după-masă

Încă de la început,
Creatorul nost Isus,
El ne-a spus să ne iubim;
Și pe copii să-i prețuim!

Și a spus blând și frumos,
"Că ne vrea copii-n Hristos"!
Și să nu-i împiedicăm,
Ci pe copii să-i ajutăm!

Să meargă la El cu dor,
Să aibă și ei Salvator!
Să-i învățăm cu drag de mici,
Să-asculte și de bunici.

Dar cum se poate dezvolta,
Doar învățătura Sa?
Chiar și-n educație,
Doar ascultare să fie!

Când copilul nu te-ascultă
Și vorba ți-o-ntoarce-napoi,
Tu să faci ce-i înțelept,
Satan să nu râdă de voi!

Nu-l lăsa deloc să meargă,
Pe calea cea lumească;
Unde este numai rău,
Neascultare de Dumnezeu.

Parcă azi copiii frate,
Sunt maturi în răutate;
Și de mici sunt hipnotizați
Și cu răutate îs transformați.

E foarte greu ca să le-arăți,
Calea care este bună.
Și-ori cât de bun este Isus,
Pentru ei, e doar o glumă.

Multe rele sunt în lume;
Și doar o familie bună!
Și pentru ei lumea contează,
Chiar de trăiesc în minciună.

Internetul îi omoară,
Astăzi pe bieții copii.
Dar cauza aceea este,
Needucația de la părinți.

Televizorul, el orbește,
Pe cei cu privirea-n el.
Dar copii ei săracii,
Ce să facă fără el?!

Când acolo văd de toate,
Lucruri rele și necaz;
Dar în loc ca să învețe,
Chiar și ei sunt cei ce fac.

Hai sa vă spun cum s-a ajuns,
Aici copii să fie sclavi;
Când părinții aveau treabă,
Puneau la desene imediat.

Și apoi puneau la “lumea”,
Cea ce cântă și dansează.
Și pe copii i-a și orbit,
Pentru ca îi fascinează.

Chiar și-un om robit de lume,
Greu se poate dezlipi;
Dar ce să spunem de copii,
Care astăzi sunt robiți?

Trebuie să fim atenți,
Cum ne educăm copiii,
Căci foarte ușor se fac,
În realitate fiii gheenei!

Și pentru asta o să plătim,
Pentru nepăsarea noastră;
Și poate să ne coste mult,
Împărăția cea cerească!

Deci să ne rugăm din suflet,
Pentru bieții noștri copii;
Și să le dăm un exemplu,
Pentru ei ca să trăim.

Dar să nu ni facem idoli,
Ca nu cumva să ne-nșelăm;
Să ne despărțim de Isus,
Vrând pe ei ca să-i salvăm.

Trebuie ca să fim trezi,
Căci Satan mereu ne-nșeală.
Dar să nu cedăm vreodată,
Să cădem în îndoială.

Să luptăm cu-nverșunare,
Pentru a noastră și-a lor scăpare!
Și 'nainte prin credință,
Ca să avem biruință!

Domnului ca să slujim,
Și numai pe El că să-l iubim!
Oricât ar fi de greu acum,
Să mergem pe a Lui drum!

25/04/2015

Amin!

15. *Nepăsarea*

dimineață, acasă

Nepăsarea-i foarte crudă
Și te lovește nespus,
Cum l-a lovit Iuda pe Domnul,
Pe Domnul nostru Isus.

Nepăsarea te orbește,
Ca să nu vezi realitatea,
Chiar dacă îl vinzi pe Isus;
Și de vii la El cu gloata!

Nepăsarea, ea te-ndeamnă,
Să te gândești numai la tine;
Și să nu-ți pese deloc,
De Cel ce ți-a făcut mult bine.

Nepăsarea doare groaznic,
Mai ales în suferință,
Căci de fapt e răutatea,
În inimă la aceea ființă!

Nepăsarea te învață,
Să fugi departe de necaz;
Să fugi departe de Isus,
Să n-ajungi pe-a lui talaz.

Nepăsarea mea e dură;
Și cauzează atâta rău,
Căci sufletului meu nu-i pasă,
Că muri Fiul lui Dumnezeu!

Hai să ne gândim mai bine,
Și să înțelegem clar;
Unde doare mult nepăsarea,
Dacă nu când ești în calvar?

Cum se simte o persoană,
Care mereu te-a ajutat?
Și ea când are o nevoie,
De ea parcă ai uitat.

E foarte greu să treci prin asta
Și să nu ai gânduri rele,
Pentru că inima vrea recunoștință,
Dar primește nepăsare.

Cât de tare doare acuma,
Nepăsarea mea pe Isus!
Când de-atâtea ori fac răul,
Și rămân pe gânduri pus.

Când văd pe alții că înjură,
Parcă aș vrea să nu mai zică;
Dar atunci stau și gândesc,
Căci situația mea e mai critică.

Deoarece eu Îl lovesc,
Pe Domnul Isus Hristos;
Nu cu vorba, ci cu duhul,
Cel călăuzit de jos.

Adevărata suferință,
Este cea-n interior!
Mai ales când tu lovești,
În bunul Mântuitor.

Și ce poate durea mai tare,
Decât nepăsarea mea pe Isus?!
Când El a venit din strălucire,
Iar noi mâinile i le-am străpuns.

Pentru noi El pătimește,
Chiar și-acum iubiți frați.
Pentru inima noastră acunsă;
Și că suntem deliberați!

Nepăsarea-i foarte rea
Și profundă în gândit,
Dacă simți că-n realitate,
Ai suflet nemântuit.

Gândește-te bine la tine
Și vezi ce-i în duhul tău;
E mândrie, e mânie
Sau nepăsare dragul meu?

Verifică-te acum în viață,
Nu amâna și nu promite;
Că mâine o să ascuți,
Dar ești înecat de inșpite.

Roagă-1 pe Domnul Isus,
Să nu te lase în nepăsare!
Ci să-ți de-a dragostea Lui,
Ca să nu mergi la pierzare.

Și dorește cu-adevărat,
Să îl iubești pe Dumnezeu!
Și astfel ție, să îți pese,
De ce-a făcut Fiul Său!

Să crezi cu-adevărat în El
Și s-ascuți neîncetat;
Și lasă-te de Isus frate,
Tu ca să fii modelat!

Și dorește ca să faci,
Tot ce El îți poruncește!
Ca să poți spune odată:
Sufletul meu pe Domnul mărește!

30/04/2015

Amin!

16. *E destul*

seara, acasă

De multe ori te-ai întrebat:
De ce oare tu nu ai?
Ceea ce au alții ca tine,
Parcă pe pământ nu stai...

Îți spui adesea, e destul,
Cât am suferit în viață!
Iar acuma vreau să am
Și eu viața frumoasă.

E destul cât tu în lume,
Ai umblat cu gânduri străine!
Iar acuma tu asta vrei,
Să trăiești ca și în filme?!

Nu te uiți că poate tu,
Este cel care greșește;
Cu-o inimă împărțită
Și-o purtare neghiobește.

Firea asta pământească,
Ce vrea-n lux ca să trăiască...
Ce nu vrea să fie jos,
Nu îl vrea pe Isus Hristos!

Și apoi îți spune bun:
Tot ce-ai făcut e destul!
De ce te lași batjocorit
Și de alți asuprit?

De ce te lași călcat de toți?
Și umilit de-atâtea dăți,
Până când tu vei fii bun?
Spune odată: e destul!

Nu crede creștin drag,
Acele cuvinte rele;
Căci ele sunt otrăvite,
Deși au gustul de miere.

Nu crede că tu nu poți,
Să te-appropii de Isus...
Ci îndrăznește prin credință,
Pentru a ajunge sus!

Când te simți pe terminate
Și inima-ți geme din greu,
Tu fii atent ca nu cumva,
Să-l blestemi pe Dumnezeu.

Chiar soția ta de-ți spune,
Să faci ceva necugetat;
Tu nu asculta de dânsa,
Dacă vrei să fi salvat.

Eu te rog frumos acum,
Să deschizi tu Biblia.
Și să vezi ce spune Iov,
În încercare la nevastă-sa:

“Tu vorbești ca o nebună
Și sufletul tău este rău,
Să primim doar binele,
De la Bunul Dumnezeu.”

Și Iov a dat dovadă clară,
Că mai bine e să fii,
Încercat în suferință,
Dar să-ajungi în veșnicii.

Când vezi vre-un șmecher în vreo mașină,
Tu nu dori să fi ca el!
Căci el merge înspre moarte
Și nu înspre Emanuel.

Sau de vezi o casă mare,
Și frumoasă decorat;
Tu n-o pofti să fie a ta,
Dacă vrei să fi salvat!

Sau de vezi o fată frumoasă,
Tu nu o dori pe ea!
Căci de nu-l are pe Isus,
Îți va ruina viața.

Sau poate o să întâlnești,
O grămadă de arginți;
Tu nu te grăbi să-i iei,
De vrei să fi între sfinți.

Căci iubirea de avere,
Este una foarte rea!
Căci banii și averile,
Te despart de Mesia!

Tu fi mulțumit în Domnul
Și cu ceea ce-ai primit!
Dar mai mulțumit să fi,
Pentru că ești mântuit.

Întotdeauna și oriunde,
În orice loc pe-acest pământ;
Inima ta să fie a Lui,
A Domnului celui sfânt!

01/05/2015

Amin!

17. Când te simți lovit

seara, acasă

Când te simți lovit în suflet,
Pentru vechea ta purtare,
Te simți parcă ești invalid;
Și cazii în disperare.

Nici nu poți ca să o spui,
Românește ce-ai făcut;
Pentru că nu te ajută,
Ci te dărâamnă mai mult.

Încă de la 12 ani,
Am început printre golani;
Și-am făcut atâta rău,
Neștiind de Dumnezeu.

Viața nu mi-a dăruit,
Nimic din câte am dorit.
Ci doar mi-a dat amărăciune,
În loc de sfânta iubire.

Am fost mințit de-atâtea ori;
Și în multe am fost băgat,
De la prietenii la care,
Eu chiar nu m-am așteptat.

Din câte lovituri în viață,
Am primit de-atâtea ori;
Nici una nu a durut,
Ca și nepăsarea lor.

S-au folosit numai de mine;
Și eram numit prieten...
Dar când n-am avut nimic,
N-am avut nici măcar creier.

Am fost dus mereu la rele
Și la lucruri urâcioase,
Am fost învățat să am,
Chiar relații dezaastroase.

Dar cine știe ce-am făcut?
Căci nimeni poate n-a trecut,
Pe unde eu am trecut,
Sunt obosit așa de mult.

Am început ca să mă uit,
După fete ca să fac,
Tot ce dorește inima;
Dar era să fac infarct!

Nu atunci ci mai târziu,
Când Satan mi-a arătat;
Căci pentru câte am făcut,
Nu mai pot să fiu iertat.

Am început ca să sărut
Și mult mi-a mai plăcut.
Dar de-atunci o dorință,
Îmi spunea: ceva mai mult!

Nu mi s-a împlinit dorința,
Chiar de-am făcut atâta rău;
Și chiar dacă am slujit,
Și la un alt dumnezeu.

După sărut a urmat mângăierea,
A corpului acelei fete;
Dar dorința mea era,
Ca să nu se mai repete.

Să nu se repete așa!
Adică fără finalizare.
Dar asta tot așa era,
Și-am ajuns în disperare.

Eram atât de aproape;
Și nerăbdător de fel,
Încât am dăruit totul,
Chiar dacă eram șmecher.

Am ajuns să fiu robit,
De-o dorință pământească;
Cu care doar m-am jucat,
Iar acuma-s prins în plasă.

După ce-am început,
Biblia ca să citesc,
M-am speriat atât de mult,
Încât am vrut să mă opresc.

Deoarece nu am văzut,
Păcat, ce eu n-am făcut;
Și m-a cuprins florul morții
Și eram în mâna sortii.

Iar acuma bietu-mi suflet,
Mă supără de-atâtea ori,
Că încă nu am primit,
Cu adevărat fiori...

Pentru o fată s-o iubesc
Și ea să mă iubească,
Încât am ajuns să cred,
Că iubirea e o farsă.

Iubirea astăzi e schimbată,
Numai e aceea de mult;
Când pe cruce Isus moare,
Pentru că El ne-a iubit!

Astăzi iubirea-i pasiune
Și nu-i nimic adevărat!
Căci nici un suflet nu vrea,
În picioare să fie călcat.

Nu știu exact ce îmi doresc,
Dar aș vrea pe cineva;
Care să mă cunoască,
Fără ca eu să-i vorbesc.

Rana asta din al meu suflet,
Mă face să cad mereu,
Pentru ca îmi spune clar:
Nu te iubește Dumnezeu!

Căci dacă te-ar iubi în viață,
Ai avea și tu povață.
Dar n-ai pe nimeni și nimic,
Parcă ești un pipirig.

Și îmi spune uite aici:
Eu te-am obsedat în viață,
Dar ți-am dat ce ți-ai dorit.
Însă El nu-ți dă o fată?!

N-ai cerut să ai o mie,
Nici măcar nu te-ai gândit.
Nici chiar zece, ci doar una.
Dar încă nu ai primit?!

Tu te-apții de la curvie,
Însă sufletul tău vrea;
Să îți îplinești nevoia
Și numai cu nevastă ta.

Și totuși tu nu primești,
Ce sufletul tău își dorește;
Apoi cum mai poți să spui,
Că Dumnezeu, El te iubește?!

Și de-atâtea ori în viață,
Îi dau dreptate lui Satan;
Încât viața mea înseamnă,
Ca la sorti, ce înseamnă un ban.

Mă simt în mijloc și nu știu,
Încotr-o eu s-o apuc.
Căci sufletul meu dorește,
Să fie iubit mult.

Ce-aș putea ca să mai fac,
Pentru a primi o fată?
Dar pentru a poseda,
O inimă nouă curată?!

Vă rog rugați-vă la Domnul,
Să nu mă lase la mijloc!
Să-mi de-a și mie fericirea,
Să am în viața asta un scop!

Să vină El în viața mea
Și să-mi golească inima,
De relele ce le-am făcut,
Să nu trăiesc muribund!

Ci să trăiesc în unitate
Cu Tine Isuse-Împărate!
Dar și cu oamenii de jos,
Să trăiesc în chip frumos.

04/05/2015

Amin!

18. *Iubirea*

seara, acasă

Iubirea-i doar un cuvânt;
Dar înseamnă atât de mult!
Te iubesc sunt două cuvinte,
Dar zece mii nelămurite.

Cum? Unde? Și de ce?
Poți spune este iubire?!
Cum vine ea la tine,
Când nu o cunoști bine?

Cea mai mare nestemată,
Ce ne-a fost dăruită vreodată,
Este iubirea în viață,
Pentru oricine o învață!

Iubirea în adolescență,
Parcă este fag de miere.
Dar când vii la maturitate,
O să îți creeze rele.

Deoarece vine odată cu iubirea,
Responsabilitatea frate;
Îngrijirea, îngrijorarea,
Dar și privat de libertate.

Iubirea un cuvânt "magic",
Pentru orice îndrăgostit.
Pasiune-ai înșelăciunea,
Cu care ești amăgit.

Astăzi greu se mai discerne,
Între iubire și pasiune;
Cum se deosebește,
Gelozia de furie.

Iubirea: ea înseamnă,
Că totul tu ai oferit,
Pentru persoana care,
Sufletul l-ai dăruit.

Când te întâlnești cu-o fată,
Poate-n parc la o-nghetață;
Simți cum inima ta crește
Și îți spui: ea mă iubește.

Când te-așezi pe o băncuță,
Vrei să primești o guriță.
Dar nu ți-o dă ci doar te fierbe,
Încât îți vine să plece.

Și spui mai bine singur,
Decât pe jumătate împlinit,
Mai bine deloc atunci,
Decât să fiu chinuit.

Te-ai gândit la ce înseamnă,
O provocare pentr-un băiat?
Și să-i arăți că-i vei da totul,
Dar defapt la-i înșelat?!

Pune-ți întrebarea acum;
Cum se simte lângă mine?
Când eu am voie să-l ating,
Dar el nu se atinge de mine!

Ce își dorește el atunci?
Și în inima lui cei?
Oare n-am scăpat controlul?
Da parcă eu am cârcei.

Iar băiatul pornit odată,
Greu mai poate fi înfrânat.
Iar odată ce l-ai înșelat,
Greu mai poate fi împăcat.

Și când spun aceste cuvinte,
Parcă mă descriu pe mine;
Dar dacă ești sincer frate,
Poate te gândești la tine.

Azi tu te-ai gândit la ea;
Și ai spus nu-i bine așa!
Hai să trec pe la florar,
Că inima mi-este pe jar.

Cu o floare e altceva,
O să-i deschizi inima...
Și cu vorbe îndulcite,
Mintile îi sunt pierdute.

Și vrând pe ea ca s-o "vrăjești"
Mai tare tu te-ndrăgostești!
Și nu îți conduci inima,
Căci ea numai este a ta.

A plecat din trupul tău,
Este azi la pieptul său.
Și ești în stare ca să mergi,
Chiar și Someșul să-l treci.

Nu pe pod, ci înnotând,
De dragul ei tot suspinând.
Și e bine până aici,
Ai grijă să nu te-neci.

Poate tu nu știi înota,
Nu știi cum e dragostea!
Nu te arunca în apă,
Dacă nu ai nici o șansă.

Hai, revin-o pe mal,
Să îți spun cum este clar;
În iubire e ca-n școală,
Nu e liceu, ci e primară.

Nu poți merge la facultate,
De nu ai liceul frate;
Dar nici la liceu nu vei putea,
De nu-ai terminat a opta.

Astăzi școala începe frate,
De la zero rezultate.
Și tot dorește ca să crească,
Până ajunge să se urască.

Între timp v-ați mai cunoscut
Și iubirea a mai scăzut;
Cu cât îl cunoști mai bine,
Parcă nu mai e iubire.

De ce se-ntâmplă tocmai mie;
Ca-n iubire să fiu înșelat,
Să iubesc înnebunește,
Dar defapt să fiu înșelat?!

Undeva pe un drumuț,
Am uitat că "eu" sunt mulți.
Și am fost prins în plasă,
De iubirea cea nedreaptă.

Când iubești pe cineva,
Ea iubește pe altcineva...
În timp ce nu e iubită
Și viața este o ispită.

De ce oare când iubești,
Nu ești și tu iubit?
De ce când te dăruiești,
Ești de fapt un amăgit?

De ce privești mereu în jos?
De ce nu vezi pe nimenea?
De ce nu-i viața ta în roz?
Ci trăiești numai ruina.

Ai vrea o poveste de iubire,
Dar fericită până la final.
Nu dorești să fii-nfocat
Și să trăiești ca și pe jar.

Dar precum spune Cântarea:
"Nu treziți voi dragostea"
Pentru noi aceasta înseamnă,
Să nu mergem după ea.

Așteapt-o și va veni,
În inima ta să stea!
Numai tu să îi faci loc,
Să o primești numai pe ea!

Să n-o alungi din viața ta,
Și nicicând să n-o urăști!
Ci tu rabdă și primește,
Că-asta înseamnă să iubești!

04/05/2015

Amin!

Caietul 4

Stări sufletești

1. *Despre trecutul meu*

spre seară, acasă

Ca să încep cu începutul,
Am s-o iau de la-nceput;
La ziua ce de iarnă,
În care m-am născut.

Trei ianuarie, nouăzeci și patru,
În ziua de joi, s-a născut băiatul.
Pe la unu dimineață,
Am intrat și eu în viață.

Eu am fost ultimul copil,
La părinții mei cei dragi,
Dar în fața mea erau,
În total încă șase frați.

Trei au fost surioare
Și noi am fost patru frați,
O familie greu încercată,
Prin neajunsuri și necaz.

Bieții mei părinți săraci,
Nu s-au bucurat prea mult,
Că după ce eu m-am născut,
Tata a devenit nebun.

Deoarece o boală crudă,
L-a robit pe bietul tata;
Încât nu știa ce face,
Chiar de îmi lua viața.

La trei luni din viața mea,
A și venit operația.
Subsuoară greu lovit,
De cuțitul ascuțit.

Al medicilor ce m-au operat,
Prin ei Domnul m-a salvat.
Pentru că era să mor,
Fără a Lui ajutor.

Nu știu prea multe de mine,
Când eram în copilărie.
Dar am ajuns la al cincelea an
Și iar am fost lovit de Satan.

Într-o zi în joacă mare,
M-am suit pe un cazal;
Și de-acolo am picat,
Cu piciorul pe o scară.

Și s-a rupt pe loc piciorul
Și la spital eu am ajuns,
Mi-au pus pe mână un fluturaș
Și nu știu ce mi-au făcut.

Dar când ma-m trezit din somn,
Am simțit o mâncărime la picior.
Și am văzut piciorul în ghips,
Și-am întrebat: ce este aici?

Și-am ajuns acasă bine,
Dar nimeni nu se juca cu mine...
Deoarece eu nu puteam,
Să mă joc, nici nu-ncercam.

Tăraș am umblat câteva luni,
Dar am fost ajutat atunci.
Și mi s-a vindecat piciorul,
Cu mila Lui Creatorul.

Când am ajuns la zece ani,
Un fulger poate de-a lui Satan,
A lovit pe frățiorul meu
Și a murit pe loc din el.

O durere foarte mare,
M-a cuprins la un scurt timp,
Deoarece eu am fost singur;
N-aveam frățior atunci.

Și-mi doream atât de mult,
Să am cu cine a mă juca,
Îmi doream un frățior,
Dar nimeni nu mi-l oferea.

Și am primit la un scurt timp,
Doi nepoți de la frații mei;
Și mi-au mai alinat durerea,
Că erau ca și ai mei.

Când am ajuns la treispe ani,
Iar a lovit necazul mare;
Când într-o zi de dimineață,
Acasă, tăticul moare.

Nu m-am așteptat la asta
Și nu știam prin ce-o să trec;
Dar cu timpul i-am simțit lipsa,
Și-am început ca să-l regret.

Am fost ajutat de mama,
Ca să merg tot înainte.
Și-am ajuns chiar la liceu,
Dar anturajul rău mă minte.

Am început ca să iubesc,
O fată foarte draguță.
Și era bună la suflet
Și mi-a dat și o guriță.

Și i-am spus despre tătucul,
Cum că pe mine m-a lăsat;
Și că acuma eu sunt singur,
El spre veșnicii a plecat.

Și mi-a spus: "mă ai pe mine!
Și-o ai pe mama ta cu tine!"
Și-atât de mult eu am crezut,
Încât eram acuma refăcut.

Dar nu după mult timp,
Când aveam chiar șaispe ani,
Mi-a spus că numai vrea cu mine...
Și-am lăsat-o fără scandal.

N-am știut că e iubire,
Nu credeam să mă îndrăgostesc!
Dar mi-a intrat adânc în suflet,
Că și-acuma povestesc.

Când am terminat a noua,
Iar o veste rea îmi vine;
Că anul o să-l fac din nou,
Că ce-am făcut nu a fost bine.

Și-am căzut în disperare
Și batjocorit de toți,
Dar Domnul mi-a dat putere,
Să trec peste greutați.

Și-am mers mai departe-n viață
Și pe la șaptespe ani jumate,
Am primit în suflet râvna,
Pentru a citi în Carte.

Și-am început ca să citesc,
Dorind să nu mai fiu înșelat!
Și chiar prima Sâmbătă,
La Biserică am plecat.

Și-am început ca să scot,
Toate icoanele din casă;
Și cruce să nu îmi mai fac,
Ca să nu mai cad în plasă.

Și de-atunci în viața mea,
A venit și bucuria!
Dar și necazul mă apasă,
Mă tem să nu cad în plasă.

Și mă rog lui Dumnezeu,
Să aibă milă tot mereu.
Ca nu cumva să mă despart,
De Cel ce m-a creat.

Ci să m-ajute să-L iubesc,
Din inima să-I mulțumesc!
Și să spun la fiecare,
Că Domnu-i plin de îndurare.

Ca să vină toți acum,
Să nu rămână pe drum,
Ci să fie împăcați
Și cu toți să fim salvați!

07/05/2015

Amin!

2. *Cum să Te iubesc?*

după masă, acasă

Cum să te iubesc pe Tine?
Să renunț întâi la mine!
Numai așa voi reuși,
Pe Tine-a te iubi.

Dacă eu sunt cel care iubește,
Sufletul meu se ofilește.
Căci iubirea omenească,
Este de scurtă durată.

Pe când iubirea din Tine,
Ea rămâne în veșnicie.
Și precum a spus Ioan;
Tu-ai iubit pân' la final!

Doamne ce să mai fac oare,
Ca pe Tine să te-aleg?
Și cu ce lucruri oare,
Să mă mai îdeletnicesc?

Nu cu lucruri mari în viață
Și nici prea înalte pentru mine.
Ci smerite întotdeauna,
Ca să pot s-ajung la Tine!

Să am o inima curată;
Și un duh ce-i liniștit,
Să am o față radioasă,
Și un suflet mântuit!

Cum aş putea, ca viața asta,
Să mi-o transform într-un succes?
Să trăiesc mereu iubirea,
Pe Tine să te iubesc!

Știu că se poate, de se vrea,
Să fiu ca Tine, Mesia!
Blând și smerit cu inima,
Pentru-a vedea veșnicia.

Blândețea și smerenia,
Două calități majore;
Dragostea și dăruirea,
Au cu-adevărat valoare!

De vrem pe Domnul să-l iubim,
Haidem să ne pocăim!
Și inima să-i oferim,
Doar pe El ca să-l iubim!

Iubirea față de Isus,
Se rezumă la a vrea;
Ca-n inima mea să intre,
Duhul sfânt din Mesia!

Doar așa voi reuși,
Pe Domnul ca să-l iubesc;
Dacă Duhul Său cel sfânt,
Îmi dă putere să mă-ntăresc!

Al iubi pe Domnul Isus,
Înseamnă un lucru mare:
Să primești a Lui viață,
Și-a ta s-o calci în picioare!

Este greu de ești bogat,
Domnului să-i fii pe plac.
Dar și sărac tu de ești,
Greu Îl mulțumești.

Deoarece de ești bogat,
Greu renunți la cea-ce ai.
Și inima ta e egoistă,
Nu poți să ajungi în Rai.

Iar de ești sărac în viață,
Greu poți să fii mulțumit.
Dar Cuvântul așa ne-nvață:
De vrei să fii mântuit!

Și multe se mai poate spune,
Dar e deajuns, ce-i de la mine.
Acuma fă-ți și tu partea
Și deschide plângând Cartea.

Ca să vezi cu-adevărat,
Dacă ești eliberat.
Iar de nu, te pocăiește,
Și pe Domnul sfânt primește!

Cu tot ce ai din inimă,
Să-l iubești pe Dumnezeu!
Cu întreaga ta ființă,
Să-l iubești pe Fiul Său!

30/05/2015

Amin!

3. *M-am plâns*

după masă, acasă

M-am plâns de-atâtea ori în viață,
Că nu am ce îmi doresc,
Că sunt mai tot timpul singur
Și pe față cu chip lumesc.

M-am plâns la prieteni,
Crezând că-mi vor fi de-ajutor.
Sperând să readucă,
Speranța prin viața lor.

Dar nu a fost deloc așa,
Eu dorindu-mi altceva.
Pentru mine iubirea conta
Și nu vorbele altora.

Văzând ca nu mi-s de-ajutor,
Am renunțat la prietenia lor.
Și-am început ca să mă-n cred,
Doar în Domnul cel ceresc.

Și-am început iar să mă plâng,
Zicând Domnului sunt muribund;
Și n-am deloc o-ncurajare,
Și sunt obosit pe cale.

Și-am început ca să mă rog,
Și să-mi doresc cu-adevărat,
Ca-n viața asta ce-o trăiesc,
Domnului să-i fiu pe plac!

Dar și-așa eu tot simțeam,
Că inima nu-i împlinită;
Și doream pe cineva,
Să am viața fericită.

La început am înțeles,
De ce atâta amânare;
Că mă paștea înșelăciunea,
Să mă ducă-n disperare.

Și timpul a trecut degrabă,
Și mă simțeam neîmplinit,
Crezând că dacă aș fi iubit,
Aș fi sigur fericit.

Și-am început iar să mă rog
Și mi-am dorit ca să primesc,
În viața asta un motiv,
Pentru care să trăiesc.

Și am vrut ca să trăiesc,
Doar pe Domnul să-l iubesc.
Dar nu pot să rămân singur,
Fără să mă căsătoresc.

Deoarece nu aș putea,
Fără de iubirea sa,
N-aș putea să mă-nfrânez,
Pe Domnul să îl urmez.

Și-am început iar să mă plâng;
Că ce-i cu viața ce-o trăiesc?
Nici cu Domnul, nici cu lumea,
Simt că o să înnebunesc!

Și Domnul mi-a spus să aștept.
Și am dorit ca să ascult,
Dar timpul trecea foarte greu
Și mă simțeam ca un nebun.

Fără ca să mai iubesc,
Fără ca eu să simțesc,
Fără de compasiune,
Fără de a Lui iubire!

Viața mi-o-ndreptam spre rău,
Fără să-ascult de Dumnezeu!
Pentru că n-am așteptat,
Ceea ce El avea de dat.

Și-am urmat calea cea rea,
Și-acum trăiesc disperarea.
Fără ca să mai aștept,
Ceea ce eu îmi doresc.

Astăzi cred că nu se poate,
Să aștept atât de mult;
Pentru o fată de la Domnul
Și parcă am păr cărunț.

Dar și-așa eu tot mai sper,
Că El îmi va da fericirea!
Dar stau adânc și mă gândesc,
Să nu trăiesc înșelăciunea.

Vreau ca viața ce-o trăiesc,
Pe Domnul ca să-l iubesc!
Cu inima întreagă, toată,
Trăind o viață frumoasă.

06/06/2015

Amin!

4. *Să nu-ți pară rău*
după masă, acasă

Să nu-ți pară rău în viață,
Când te abții de la păcat.
Ci te bucură întotdeauna,
De Cel ce te-a creat.

Poate ca-i avut vreodată,
Ocazia să păcătuiești,
Cu-o persoana ușuratică,
Iar acum tu regreti.

Că n-ai profitat din plin,
De ocazia ce s-a ivit
Și prin astfel de gândire,
Te arăți a fi perfid.

Să nu-ți pară rău deloc,
Că n-ai făcut acel păcat.
Ci mulțumește-i Tatălui,
Căci pe tine te-a salvat.

De la cruda înșelăciune,
El pe brațe te-a luat,
Ca să n-adormi somnul morții,
Mântuirea în dar ți-a dat.

Nu privi ca un eșec,
Puterea cea din cer venită,
Ce te-a ajutat să treci,
Peste această ispită.

Privește atent în drumul tău;
Semeni tu cu Dumnezeu?
Cel ce iubește neprihănirea,
Iar tu iubești înșelăciunea?!

Ferește-ți inima de rău,
Ca să nu faci ce-i păcat;
Și roaga-te lui Dumnezeu,
De El tu să fii ajutat.

Nu lăsa în inima ta,
Gustul amar al regretării.
Ca nu cumva să ajungi,
Să mergi pe calea pierzării.

Dedică-ți inima lui Dumnezeu,
Să poți prospera mereu;
Roagă-te sincer măi frate,
Să te lași tu de păcate!

Să nu dorești să faci ce-i rău,
Rănindu-l pe Dumnezeu.
Ci ascultă de El creștine,
Ca să primești mântuire.

Nu uita ce s-a-ntâmplat,
Când o femeie a regretat,
Ce-a lăsat în urma sa,
Și-n sare se transforma.

Adu-ți aminte dragul meu,
De sfatul de la Dumnezeu!
Să nu iubești nimic din lume,
Ca să primești mântuire.

Astăzi te decide frate;
De cine vrei să ai parte?
De lumea și a ei păcate,
Sau de Creatoru-a toate?

Alege viața iubit frate,
Renunță astăzi la păcate!
Roagă-te cu insistență,
Ca să ai a Sa prezență!

Dorește ca-n tot ce faci,
Să n-ajungi să te complaci!
Iubește azi pe Dumnezeu,
Ca să nu îți pară rău.

13/06/2015

Amin!

5. *Abstinența*

după masă, acasă

Cine știe ce-i abstinența,
De n-ai trăit dependența?
E ușor ca să vorbești,
Despre ceea ce nu trăiești.

Dar să vedem cum s-a ajuns,
Să gândesc așa profund.
Ce înseamnă dependența?
Și ce înseamnă abstinența?

Dependența înseamnă mult,
Pentru orice muribund.
A intrat în sânge tare,
Nu poți trăi fără alinare.

Ori de ce ești dependent,
Tu trăiești chiar foarte lent,
Totul în jur e-ntunecat,
Căci dependența te-a luat.

Lucru care te robește,
Acela te stăpânește!
Și numai poți trăi,
Fără a păcătui.

La început e doar o joacă,
Cu multe plăceri ascunse
Și cu timpul te prind în plasă,
De nu mai ai ce a zice.

Prima dată te atrage
Și mai târziu te convinge,
Iar pe urmă te robește
Și te-a prins între cătușe.

Orice ar fi...
Alcool sau curvie,
Prima dată te împlinește,
Dar pe urmă te robește.

Nu mulți înțeleg ce-nseamnă,
Ca să fii robit din asta...
Pentru că ei n-au trăit,
Să vadă cum este viața.

Într-o situație așa,
Viața este doar belea.
Pentru că tu trăiești,
Pofta ca s-o împlinești.

Dintre toate de pe lume,
Cea mai mare dependență,
Este cea de curvie,
Să ai o viață falsă.

Greu lovește în inimă,
Curvia cea foarte mare,
Și în scurt timp bietul suflet,
Ajunge în disperare.

Când știi foarte bine care-i,
Voința lui Dumnezeu;
Iar tu trăiești ca cel din lume,
Sufletului tău îi faci rău.

Dumnezeu îmi cere mie,
Să mă abțin de la curvie!
Dar e un lucru foarte mare
Și singur nu sunt în stare.

Abstinența de la rău,
Este plăcută lui Dumnezeu!
Dar foarte greu te controlezi,
Pofta de n-o împlinești.

Trece un an, trece chiar doi
Și-ai rămas cu lupta-n toi.
Nici cu pofta împlinită,
Nici cu inima mântuită.

Îți vine să strigi cât poți,
S-audă vecinii toți;
Că viața asta-i doar un joc
Și eu sunt prins la mijloc.

Gândește-te atent creștine,
Nu știi de-ai trăit ca mine.
Poate nu știi ce înseamnă,
Să trăiești ca și o fiară.

Fără respectul de sine,
Fără a simți iubire..
Ci trăind ca un animal,
Viața mi-e ca un calvar.

Nu știi cum să mă-nfrânez,
Că simt că înnebunesc.
În scurt timp se va-ntâmpla,
Ce își dorește inima.

Nu vreau să mă duc în lume,
Să trăiesc ca un tăciune...
Dar nici așa să chinuiesc,
Între două, ce-mi doresc.

Aș vrea să fie împlinite,
Dorințele ce eu le am;
Ca să pot trăi-n sfințenie
Și să ajung în Canaan.

Dar nu știu când se va întâmpla,
Mă tem să nu mi-o i-au cu mâna mea...
Nu vreau să mă răzvrătesc,
Dar nici așa să mai trăiesc!

Iar acum îmi doresc,
Prin rugăciune să mă-ntăresc!
Și cu ajutorul dumnevoastră,
Să nu mai trăiesc în farsă.

14/06/2015

Amin!

6. Alegerea

seara, acasă

Când stai în cumpână
Și ești greu muncit,
Ți se pare că-i absurd,
Tu ca să fi mântuit.

Deoarece tu ești perfid
Și te doare nu un pic,
De ce nu poți fi fericit,
De ce nu poți fi împlinit?!

Îți dorești ceva frumos,
Dar când de el tu ai parte,
Parcă ție nu-ți mai pasă
Și trăiești ca și pe ace.

Deoarece atunci când ai,
Simți gândul de stăpânire;
Dar de fapt e-o-nșelăciune,
Este pofta rea din fire.

Ai vrea parcă s-o ții,
Cu forța a ta să fie.
Dar te-ntreb foarte serios,
Asta mai este iubire?

Ți-e greu s-alegi ce este bun,
Dar trebuie, eu asta îți spun!
Căci cine nu-i stăpân pe sine,
E ca o cetate fără-ntărire.

De vrei în viață asta un sens,
Tu te dedici numai Lui!
De vrei să mergi doar înspre El,
Tu s-ascuți de voia Lui!

Atunci când alții îți oferă,
Tu refuză fără apel,
Și dorește că în viață,
Să trăiești cu Emanuel!

Pentru că lumea îți oferă,
Numai plăceri deșarte,
Însă Domnul nostru vrea,
De El tu să ai parte.

Vrea să-ți de-a ceva în viață,
Care nu ai să regreti;
El te-ajută când nu poți,
Numai pe El să îl urmezi!

Deoarece cândva în lume,
Te-a atras ceva spre El,
Pentru că pe tine,
Te-a iubit Emanuel.

Când din lume ții se dă,
Miere bună de albine,
Tu să o refuzi creștine,
Că ea nu e pentru tine.

E doar ceva trecător,
Și prea curând ea se termină
Și în această situație,
Proverbe îți dă lumina.

Căci gura ei este dulce,
La fel ca mierea de albine.
Dar pentru tine e otravă,
De mă înțelegi tu bine.

De ce să vrei ce e urât
Și plăcut doar la-nceput?
De ce s-alegi doar ambalaju
Și nu-ți pasă de ce-i înăuntru?

Alege ce-i pentru lume,
Doar o mare erezie.
Dar tu te bucură-n Domnul,
Pentru a ta mântuire.

Roagă-te mereu din suflet
Și dorește neîncetat,
Ca să poți spune odată:
Prin Domnul eu sunt salvat!

Nu te lăsa deloc 'napoi,
Ci doar înainte tu privește;
Și exclamă întotdeauna,
Domnul pe mine mă iubește!

Și un lucru important,
Ce are mare valoare;
Pentru tine Domnul dă,
Chiar și unele popoare!

Dar mai presus tu nu uita,
Cât de mult tu contezi,
Pentru tine Domnul a murit,
Pe cruce, pe Golgota prin dovezi.

08/07/2015

Amin!

7. *De ce s-alerghi?*
la amiază, afară

E ușor ca să pui viața,
Pe o coală de hârtie.
Însă este foarte greu,
Să o faci o mărturie.

Prea ușor e ca s-o scrii,
Să pui gândurile pe hârtii...
Dar foarte greu e s-o trăiești,
Pentru Isus de îl iubești!

Viața este doar o formă,
Prin care noi să dorim,
Să fim veșnic împreună,
Cu Domnul Isus divin.

Poți ușor să lași în urmă,
Sumedenii de hârtii.
Dar foarte greu e să lași,
Dragostea ca de copii.

Deși tu nu trăiești la maxim,
Ai de multe ori extaz.
Și râzi poate fără motiv
Și faci haz de-al tău necaz.

Poți să scrii ușor pe toate,
Pe-o hârtie ce-ai făcut...
Însă întreabă-te tu bine;
"Oare eu m-am cunoscut"?

Când am ales ce nu am vrut,
Și-am refuzat ce mi-a plăcut.
Când am făcut ce este rău,
Chiar de nu îl simțeam eu.

Am ucis atâtea gânduri
Și speranțe am ruinat,
Încât acum mă uit la mine,
Și nu văd mai mult de praf.

Am început ca să aleg,
Lucruri care le-am respins;
Și să primesc ce nu am vrut,
Doar pe alții să-i mulțumesc.

De multe ori în viața asta,
Mi-am protejat indentitatea,
Dar sufletul mi-e descoperit
Și e foarte chinuit.

Am încercat s-ascud în mine,
Lucruri care se vedeau.
Și să arăt ce nu există,
Însă faptele mă vederau.

De-atâtea ori intram în apă,
Dornic ca să mai plutesc...
Dar de fiecare dată,
Mii s-a dat să mă trezesc.

Am vrut să fiu purtat de vânt
Și să ajung până la stele...
Dar dimineața mă trezeam,
Erau doar visele mele.

Am vrut atât de mult în viață,
Să pot să merg pe nori de sus,
Dar erau prea departe
Și doar cu gândul i-am pătruns.

Și văzând că-am gânduri 'nalte
Și nu ușoare de atins,
M-am lăsat dus de valul,
Ce pe mine m-a cuprins.

Uneori e foarte bine,
Alteori e foarte rău,
Însă așa cum este,
Permite Domnul Dumnezeu.

Poate ajunge prea devreme,
La nisip valul meu.
Și se sparge dintr-o dată
Și îl uit pe Dumnezeu.

Însă El nu m-a uitat,
Niciodată de când sunt!
Dar viața nu mi-e împlinită,
Și trăiesc ca-un muribund.

Cu fiecare clipa care,
Se scurge din viața mea,
Mă simt mai aproape,
De neexistența mea.

Mi-aș pune multe întrebări,
Dar ar fi fără răspuns;
Și atunci mai bine lasă,
Domnului să-i fiu supus.

Aș vrea să întreb de ce o floare,
Este atât de colorată?
Și viața mea este un chin,
Care parcă nu se găță.

De ce o pasăre de zori,
Cântă atâta de frumos?
De ce furnica ea muncește,
Însă la mine-i fără folos?!

De ce-a murit pentru mine,
Fiul Tău Tată ceresc?
De ce mă plâng atât de mult,
Când știu că Tu mă iubești?

De ce mi-e frică de viață
Și nu mi- frică ca să mor?
De ce mă-acopar cu niște haine,
Când sufletu-mi atât de gol?

De ce încerc s-ajung la stele,
Stând cu picioarele pe pământ?
De ce vreau să umblu pe ape,
Când nu sunt decât pământ?

De ce să vreau să fiu o floare,
Care-i atâta de frumoasă?
Căci ea mâine nu mai e,
E doar astăzi în viață.

De ce s-alerg după un vânt?
Și de ce să vreau să-l prind?
Când el este invizibil
Și doar cu corpul eu îl simt.

De ce să am atâtea iluzii,
Într-o viață așa de scurtă?
Mai bine să merg la cruce,
Pentr-o viață împlinită.

Căci doar acolo voi găsi,
Pace, liniște și-ajutor;
Care de mult sunt pregătite,
Pentru orice muritor.

Privește binele din rău;
Și nu uita tu niciodată,
Doar cu Domnul Dumnezeu,
Viața ta, va fi viață!

Vino azi de-I mulțumește
Și roagă-L foarte frumos,
Să te-ajute azi în viață,
Să trăiești pentru Hristos!

10/07/2015

Amin!

8. *Iubirea adevărată*

după masă, afară

De multe ori în viața asta,
Alegem doar ce dorim,
Fără a mai ține seamă
Și de cel ce îl iubim.

Fugim de dragoste mereu,
Și vream doar o pasiune,
Ne mințim adese ori,
Crezând c-o să fie bine.

Când stai și privești în față,
Vezi o umbră a unui om.
Și privești atunci la tine,
Și-nțelegi cât ești de gol.

Chiar de îs două acuma,
Tu și cu umbra ta,
Este de fapt doar o ființă,
Cealaltă-i amăgirea.

De multe ori privim 'nainte
Și vedem pe cineva,
Care atât de bine seamănă,
Cu ce-și dorește inima.

E doar o umbră trecătoare,
Ce există cât e soare.
Iar când nori apar pe cer,
Umbra dispare încet.

În iubire e la fel,
Se vede totul cu efect;
Dar când ochii ți-s întunecați,
Numai ai ochi nici pentru frați.

Iubirea cea adevărată,
Este foarte convingătoare.
Ce te-mbracă cu-al ei veșmânt,
Firea s-o calci în picioare!

Vreau să spun la mine cum,
Vine câteodată iubirea;
Este bine camuflată,
Dar de fapt e pasiunea.

Ține doar până la-o vreme
Și prea curând ea se termină,
Că n-a fost de fapt iubirea,
A fost doar o rutină.

Gândește-te ce vrei s-alegi
Și iubește ce-ai ales,
Și fi în stare să plătești,
Oricât de mare preț.

Și să ții bine în minte,
Ceea ce eu vreau să îți spun:
Dragostea înseamnă totul!
Fără ea ești muribund.

16/07/2015

Amin!

9. *Neîmplinirea*

seara, acasă

A fi un om cu-adevărat,
Să nu trăiești în păcat;
Este un lucru foarte greu,
Imposibil fără Dumnezeu!

Dar mai întâi să ne uităm,
În trecut în viața noastră.
Și să privim atunci cea fost
Și ce este astăzi "plasă"!

Te simți ca un pește pe uscat,
Când nu primești ce-ți este drag!
Și spui mai bine nu trăiesc,
Decât să mai chinuiesc.

Dar să vedem cum a ajuns,
Peștele acum pe uscat?
Oare nu că s-a grăbit,
Și din momeală a mușcat?

La fel mă simt și eu,
Când "mușc" din vreo momeală;
Și sufletul mi-l chinuiesc
Și încet îl bag în boală.

Dar înainte de-a "mușca",
Mă întrebam cum o să fie?
Și gândul ăsta năucește
Și-l transformă în ipocrizie.

Toată ziua sunt pălit
Și nimic nu îmi convine,
Că orice fac eu totuși simt,
Că nu sunt stăpân pe mine.

Ca o cetate fără ziduri,
Sau ca aerul nevăzut,
Mă simt de-atâtea ori;
Încât sunt copleșit.

Mi-am pierdut luciditatea
Și foarte greu mă reformez,
Căci de-atâtea ori în viață,
Fără luptă, eșuez.

Admir cu inima întreagă,
Goliciunea cea din lume,
Încât la urmă-mi vine să fug;
Ca să mă ascund de mine!

Foarte multe sentimente,
Sunt rezolvate în interior,
Dar unele tot mai persistă;
Și astea mă dau de gol.

Sunt robit și nu-i ușor,
Să lupți cu ceea ce îți place,
Dar trebuie să te strofoci,
De Isus ca să ai parte!

Nu te lasă descurajat
Și nu merge înapoi;
Chiar dacă e foarte greu
Și lupta este în toi.

Încercă să nu mai trăiești,
Niciodată în trecut!
Ci doar privește la Golgota,
Să-l vezi pe Domnul străpuns!

De vei privi la viața ta;
Te va aștepta ruina!
N-o să trăiești prea fericit,
Când de regrete ești cuprins!

Lasă azi trecutu-n spate,
Lasă-l până se mai poate!
Trăiește cu gândul sus,
La Domnul nostru Isus.

27/07/2015

Amin!

10. Mulțumesc

seara, acasă

Mulțumesc Isuse bun,
Pentru harul Tău curat;
Pentru a Ta sfântă iubire
Și pentru că mai iertat.

Ai avut milă de mine,
Mai mult ca nisipul de pe mal;
Murind pe cruce la Golgota,
Viața mi-ai dăruit-o în dar.

Iubirea Ta e mult mai mare,
Ca și apa din ocean,
Ea se revarsă în a mea inimă;
Din a Împărăției liman.

Ai fost cu mine pretutindeni,
Chiar de eu te-am izgonit.
Dar Tu știi că sufletu-mi,
Cel mai de preț, e nemântuit!

Atunci Tu ai continuat,
Să vii la mine pe-nserat.
Să-mi arăți cerul l-apus,
Și cu gândul eram dus.

“Cine oare a pictat,
Un cer așa de minunat?
Ce arată sclipitor,
Ca a lui Realizator.”

Doamne pentru toate îți spun,
Că n-am cuvinte îndeajuns;
Să pot să fac să îți ofer;
Nimic nu pot, doar mulțumesc!

Acuma Doamne eu te rog,
Să mă ajuți să merg la apă,
Să intru în al Tău legământ,
Cu o inimă schimbată!

După a Ta neprihănire,
Să-mi tânjească inima;
Și să mă ajuți să îmi păzesc,
Mai mult ca orice inima!

Te rog s-o ți departe tare,
De lumea cea amăgitoare!
Prin pofte și nelegiuire,
Să nu se-apropie de mine.

Să nu mai trăiesc în viață,
Ca atunci când nu știam;
Că există un bun Dumnezeu,
Poftele mi-le satisfăceam.

Acuma vreau să mor în Tine,
Intrând în apa reînnoirii,
Dezbrăcând vechea purtare;
Și îmbrăcând pe cea a neprihănirii!

Ajută-mă să pot să am,
Un cuget curat;
Un duh ascuns înăuntru
Și de cel rău nepătat!

Iar eu Te rog pe mai departe,
De iubirea Ta fă-mi parte!
Ce să mai spun să povestesc,
Nu spun nimic, doar mulțumesc!

Pentru tot ce Ai făcut,
De când eu m-am născut;
Ai avut milă de mine,
Chiar de eu nu Ți-am vrut bine!

Dar Tu prin jertfa Ta măreață,
Mai scos din a mea ceață.
Și mai dus la-Ta iubire,
Având mare milă de mine.

Pentru toate Domn ceresc,
Eu vreau să îți mulțumesc!
Și să mă ajuți să îmi doresc,
Pe Tine să te iubesc!

07/08/2015

Amin!

11. *Despre mine*

seara, acasă

Multă durere și suferință,
Sufletul meu a răbdat;
Pentru că se dezgustase,
De câte i s-a întâmplat!

Chinuit greu de curvie
Și de orice gând necurat,
În multă fapte de pomină,
Sufletul eu mi-am băgat.

Îmi plăcea destrăbălarea;
Și-n dezmăț eu am trăit
Și multe fapte le făceam,
Pentru că eram perfid.

Doamne ce pot eu a spune;
După tot ce am făcut?
Tu știi totul, știi prea bine,
De la-nceput mai cunoscut.

Ști cum seara așteaptam,
Pentru a vedea goliciunea;
Pentru masturbarea-n doi
Și nu mi-se părea aiurea.

Aș vrea să nu mă mai gândesc,
La ce-am făcut în trecut;
Că multe și rele fapte,
Pe sufletul meu l-au durut.

Și atât de greu e-acuma,
Când tot cu capu-n laptop sunt;
Ca să văd ce-arată lumea,
Mergând spre al meu prăpăd.

Și nici somn nu am atunci,
Când știu că pot ca să curvesc;
Chiar de n-am dormit de zile întregi
Și chiar de-abea trăiesc.

E în mine mă-nsoțește,
Oriunde eu aș umbla.
Nu știu de ce persistă
Și de ce îmi vrea inima?!

Eu aș vrea ca s-ă i-o dau,
Doar Domnului nostru Isus!
Dar ea sărmana-i împărțită,
Nu știu cum a ajunge sus.

Nu vreau să mă descurajez,
În lupta în care trebuie să lupt;
Dar nici nu vreau ca să fiu praf,
Să trăiesc ca un incult.

Doamne asta o știu bine,
Căci sunt iubit de Tine!
Dar Te rog, eu Te implor,
Nu mă lăsa ca să mor!

Scapă-mi sufletul Isuse
Și Te rog ai milă de mine,
Pentru că eu o știu bine,
Sunt unul din ce-i iubiți de Tine!

Doamne nu-ndrăznesc nimic
Și mă simt ca un pipirig,
Nefolositor chiar la nimic
Și în suflet sunt lovit.

Dar Te rog să mă iubești!
Și să-mi dai din Duhul Tău.
Și nicicând să nu mă părăsești,
Ca să merg pe drumul Tău!

12/08/2015

Amin!

12. O viață

seara, acasă

O viață plină de durere,
Cunoscând tot ce e rău;
Și trăind foarte departe,
De prea-înaltul Dumnezeu.

Mi-a fost luată bucuria,
Înainte de-a o avea;
Și-am trăit paralezia,
În întreagă viața mea.

De iubire n-aveam parte,
Nici măcar la zile mari.
Nici de la părinții mei,
Nici de la ai mei hoinari.

Cineva s-a distrat cu mine
Și-n continuu m-a mințit,
Încă de la început,
A vrut ca eu să fiu perfid.

Mi-a oferit nu două fețe,
Ci vreo zece, de nu mai mult.
Am fost un om foarte viclean
Și câteodată cam nebun.

Eram cuprins de remușcare,
Pentru-o situație din trecut;
Nu pe care am făcut-o,
Ci de care n-am avut.

N-am avut un tată bun
Și o mamă iubitoare,
Ci o familie înșelată,
De-am ajuns în disperare.

Iubirea mi-a fost luată,
Când am început ca să iubesc;
Și mi-a provocat multe răni
Și-am început să mă urăsc.

Multe lucruri au luat,
O cu altă întorsătură;
Și-am ajuns să nu mai cred,
Nici măcar în vreo făptură.

Mi-am pierdut respectul, iubirea
Pentru om de pe pământ,
Nu mă mai alină nimeni
Și trăiesc ca un nebun.

O iubire de legendă,
Este tot ce-i visul meu.
Dar este visul din trecut,
Ce se șterge foarte greu.

Îmi doresc acuma în viață,
Ca să nu fiu înșelat;
Să fiu doar un om numit
Și în totul eșuat.

Vreau să am gânduri normale,
Pentru situația mea;
Și nu vreau să Îl supăr,
Pe bunul Mesia.

Aștept să cunosc iubirea
Și să o trăiesc normal,
Aștept să mi se i-a durerea;
Și fericirea s-o am iar!

Banii nu-mi aduc fericirea,
Ci doar iubirea mă poate împlini;
Ea nu se cheltuie vreodată,
E aceeași în fiecare zi!

O mângâiere pe obraz,
Atunci când tu ai nevoie,
Este mult mai prețios,
Decât o casă cu avere.

O îmbrățișare cu iubire,
Este tot ce îmi doresc!
Un salut și-un semn cu mâna
Și în șoaptă un “te iubesc”!

Ce frumoase lucruri vreau,
Dar tot refuzate-mi sunt,
Numai știu ce să-mi doresc,
Să nu rătăcesc pe drum.

Poate vreau doar o persoană,
Care lacrima să-mi șteargă;
Să mă ia de mână ușor
Și să-mi spună: “o să treacă”.

Nu știu poate vreau cam mult,
Sau așa ceva numai există?!
Dar până când o să trăiesc,
Având o inimă tristă?

Poate vreau doar un pupic,
Un semn al iubirii mele;
Dar poate și de data aceasta,
Am cerut peste putere.

Nu mă las până-oi avea;
O fată în inima mea!
Dar foarte greu va fi acum,
Neștiind pe care drum.

Să merg înainte tare
Și cu-o mare încurajare,
Nu doresc ca la final,
Să fi trăit ca și în van.

Nu știu cum să mă comport
Și ce persoană să abord.
Dar inima mea nu mă lasă,
Până nu-o să am o fată.

Cu privirea înduioșată
Și cu o voce calmantă;
Cu-un comportament fidel,
Îndrăgostit să fiu de el.

Aș vrea plimbându-ne de mână,
Să îmi spună: "te iubesc"!
Și-n inima ei senină,
Să-și dorească: "să dovedesc".

Nu aș vrea lucruri bune
Și nici relații imorale,
Ci doar o prietenie strânsă
Și o viață visătoare.

Te rog Isus să nu mă lași,
Să mi-o iau de capul meu;
Ci să te las pe Tine Doamne,
Să-mi dăruiești darul Tău.

30/08/2015

Amin!

13. *Viață nefericită*

seara, acasă

Este greu să fii iubit,
De-o persoana care-ți place;
Ești iubit în schimb,
De-o persoană ce nu-ți place.

Dar uneori îți este absurd,
Să tot stai și să aștepți...
Și îți vine un dor fierbinte,
Să trăiești și să iubești!

Dar foarte greu găsești în lume,
O persoană sinceră;
Și să fie altruistă,
Să te iubească din inimă!

Atât de greu găsești o fată,
Cu o inimă curată,
Sinceră și dragăstoasă
Și cu-o conduită castă!

Pe mine mă doare tare,
Când cineva e prefăcut;
Și aș vrea atunci mai bine,
Să nu ne fii cunoscut.

Aș vrea pe cineva cu care,
Eu să pot vorbi oricând!
Și să spun ce am în suflet
Și ce mă chinuie în gând.

Că-i Cristina sau Elida,
Nu contează numele!
Nici măcar exteriorul,
Ci doar sentimentele.

Nu contează câți ani are,
Sau din ce familie e;
Ci doar să mă iubească,
Să-mi înțeleagă sentimentele!

Am strâns atâtea poezii
Și versuri atâta de frumoase,
Dar n-am la cine să i le spun
Și mă descurajez adese.

Viața de multe ori însemnă;
Doar un chin groaznic de rău!
Și în care simți că totul,
Duce numai înspre rău.

O viață tristă, căutând doar fericirea!
Dar de multe ori pare degeaba,
Alergarea și dorința,
Că se pare că nu găsești iubirea.

Nimeni în gând azi nu te poartă
Și te simți așa stingher,
Încât îți vine să da-i cu piciorul
Și-n nimic să nu mai crezi!

Dar cine să mă înțeleagă?
Când nimeni parcă nu mă vrea.
Dar doresc ca eu să cred,
În mărețul Mesia!

06/09/2015

Amin!

14. *Iubirea reală*

după masă, acasă

Când stai te-ntrebi adesea,
Oare eu ce să fac?!
Cum să mă comport,
Domnului să-i fiu pe plac?

Fii sincer și cinstit cu tine
Și niciodată nu uita:
“Că inima n-ascultă de nimeni”
Dar toți ascultăm ce spune ea!

Indiferent că nu convine
Și că nu se pare bine,
Ea de cine se îndrăgostește,
Persoana aceea o iubește!

Într-o lume în care par,
Oameni să alegă doar rațional;
Alege azi cu inima,
Pentru a avea fericirea!

Nu stârni dragostea-n tine
Și nu o forța deloc, deloc,
Să ai împlinire în iubire,
Și-n inimă să ai foc.

Să ardă până la final
Și să n-ajungă la jar,
Ci totdeauna s-o întreții,
Pentru a avea bucurii.

Gândește-te ce ușor vine,
Iubirea astăzi la tine;
Căci la un zâmbet, o privire
Numai ești stăpân pe tine.

Te gândești numai la ea,
Și-ți imaginezi destule...
Dar mai este foarte mult,
Până vor ajunge credule.

Să nu-ncurci iubirea frate,
Cu nimic și nici cu fapte!
Că foarte ușor aluneci,
Când iubirea nu cunoști.

“În primul rând e altruistă,
Un sentiment care persistă!
Este candidă și obidientă;
Și e foarte incadescentă!”

Aceasta e iubirea frate,
De asta să vrei să ai parte!
Cu nimic nu-o înlocui,
Că fericirea înseamnă a iubi!

Învață iubirea acum
Și s-o ai mereu pe drum;
Oriunde mergi și orice faci,
Domnului să-ncerci să plăci.

12/09/2015

Amin!

15. *Împlinirea*

seara, acasă

Împlinirea vine odată,
Cu o reușită-n viață;
Sau cu o satisfacere,
Poți să spui că-ai împlinire!

Dar cea mai mare bucurie,
Este când Isus îți dă iubire!
Te simți cu-adevărat împlinit
Și de nimic nu ești lipsit.

Căci pentru tine iubirea contează
Și nu vorbele frumoase dintr-o frază!
Tu ai nevoie să o simți,
Nu spusă ca printre dinți.

Când îți dorești ceva în viață
Și acela reușește,
Poți să exclami cu entuziasm:
Domnul Isus mă iubește!

Pentru că ce-ai început,
Te-a ajutat pân' la sfârșit!
Și astfel simți o mulțumire,
Simți în inimă iubire.

Iubirea este condiționată,
Uneori de reușită;
Dacă ți-a mers ceva pe dos,
Nici iubirea n-are rost.

Și foarte ușor, iubești doar dacă,
Primești ce îți, dorești în viață!
Dar când simți, că ești iubit,
Iubești necondiționat, necontenit!

Iubește în viață tot mai mult
Și tot mai tare să iubești!
Că iubirea îți aduce fericirea,
Fără iubire nu poți să trăiești!

20/09/2015

Amin!

16. *Mai de mult*

dimineața, acasă

Când te simți singur în viață
Și nu știi cum să mai faci,
Să omori tristețea din inimă
Și cum să ajungi în rai.

Ai vrea să fii fericit,
Să ai pe cineva cu tine,
Ai vrea să trăiești entuziast,
Să guști și tu din iubire!

Ți-e dor de clipele în care,
Un mesaj pe telefon;
Te trezea de dimineață,
Și-ți răcorea al tău dor.

Ai avut momente în care,
Nu știai ce-i singurătatea;
Iar acum tu nu știi,
Ce înseamnă libertatea.

Așteptai să te trezești cu dor,
Să vezi ce mai face al tău puișor;
Și te culcai foarte târziu,
Gândindu-te la al ei chip.

A fost foarte greu atunci,
Când te-ai despărțit de ea;
Și-n fiecare dimineață,
Auzea-i doar vocea sa.

O durere foarte mare,
A cuprins sufletul meu;
Nu știam ce-i despărțirea,
Vroiam cu ea să fiu mereu!

Dar cu toții știm ce-nseamnă;
Că timpul vindecă orice rană!
Și așa m-am reabilitat,
Să nu mai trăiesc cu ea în cap.

Dar acuma simt c-aș vrea,
Să mai iubesc pe cineva;
Și să fiu și eu iubit,
Ca să fiu mai fericit.

Să mă trezească de dimineață,
Să-mi pună zâmbetul pe față;
Să nu mă lase ca să dorm,
Să mă gândesc la ea și-n somn!

Uneori aș vrea-o infantilă,
Alteori aș vrea-o fragilă,
Mi-aș dori-o și elegantă,
Dar aș vrea-o și răsfățată!

Să aibă și perspicace;
Și iubire, dar în fapte!
Și priceperea de sus,
Să-l cunoască pe Isus!

25/09/2015

Amin!

17. Ști de ce?

spre seară, acasă

Știi de ce a murit,
Domnul nostru Isus?
Știi de ce a pățimit,
Știi de ce a suferit?

El a suferit din iubire;
Și s-a jertfit pentru nemurire!
El a murit ca să ne-mpace cu Dumnezeu,
Și-a vărsat sângele, pentru a ajunge în raiul Său!

Deci a murit și pentru mine;
Și pentru tine a murit!
Deci te roagă să te-ajute,
Să nu trăiești ca un perfid.

Dar ști de ce a înviat?
Și de ce-a fost ridicat din morți?
Pentru ca oameni ca mine și tine,
Să fim declarați neprihăniți, toți!

Deci prin a Lui înviere,
Noi suntem socotiți neprihăniți;
Și prin a Lui viață,
O să fim toți mântuiți!

Ce iubire și ce har,
Domnul nouă ne-a dat;
Ca printr-un singur Om,
De osândă am scăpat!

Ce frumos și ce plăcut,
Să simți că Domnul te-a iubit;
Și Te iubește în continuare,
Prin Isus dându-ți salvare!

Nu e lucru mai frumos,
De ce-a făcut Isus Hristos!
A venit din cerul sfânt,
Ca să moară pe pământ!

O ce bucurie mare,
El la toți ne-a dat salvare;
Și mijlocește la Dumnezeu,
Pentru ales poporul Său!

Cât de bine e să știi,
Ce-a făcut Isus pe cruce...
Împăcând lumea cu sine,
Dându-ne salvarea dulce!

Nu există mângâiere,
Ca aceea de la Hristos;
De la nimeni, de niciunde,
Pe pământ aicea jos.

Doamne marea Ta iubire,
Revars-o azi în inima noastră;
Și-ajută-ne să credem în Tine,
Pentru mântuirea noastră!

Lăudat să fii Isuse,
Pentru jertfa Ta măreață,
Pentru a Ta integritate;
Și pentru a Ta povață!

În numele Tău Isuse,
Îndrăznim a ne ruga;
Și crezând că în toate,
Tatăl ne va asculta!

O rămâi în fiecare;
Și dă-ne o inimă de carne,
Dă-ne un duh de-nviorare,
Și-o credință crescătoare!

Pentru toate Îți mulțumim,
Tot de la Tine primim!
Ajută-ne să lăudăm,
Doamne sfânt numele Tău!

10/10/2015

Amin!

18. *Nu-i mai bine ca cu Domnul*
seara, acasă

Nu-i mai bine ca cu Domnul,
Rege de ești pe pământ.
Nici de ai întreaga lume,
Nu-i mai bine, nu-i nicicând!

Ascultă creștine drag,
Viața este ca un fag;
Uneori este mai plin,
De durere și pelin.

Însă uneori e dulce;
Și împlinire îți aduce!
Dar cum ar fii, e tot frumos,
Cu Hristosul luminos.

Ce lucru mare e să știi,
Ce-a făcut Isus pe cruce;
Punându-ne, pe noi, creștinii,
După voia Tatălui dulce!

Nu e nume dat sub soare,
Prin care să găsești salvare!
Doar numele Isus Hristos,
Te va face bucuros!

Nu s-a găsit nume în cer,
Nici pe pământ nu s-a găsit;
Unul vrednic de-a rupe pecetea,
Însă Isus a biruit.

Ce splendoare și ce farmec,
Domnul nouă ne-a dăruit,
Ca prin a Lui jertfă curată,
El pe toți ne-a mântuit!

Dar de n-ai înțelepciune,
Tu nu ai nici bucurie.
Căci Tatăl își dorește de sus,
Să fii fiul lui Isus.

De l-ai primit în viața ta,
Tu ești copilul lui Mesia!
De-ai iubii venirea Lui,
Vei fii copilul Domnului!

Asta e comoara frate,
De întreg ceru-ai parte!
Și pe pământ tu ești bogat,
Având un suflet curat.

Nu lăsa pe cineva,
Să îți păteze imaginea;
A copilului de Dumnezeu,
De nimic ce este rău!

Tu roagă-te și mergi 'nainte
Și Domnul îți va da minte:
Ca să faci doar voia Lui,
Să n-ascuți de glasul omului!

29/10/2015

Amin!

19. Să nu pot Doamne

seara, acasă

Să nu pot Doamne să mă supăr;
Și nici mânie să nu țin!
Să nu pot Doamne ca să judec,
Dar să pot a Te iubii!

Să nu pot Doamne-a cleveti
Și să nu vorbesc de rău!
Să nu pot Doamne a bârfi,
Dar însă să pot iubi!

Să nu pot Doamne să fiu obraznic,
Și ne-ascultător de părinți;
Să nu pot Doamne să te supăr,
Dar să pot a Te iubi!

Să nu pot Doamne ca să-n jur;
Și nici cuvinte obscene să spun!
Să nu pot Doamne cât trăiesc,
Dar să pot să Te iubesc!

Să nu pot să fiu îngâmfat!
Și nici șoptitor să nu fiu,
Să nu pot Doamne să te mâni,
Dar însă să pot iubi!

Să nu fiu Doamne un nelegiut;
Și nici curvar eu să nu fiu,
Să nu fiu Doamne un viclean,
Dar să pot fi al Tău fiu!

Să nu fiu lacom Doamne sfinte;
Și nici de duh de ceartă plin!
Și nici pizmaș vreodată Doamne,
Și nici ucigaș să nu fiu!

Să nu pot Doamne să te vâd,
Nnicând vreodată în astă lume!
Să nu pot cândva să Te trădez,
Dar să iubesc al Tău nume!

Să nu pot Doamne să mă leapăd,
Nnicodată cât trăiesc;
Ci dragostea și îndurarea,
Doamne să-ți mărturisesc!

Să nu pot spune la nimeni,
Un cuvânt ce-i dureros!
Dar să pot să spun la toți,
De jertfa lui Isus Hristos!

Să nu mă las nnicând de Tine;
Și nnicodată să nu uit:
Cât de mult mai iubit pe mine,
Și cât de mult mai prețuit!

Să nu pot Doamne ca să tac,
Atunci când vrei ca să vorbesc,
Să nu pot Doamne a renunța,
Pe Tine să te iubesc!

Să nu pot Doamne ca să merg,
Pe calea lumii nnicodată!
Să nu pot să mă îndepărtez,
De calea cea adevărată!

Să nu pot Doamne să trăiesc,
În bezna lumii din prezent!
Să nu pot să nu mărturisesc,
Iubirea Ta, Tată ceresc!

05/11/2015

Amin!

20. De ce?

seara, acasă

De ce te doare al tău suflet,
Și-o vorbă nu spui nimănui?
De ce oftezi adânc în tine
Și trăiești ca un hai-hui?

De ce te închizi mereu în tine,
Când vrei să trăiești eliberat?
De orice cauză rea,
Ce până aici te-a apăsat.

De ce încerci mereu să-mpaci,
Capra, varza și cu lupul?!
Mintea, conștiința, ochii,
Pofta, inima și trupul.

De ce vrei tu mereu să fi,
Îmbătat de dragoste?
De ce vrei să fii purtat,
Pe-ale sale aripe?

De ce vrei mereu să fi,
Iubit de-o fată sinceră?
De ce tot o aștepți,
Când inima ta suspină?!

Este lucru greu să-mpaci;
Hoțul și cu polițistul.
Dar mai greu este să-mpaci,
Trupul și cu spiritul.

Căci trupul pofteste,
Împotriva spiritului.
Dar spiritul vrea,
Ca să fii numai a lui.

Doamne o luptă continuă,
Este la mine în inimă.
Neștiind cum să mai fac
Și pe cine să împac.

Viața asta-i foarte crudă
Și uneori e cam nebună;
Îți dă senzația de bine,
Dar este vai și-amar de tine!

Este foarte greu acum,
Când ai ajuns și tu matur.
Să tot aștepti să nu forțezi,
Te simți ca un stingher.

Tot ce vreau de la viață,
Este doar pofta de viață;
Că uneori eu vreau să mor,
Topindu-mă de al ei dor!

Nu știu cât voi mai putea,
Să rămân în viață așa;
Fără de scumpa iubire
Și fără de fericire.

Într-o lume de golani,
Totul se ia numai cu bani.
Dar eu vreau iubirea gratis,
Fără nici un compromis!

Cine știe sau cunoaște,
O fată sinceră, dibace?
Să îi spună de mine,
C-o aștep cu dor fierbinte.

Să vină pân' nu se răcește
Și iubirea mai trăiește,
Că nu știu care sau cum,
Va muri întâi pe drum.

Eu sau iubirea mea,
Sufletul sau speranța?
Gândul sau inima,
Sau întreagă ființa mea.

Nu e mult și s-o ivi,
Dragostea din veșnicii!
Ce pot să fac să n-o ratez,
Decât, doar să mă pregătesc.

Vreau o șansă la viață;
Și vreau să fiu fericit,
Dar pentru asta e nevoie,
De fata ce mi-am dorit!

Să-o port în inimă mereu;
Și nicidecum să nu-mi fie greu.
Și-n suflet s-o am neîncetat,
Fiind de-acum purificat!

Te rog Isuse sfinte bun,
Să nu mă lași singur în drum;
Ci ajută-mă să cred,
În harul Tău, Doamne ceresc!

22/11/2015

Amin!

21. *Bunătatea Ta*

dimineată, acasă

Ce mare este harul Tău
Și bunătatea-i nemărginită,
Ce bine este Doamne sfinte,
Să-ți predau întreaga ființă!

Am cunoscut oameni cumiști
Și fete foarte iubitoare,
Dar la nimeni n-am găsit,
O bunătate așa de mare!

Tu mi-ai oferit o șansă,
În viața asta ce-o trăiesc,
Să pot să merg la tine Doamne,
Ca să nu mai pribegesc!

Viața asta-i doar un scrum
Și nu știi pe care drum;
Căci multe din căile tale,
La urma duc la pierzare.

Bunătate ca a Ta,
Nu găsesc la nimenea!
De-ai merge în lung și-n lat,
Vei spune: nu am aflat!

Dragoste la nimeni Doamne,
Așa cum Tu îmi dăruiești!
Și nici iubirea de mamă,
Nu-i așa cum mă iubești!

Este cea mai minunată,
Dintre toate câte sunt;
Căci eu rătăcind în noapte,
M-ai adus la al Tău drum!

Dar omul cât trăiește în lume,
Să nu uite Isus de tine!
Că ai murit pe crucea rea,
Să se laude dreptatea Ta!

Minunat ești Doamne sfinte
Și nimeni nu-i ca tine Doamne!
Ca să-și dăruiască Fiul,
Să ne scapi de la pierzare.

Doamne tot ce îmi doresc,
Este să mărturisesc:
Nemărginita Ta iubire,
Cum ai avut milă de mine!

Când nimeni nu mă mai privea,
Tu ai venit în casa mea.
Și-ai vrut să cinăm împreună;
Și să-mi dai o inima bună.

Nimic nu poate fi mai bun,
Ca bunătatea Ta, o spun!
Dreptatea Ta e minunată,
Ferice de cel cu inimă curată!

23/11/2015

Amin!

22. O viață crudă

seara, acasă

O viață crudă,
E-o amintire;
Ce-o am în inimă,
Din copilărie!

Am fost trădat de-atâtea ori
Și înșelat neîncetat,
Căci sufletul mi-se dezgustase,
De câte i s-a întâmpat!

Mă bucuram numai o clipă
Și plângeam ziua întreagă!
Prea scump am plătit fericirea
Și aveam o viață neagră.

Nu știam cum să mă bucur
Și cum să mă relaxez,
Dar nu știam nici ce înseamnă,
Acest cuvânt crud: detest

Am încercat să trec peste,
Amintirile din trecut;
Dar sufletul mi-este cam gol,
Deoarece nu e umplut.

Satan tare m-a amăgit
Și mă doare nu un pic,
Dar îi sunt recunoscător,
Bunului Mântuitor!

El a vegheat asupra mea,
Să nu îmi pierd mântuirea!
Chiar dacă am plâns cu amar,
Viața, El mi-a dat-o-n dar.

Greu am fost lovit în suflet
Și deloc n-am fost pregătit;
Căci de-atâtea ori nu vreau,
Ca să fiu un om perfid.

Am avut gânduri nebune,
Sau chiar mai mult decât atât!
Mi-a fost ruinată viața,
Încă de la început.

Dar Domnul nu m-a lăsat,
Lui sincer de mine i-a păsat!
Iar acum mijlocește,
La Tatăl, ce mă iubește.

Știu că viața asta-i grea
Și că nu pot câștiga,
Dar am un Prieten sus în cer;
Se luptă El, da, se luptă El!

25/11/2015

Amin!

23. *Gânduri negre*

seara, acasă

Gânduri negre se frământă,
Cu grămada-n duhul meu;
Dar mângâierile Tale Isuse,
Mă alină mereu!

Gânduri negre mă pândesc,
La tot pasul care-l fac.
Ca să mă atace-ntruna
Și să mă lovească iar.

Gânduri negre am în mine,
Și nu știu cum să mai scap!
Căci de-atâtea ori mă-nșală,
Cred că o să fac infarct.

Gânduri negre nu mă lasă,
Nici măcar un minut în zi;
Vrea tot timpul ca să pierd,
Biletul spre veșnicii.

Doamne nu mă lăsa de Tine,
Ca să mă îndepărtez;
Ci dă-mi Te rog răbdare,
Lupta ca s-o biruiesc.

Căci Satan mult mă lovește,
În inimă mea fragilă;
Încât de-atâtea ori adorm,
În suflet fără lumină!

Dimineața mă trezesc,
Iar cu gânduri negre-n minte;
Și toată ziua mi-o strică,
Seara nu mai am cuvinte.

Nici măcar de mulțumire
Și nici un semn de iubire,
Nici recunoștință nu-i,
Că trăiesc ca un hai-hui.

Doamne Tu-ai sădit în mine,
Gândul de-a Te întâlni;
Dar până acolo eu Te rog,
Nu mă lăsa a rătăci!

Căci foarte ușor eu cad
Și de-atâtea ori cedez,
Încât fără vreo râvnă,
Împărăția eu ratez.

Ajută-mă te rog Isus,
Ca inima să o am sus!
Și să Te iubesc nespus,
Cum mai iubit, pe mine Isus!

27/11/2015

Amin!

24. *Aleanuri*

dimineața, acasă

Când te simți dat în vileag,
În faptele care te bat;
Ai remușcări mult de temut,
Pentru că ești un imund!

Viața este dezagreabilă
Și fericirea n-ai în ea.
Pentru că tu ești străin,
De viața lui Mesia.

Nu te uita la trecut,
Atunci când ai fost imund.
Uită-te la viitor
Și vei avea la lucru spor.

Poate că ești supărat,
Că n-ai primit ce-ți este drag!
Și uneori tu ești viclean
Pentru că ești un alean.

Dar nu uita ca să te-ncrezi,
În Domnul și să-l iubești!
Viața ta va fi binecuvântată,
Cu copii și cu nevestă.

Nu lăsa în inima ta,
Să se nutrească nostalgia!
Ci roagă-te să fii cutezător,
Lăudându-l pe-al tău Creator!

Nu te lăsa nicicând 'napoi,
Că nu ești singur, tu ești doi!
Domnul e de partea ta,
Pentru a câștiga lupta!

La câtă durere am în piept,
Mă simt ades ca un inert;
Și viața este execrabilă,
Pentru că este nefastă.

Sufletul meu rău mă doare,
Pentru că e persiflare;
În interiorul meu,
Ce persistă tot mereu.

Eu sunt o persoană acută
Și cu-o inimă înfrântă;
Și sunt foarte meticolos,
Dar cu-un suflet dureros.

Nu mă lăsa Doamne să mor,
Căci fără Tine n-am ajutor!
Zadarnic e ajutorul omului,
Mai bine să cad în mâinile Domnului.

01/12/2015

Amin!

25. *Nu-i nimeni să lege o rană*
seara, acasă

Nu-i nimeni să lege o rană
Și pe brațe să fii purtat,
Cum leagă Domnul Isus,
Pe aripi de vultur în înalt!

Fiecare dintre noi,
A suferit din greu de boli;
Și rana n-a fost vindecată,
A fost numai pansată.

Poate a fost rană deschisă,
Dar cu-o inimă închisă!
Poate ai avut arsuri,
Dar n-ai rămas pus pe gânduri.

Cine oare a vindecat,
Rana din corpul meu?
Și cine m-a ajutat,
Dacă nu bunul Dumnezeu?

Poate c-ai avut în suflet,
Răni de nevindecat...
Dar Isus în mila Lui,
El de toate te-a scăpat!

Omul încearcă să ajute
Și de multe ori ajută,
Dar lucrarea Domnului,
Acționează nevăzută.

Cum se face nu se știe,
Dar este o mărturie.
Că locul ce-a fost tăiat,
Să fie la loc legat.

Nu se știe cum se face,
Oasele în pânțece.
Și multe lucrări Divine,
Pentru noi ce sunt străine.

Dar avem și lămurite,
Căci Domnul așa promite:
Ca-pus în gândul omului,
Dorința viitorului.

Avem un exempl mare,
Prin care ne-a dat salvare;
A dat singurul Lui Fiu,
Scăpat de moarte eu să fiu!

A murit dându-mi viața,
A înviat să-mi de-a povața!
Și ne-a spus cu dor fierbinte,
Ale Scripturi cuvinte.

Că așa a fost să fie,
El dându-ne viața vie!
Și sufletul mi-a vindecat,
De cumplitul păcat.

Aveam pe față văl,
Să nu văd că este El;
Dar acuma am lumină
Și viața foarte senină!

Am avut rane destule,
Și-am avut și-amărăciune;
Dar cum Domnul m-a ajutat,
N-a fost nimeni, niciodat'!

Viața este foarte bună,
Când din cer tu ai lumină!
Că toate lucrurile împreună,
Lucrează să ai viața bună.

Și nu uita tu niciodată,
El face rana, dar o leagă!
El te iubește nespus,
Cum l-a iubit și pe Isus!

12/12/2015

Amin!

26. *Inima mea*

seara, acasă

Inima mea e lovită
Și e foarte necăjită,
Nu-o-am păzit,
Ea durere a primit.

Am omis cartea Proverbe,
Care spune atât de clar;
“Să-ți păzești inima frate,
Mai mult ca pe un hambar”!

Am uitat ceea ce spune,
Domnul nouă tuturor;
“Să nu vi se tulbure inima”,
În voi măi sărmanilor!

“Aveți credință în Dumnezeu
Și aveți credință în Mine,
Căci Eu va dau pacea Mea;
Eu mă dau chiar și pe Mine”!

Știu că inima e rea
Și nespus de-nșelătoare,
Dar aveți credință-n Mine;
Și vă scap de la pierzare!

“Să nu vi se tulbure inima”,
A spus Domnul cu drag.
Ci să nutriți în voi iubirea
Și de la moarte Am să vă scap.

Lucrurile care îl spurcă,
Pe bietul om de pe pământ,
Sunt din inimă ieșite,
Ce-s spuse chiar și-n gând.

Căci de-acolo din inimă,
Ies gândurile, rele, curvia;
Și vai de-acela care face,
Să se întristeze Mesia!

Căci din prisosul inimii,
Ne vorbește nouă gura;
Și ce vorbim, gândim,
În inimă e anvergura.

Doamne nu mă lăsa,
De inimă să-mi bat joc!
Ci Te rog frumos ajută-mi,
Pentru Tine în ea s-am foc!

Te rog frumos să mă-ntărești,
Și să mă ajuți neîncetat;
Ca inima mea să fie ruptă,
De cumplitul rău păcat!

Și-n inima mea să locuiască,
Duhul sfânt din cer venit;
Și prin Domnul Isus Cristos,
Să fiu și eu mântuit!

13/12/2015

Amin!

27. Rușinea și sărăcia

dimineața, acasa

Rușinea și sărăcia,
Ce la-nceput este mândria;
Dar s-a-ndepărtat de Isus
Și-a rămas pe gânduri pus.

De ce oare am lepădat,
Învățătura ce nimic nu m-a costat?
De ce atât de ușor refuz,
Înțelepciunea de la Isus?!

Sărac eu astăzi am ajuns,
L-am pierdut pe Domnul Isus.
Și-am pierdut în lume tot,
Trăiesc ca un idiot.

Am iubit lumea cea mare,
Sufletu-mi l-am dat la pierzare;
Nu-i plăcea deloc odihna,
Acuma-i lipsește tihna.

Cum de la un om mare,
S-ajung ca cel de la șezătoare,
De la poarta cea frumoasă,
Fiindcă am fost prins în "plasă".

Greu este acuma Doamne,
Când nu mai găsesc alinare;
Nu am pe nimeni întreaga zi,
Nu știu cum va fi în veșnicii.

Cum am renunțat la tot
Și sunt mare idiot,
Căci tot ceea ce eu nu pot
A putut Domnul Cristos.

Dar n-am ascultat de El
Și sufletul mi-e cam stingher,
Viața asta-i foarte crudă,
Persoana mea e cam incultă.

Dar te rog Isus frumos,
Nu mă lăsa aicea jos!
Atunci când Tu vei veni,
Ia-mă cu Tine în veșnicii!

14/12/2015

Amin!

28. *Ce mare este harul Tău*
dimineața, acasă

Ce mare este harul Tău
Și nu îl mai găsesc la nimeni,
Să nu țină în seamă răul,
Ce ții l-am făcut eu Ție!

Ce poate lumea să-mi ofere,
Ceea ce Tu nu mi-ai dat?
Și-n ce să-mi găsesc plăcerea,
În calea Ta, sau în păcat?

Cine m-a iubit cândva,
Atât de mult cât Tu o faci?
Și cui s-aleg să îi slujesc,
De nu Celui ce m-a creat?!

Iubirea Ta nu poate fi,
Nicidecum vreodată ajunsă;
Și nu-i calea mântuirii,
Decât calea cea îngustă!

Nu-i lumină sub soare,
Ca a Domnului de mare!
Nu-i iubire în univers,
Ca Acelui ce m-a ales!

Nu pot spune în cuvinte,
Ce diferență e când ai minte;
Ești cu totul altă persoană
Și cu o altă inimă.

Doamne eu îți mulțumesc,
Pentru că Tu mai ales;
Mai chemat la Tine Tată,
Să nu Te uit niciodată!

Mi-ai deschis ochii mei orbi,
Și-ai dat putere celor șchiopi;
Pe surd Tu l-ai făcut s-audă,
Căci toți suntem a Ta creatură.

Îți mulțumesc că mai aiutat,
Ca să renunț la păcat,
Ajută-mi să mor acum;
Și să merg pe al Tău drum!

Nu mă lăsa să-mi pierd nădejdea,
Și nici iubirea să îmi scadă;
Ci Te rog frumos ajută-mi,
Să Te iubesc o viață întreagă!

Și mereu să spun la toți,
Căci vei veni ca și un hoț;
Și să fim atenți bine,
Până la a Ta venire!

14/12/2015

Amin!

29. *Internetul*

seara, acasă

Internetul te ajută,
Dar mai tare te încurcă!
Deoarece îți fură timpul
Și la Isus vii cu minutul.

Nu știu cum este la voi,
Dar la mine o știu sigur;
Căci mai mult de jumătate,
Mă corupe sigur.

Dacă ți-e frică de leu,
Tu nu mergi în junglă frate!
De ți-e frică de păcat,
De ce îl lași ca să te poarte?

Nu știi ce obsedant e?
Și cum îți absoarbe vremea?
Căci în loc să te smerești,
Tu trăiești din lume plăcerea.

E adevărat măi frate,
Și-o cântare o să-ți arate;
Și o predică frumoasă,
Vezi doar să nu cazi în "plasă"!

Nu te lasă dus de momeală,
Să ajungi în îndoială,
Nu te lasă nicidecum răpus,
De vrei să fii cu Isus!

Internetul e ca un leu,
Puțini se mângâie cu el.
Și puțini știu să-l dreseze,
Pentru ca provoacă rele.

Lasă netul la o parte
Și deschide sfânta Carte!
În ea ai tot ce-ți dorești,
Întâmplări, realizări omenești.

Ai trecutul tot în ea
Și prezentul cum e acuma;
Dar și viitorul e scris,
Cum va fii în paradis.

Ce vă spun eu fraților,
Nu lăsa-ți copiilor;
Liber la intenet,
Daca vrei ca să fii drept.

Ce l-ai făcut tu cu iubire,
Dar nu ca pe-o jucărie.
Ci crește-l și să-l educi,
La Domnul Isus să îl duci!

Fă-ți timp acum de el;
Și il arată pe Emanuel!
Fă-l să crească liniștit,
De Isus să fie iubit!

Nici televizorul nu-i,
Bun astăzi copilului.
Căci desenele arată,
Lumea asta deocheată.

Te rog gândește-te un pic,
Vrei ca să-l faci fericit?
Învață-l de mic iubirea,
Să găsească fericirea.

Cine crezi ca i-o va da,
Dacă nu tatăl și mama sa?
Unde oare va găsi,
Dragostea pentru copii?

Copilul e o binecuvântare
Și te roagă să fii tare;
Să nu-l depărtezi de-acum,
De frumosul nostru drum.

Că odată tu vei sta,
În fața lui Mesia;
Și ce-o să spui atuncea tu,
Că n-ai avut vreme de unu?!

Alții au crescut vreo zece,
Nu cu mașini, ci cu biciclete.
Nu cu aer condiționat,
Ci cu sufletul curat!

Lasă vorba dragă frate
Și apucă-te de fapte,
Scoate azi din casa ta,
Tot ce-ți poate aduce pieirea!

14/12/2015

Amin!

30. *A avea credință*

seara, acasă

A avea credință frate,
Înseamnă să ai și fapte!
Credința e o încredere neclintită;
Și prin fapte e desăvârșită!

Într-o zi Domnul Isus,
A spus omului ce a adus
Pe singurul lui fiu,
"Până când cu voi o să fiu"?

Aduceți-l la mine
Și-o să vedeți mare minune!
Și Domnul dracul a certat
Și din fiu, el a plecat.

Atunci ucenici surprinși,
Au venit la Domnul Isus:
"Noi de ce nu am putut,
Să vindecăm pe-acest imund"?

Dar Domnul a răspuns senin:
"N-aveți credința Eu vă spun,
Căci de a-ți avea credință,
Nimic n-ar fi cu neputință"!

Chiar și muntelui de-a-ți zice,
Ridică-te și mută-te!
El v-ar asculta pe loc
Și-n inima ați avea foc.

Pentru Domnul Dumnezeu,
De cea făcut Fiul Său!
V-a răscumpărat din firea rea
Și v-a dăruit mântuirea!

“Cât un grăunte de muștar,
De-ați avea credință măcar!
Nimic n-ar fii cu neputință,
Dacă ați avea credință”!

Dar e nevoie de rugăciune,
De post și de bocime;
E nevoie azi de Mine,
Ca să-ți meargă-n viață bine!

A avea credință în Mine,
Înseamnă a renunța la tine!
Și tu nicicând să nu exiști,
Ca s-ajungi în paradis.

Credința adevărată,
Este vie, ea nu-i moartă!
Este plină de ardoare
Și de sfânta înflăcărare.

Nu te uita la lumea asta,
Căci cu tot ce are se trece,
Dar cine are credință-n Mine,
Din moarte la viață trece!

Iar apostolul la neamuri,
A spus că cel mai bine e:
“E să umblăm prin credință
Și nu prin vedere”!

Domnul a spus-o foarte clar;
“Căci cei care cred în El,
Nu vor gusta în veac moartea”;
Ci vor fii cu Emanuel!

„Și-oricine trăiește și crede în Mine,
Niciodată nu va muri”!
Ajută-ne să credem în Tine
Ca să ajungem în veșnicii!

21/12/2015

Amin!

31. *Mânia*

seara, acasă

Mânia și invidia,
Două părți ce sunt egale;
Și în urma căroră,
Întotdeauna e trădare.

Când Domnul Isus intra,
În Templu curat făcea!
Iar copii strigau: Osana!
Și Isus se bucura.

Dar preoții mai de seamă,
Au luat cuvântul dară;
Și i-au spus Domnului Isus:
Auzi ce au aștia de spus?

“Da, a spus Domnul Isus,
Glasul lor se-aude sus”!
Dar inima voastră-i rea,
Nu-l primiți pe Mesia.

“De aceea vă spun vouă,
Căci vameșii și curvele,
Vor merge mai degrabă,
În Împărăție înaintea voastră”.

Când cărturari au văzut,
Minunile ce le-a făcut,
S-au lăsat duși de ipocrizie;
Și-au căzut în grea mânie.

L-au invidiat pe Isus,
Pentru c-a venit de sus;
Și mult bine El făcea
Și copiii strigau: Osana!

De aceea dragă frate,
Nu te lăsa în păcate!
Nu lăsa inima ta,
Să invidieze pe cineva.

Nici pe cei care sunt răi,
Nici pe cei cu dumnezei!
Ca nu cumva tu să iubești,
Mânia aspră, s-o trăiești!

Știți când mama a venit,
A fiilor lui Zebedei așa a grăit:
"Doamne te rog să poruncești,
Ca fii mei să stea pe scaune regești".

Când au auzit ceilanți,
S-au mâniat pe acești frați.
Dar Domnul i-a corectat,
Și educație le-a dat.

A spus Domnul Isus:
"Știți că domnitori sunt sus,
Și stăpânesc cu asuprire",
"Și la mijloc e mândrie".

"Între voi să nu fie așa!
Ci oricare din voi va vrea,
Să fie mare-n popor,
Să fie la toți slujitor"!

"Și dacă cineva va vrea,
Să fie întâi în calea sa,
Mai întâi să fie rob,
Ca să poată aduce rod!"

Pentru că nici Fiul omului n-a venit,
Să i se slujească să fie servit!”
Ci El a venit ca să slujească,
Și să-și de-a viața, pentru viața noastră!

24/12/2015

Amin!

Gânduri

Meditația minții

Viata

Uneori, viața înseamnă mai mult decât orice;
iar mai mult decât orice este dragostea.

Dacă dragostea nu există, degeaba există viața...

Dacă nu ai vedea, la ce ți-ar folosi ochii?

Dacă nu iubești pentru ce îți folosești inima?,
dacă nu îmbrățișezi, pentru ce ai mâini...

Dacă nu ai auzii, te-ai bucura de urechi?,
dacă nu ai putea vorbi la ce folos că ai gură?

Dacă nu poți iubi pe cineva, de ce nu poți măcar s-o spui?
Iubirea nu este o joacă, pe care s-o poți amâna pe mai târziu
sau să spui că vor fi și alte ocazii...

Orice vis pe care îl visezi, se va spulbera când o să te trezești;
fiecare inimă pe care o înșeli se va degrada în timp.

Dacă nu simți nevoia altuia, ce folos că ai bun-simț?

Dacă nu poți încuraja, lăuda, susține pe cineva,
de ce crezi că asta nu e posibil și pentru tine?

De ce închizi ochii când vrei să vezi realitatea,
atunci când totul vrei să fie clar?

Păstrează o inimă înțeleaptă și duhul și corpul tău se vor înviora.

Oferă totul, chiar de nu primești nimic în schimb;
nu aștepta să ți se facă ceea ce tu, nu ai făcut nimănui.

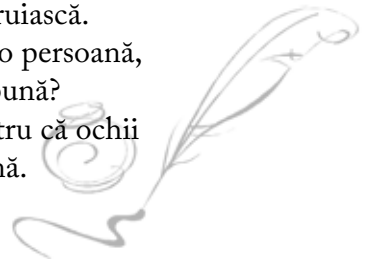
Viața, de multe ori pare să fie doar un joc,
deoarece foarte puține vieți ajung să fie câștigate de ambii jucători.

Învață să oferi un zâmbet chiar de trebuie să verși o lacrimă
pentru el...plânge atunci când nu mai poți face nimic
pentru că nu ai făcut atunci când trebuia.

Oprește-te de fiecare data când te simți obosit
și nu ezita să ceri ajutor când ești căzut,
oferă întotdeauna cu ambele mâini
și când trebuie să iei folosește-ți doar una,
ca cealaltă să fie pregătită să dăruiască.

Dacă nu te poți uita cu ochi buni la o persoană,
cum poți crede că ai o inimă bună?

Ochii sunt cei care văd și inima pentru că ochii
reflectează ceea ce e în inimă.

Iubirea, adesea este ca o minge,
de o arunci de pământ o să sară-n sus,
iar de o lovești cu piciorul se poate să nu o mai găsești,
însă această "minge" poate fi folosită corect
și să îți aducă multă împlinire, satisfacere, entuziasm, bucurie
și eliberare de orice te-a apăsât până aici.

Alege să trăiești iubind, oferind, zâmbind.

Dacă nu poți privi o persoană în ochi,
cum vei putea să o privești în inimă?
Dacă nu poți să oferi ceea ce nu te costă mare lucru
cum vei putea oferi ceea ce e de preț?
Dacă plângi după un lucru foarte mic
de ce să nu plângi pentru sufletul tău?,
dacă tu nu poți să mergi drept pe un drum drept
de ce ceri unei persoane să meargă drept pe un drum întortochiat?
Dacă nu poți da din buzunarul tău,
cum vei putea da din inima ta?

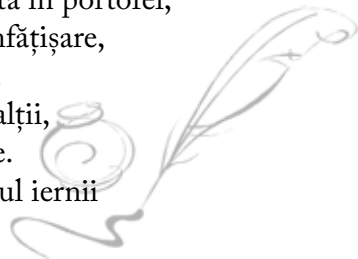
De ce alergi după lucruri care le poți avea ca bonus,
caută mai întâi ce e de folos, și anume Împărăția.
Alege-ți cu grijă prietenii pentru că se pot transforma
în adevărați inamici.

Când este vorba de a oferi tu fii primul,
iar când trebuie să iei, tu nu uita că deja ai primit totul.
Zâmbește și atunci când plângi pentru a face o persoană fericită,
dar nu fii prefăcut!

**Varsă o lacrimă când nu mai poți de fericire pentru o persoană
care o să fie hidratată cu acea lacrimă.**

De ce să iubești ceea ce e rău?
De ce să alergi după ceva ce poate să te împiedice,
de ce să lupți pentru ceva,
atunci când acel ceva poate lupta să te distrugă?!
Învață să oferi iubirea pe gratis fără a lua vreo taxă, ci oferă
cu bucurie iubirea. Iubirea adevărată nu se uită în portofel,
nici la haine și prea puțin sau deloc la înfățișare,
ci ea se uită cu plăcere în inimă.

Nu te mulțumi cu ceea ce au făcut alții,
ci învață să faci tu lucruri plăcute.
Fii o persoană călduroasă chiar și în toiul iernii

și fii cu zâmbetul pe față chiar și atunci când nu ai motiv,
astfel o să înveți să zâmbești fără un motiv anume
și vei avea o față radioasă.

Ajută pe oricine și nu o face cu ură ci din dragoste,
ca aceea persoană să poată fii cu adevărat fericită și mulțumită.

Învie orice legătură moartă și ai grijă să nu ucizi
speranțele cuiva, chiar dacă în opinia ta ele sunt greșite;

iubește, fii răbdător și trăiește fericit.

Fii mic în lucrurile mărețe ale lumii
și fii mare în lucrurile care în ochii lumii nu au valoare.

Fii modest chiar de-ai trăit un succes remarcabil,
fii mulțumit cu ceea ce ai, și mulțumește pentru ceea ce ai primit.

Fii o persoană care este gata oricând
să dăruiască totul și fără regrete.

Învață să nu invidiezi oamenii nici de-un fel:
nici pe cei ce merg spre pierzare dar nici
pe cei ce merg spre veșnicie.

Fii o persoană onestă cu o atitudine lăuntrică
și nu dori să te faci remarcat sau să ieși în evidență.

Învață să accepți înfrângerea și nu te da bătut
când eșuezi, ci data viitoare fii mai precaut.

Acordă importanță lucrurilor disprețuite
de persoane care nu știu să aprecieze valoarea
cuiva sau a unui lucru. Străduiește-te să lași
în urmă aur și nu zgură, să fie folositor aproapelui tău.

**Nu alerga după vânt și nu încerca să prinzi vreo umbră
ci alege să iubești adevărul, dreptatea și modestia.**

E foarte greu să privești în ochii unei persoane
cu sinceritate cu cât mai greu este să privești în inima ei?!

Este ușor lucru să spui că tu ai fi făcut altfel,
dar foarte greu e să o dovedești!

Într-o relație strânsă este nevoie de cunoașterea
asupra problemei în cauză și nu de tot ansamblu;
de pildă dacă primești pană la roată nu schimbi roata
ci doar camera, dacă nu e posibil repararea ei.

Încrederea se câștigă precum se îndoiește fierul;
doar la o temperatură ridicată.

Viața este uneori asemenea unui fluture,

ne bucurăm de florile din grădină și de dulceața lor,
dar de multe ori nu avem nici o floare și trebuie să ne așezăm pe
deșeuri, cadavre sau tot felul de neprevăzute.

Inima uneori este ca o albină; Albina culege polen și nectar
de la o floare și le transformă în miere,
așa inima culege simpatie și dragălașie și le transformă în iubire!

**Viața nu e întotdeauna satisfăcătoare la fel cum o albină
nu e întotdeauna pe floare!**

Învată să aștepți până acolo încât consideri că nimic nu se mai poate întâmpla.

Învată să fii folositor într-o situație dificilă,
să fii ascultător când cineva vrea să vorbească,
să fii săritor când cineva se află în necaz...

Învată să iubești fără bani și fără să primești ceva pentru iubirea care o oferi în afară de iubire.

Învată să îți ceri iertare pentru comportarea ta și să recunoaști greșala care ai comis-o.

Învată să oferi compătimire și interes sincer, pentru o persoană care are nevoie de încurajare.

Învată să dăruiești iubire, ajutor și speranță dar și să primești ură pentru iubirea ta

și ostilitate pentru interesul tău și acuzare pentru ajutorare.

Învată să oferi totul, fără să aștepți nimic.

“Nimic nu se termină până nu te oprești să crezi.”

Învată să înfrunți realitatea chiar și cu ultimele puteri și luptă pentru adevăr chiar până la moarte.

Învată să oferi miere chiar dacă gura îți e amară.

**Dăruiește simpatie și oferă dragoste fără nimic,
căci din nimic a făcut Dumnezeu lumea,
și tu poți face multe din nimic!**

Învată să oferi o speranță inimii descurajate.

Învată să oferi un zâmbet celui cu lacrimi pe față,

învată să oferi o încurajare celui deznădăjduit.

Învată să apreciezi fiecare clipă benefică

și nu refuza nici o ocazie de părtășie.

Fii gata oricând să iubești, să faci dreptate

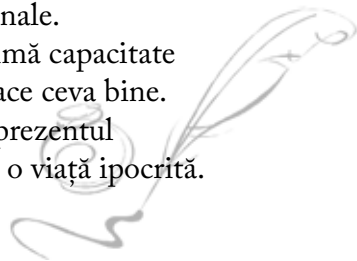
și să-l iubești pe Dumnezeu.

Învată să oferi lucruri scumpe chiar de

îs ne semnificative sau chiar banale.

Folosește fiecare clipă din viață cu maximă capacitate pentru a fructifica fiecare ocazie de a face ceva bine.

Gândește-te la viitor și nu lăsa ca prezentul să te priveze de acel glorios viitor, ducând o viață ipocrită.

Nu refuza nici o ocazie atunci când poți să îl arăți pe Isus în viața ta.

Renunță la tot ce ai pentru a putea primi
ceea ce Domnul are de oferit.

Nu refuza o mână întinsă și nu îți astupa urechea la o
rugămintă ci fii folositor oamenilor în dificultățile lor.

Învață să fii fericit, fiind prompt la cerințele Domnului!

Haina nu îți schimbă caracterul, dar înfățișarea ți-o schimbă.

Haina nu îți schimbă trupul dar ți-l poate înfrumuseța...

Haina nu te face om, dar în cele mai multe ocazii haina te reprezintă...

Haina poate da impresie diferită de ceea adevărată.

Îmbrăcămintea uneori este mult prea importantă decât trupul...

Îmbrăcămintea te face ori smerit ori mândru,
cu ajutorul îmbrăcămintei ori ieși în
evidență ori te faci respins și omis.

În prea multe cazuri hainele i-au distanțat pe oameni,
deoarece a făcut diferența între rase,
culturi, naționalități, confesiuni...etc.

Consider haina umilinței mai de preț decât haina suflată cu aur.

Nu lăsa vreodată ca îmbrăcămintea să îți creeze
o altă imagine de cea pe care o trăiești.

**Nu permite ca cineva să își creeze o opinie foarte înaltă
despre tine, ca să nu-i fie mai mare dezamăgirea.**

Fii o persoană cu o inimă deschisă și cu o mână întinsă
pentru a oferi un sprijin.

Întinde o mână pentru că nu știi cine are nevoie să se prindă de ea.

Când vine vorba să oferi trebuie să ai o mână largă
și să nu îți pară rău de ceea ce ai oferit.

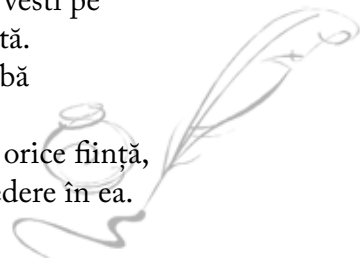
Fii omul cu mâiniile cele mai lungi, atât de lungi
încât să ajungi până la cer și prin rugăciune
să poți lua tot ce-ți dorești.

Învață să fii o persoană deschisă pentru a putea discuta
cu oricine indiferent de circumstanțe.

Nu lăsa nicio ocazie potrivită pentru al vesti pe
Domnul Isus, să treacă neobservată.

Învață să fii o persoană mai degrabă
credibilă decât una credibilă.

Nu te baza pe niște iluzii și nu credeabiliza orice ființă,
mai întâi cerceteaz-o și apoi pune-ți încredere în ea.

“Nu lăsa gura să te bage în păcat” și nu te apuca
să dai sfaturi unui nebun.

Nu încerca să îl faci pe surd să audă și nu îi spune
orbului pe unde să meargă ca să nu
îți irosești timpul și cuvintele.

**Nu-ți lăsa inima să meargă înainte fără rațiune
și nu alerga după o umbră ca să nu sfârșești într-un mod tragic.**

Atunci când cineva te provoacă într-o anumită direcție tu stai mai
degrabă și gândește-te dacă e bine să întri sau nu în acea direcție.

Atunci când ești la înălțime privește
într-un mod smerit pentru ca să poți fii și mai sus.

Cu cât ești mai mare cu atât să fii mai mic
pentru că aceasta înseamnă smerenie.

Nu judeca după înfățișare și nu alege cu ochii după poftele inimii,
ci alege cum să te apropii de Dumnezeu iubirii.

Nu-ți lăsa inima s-o ia la goană fără permisiunea ta,
fii o persoană dură cu tine ca să ai de câștigat.

Alege să privești lucrurile disprețuite de lume
și nu dori să te asemeni cu lumea.

“Să nu-ți pară rău de un lucru pe care nu îl poți aduce înapoi
și să nu crezi orice vorbă pe care o auzi.”

Nu copia pe nimeni în a face un lucru, ci fii original în toate.

“Fii tu însuși chiar dacă nu știi încă cine ești.”

Alege să fii autentic, original și obidient.

Oferă o floare căci nu te costă mai nimica, învață să faci oamenii
fericiți făcând lucruri frumoase și caritabile.

Nu lăsa ca singurătatea și tăcerea să te afunde,
ci beneficiază de această oportunitate pentru
al slăvii pe Dumnezeu pentru Fiul Său iubit.

Alege să oferi ajutor, nu să primești, lasă mărunțișul
persoanei în cauză chiar de nu e mare lucru,
cândva poate valora extrem de mult.

Zâmbește când oferi ceva ca să poți avea o inimă bună
și astfel să fie primită fapta ta.

Nu încerca să te faci remarcat, ci încearcă
să îl remarci pe Isus în tot ce faci.

Nu respinge gândul de la Dumnezeu
și nu schimba aurul pe zgură și nu uita

că “un nume bun e mai de dorit ca o bogăție mare”.

Alege să te jertfești întodeauna
și nicidecum să nu consideri că este inutil,
pentru că Cel de sus vede inima ta benevolă
și jertfitoare și îți va răsplăti conduita.

**Multumește-i neîncetat Domnului Iehova
pentru jertfa Domnului Isus și pentru harul Său și pentru tine.**

Golul

Orice gol trebuie umplut cu ceea ce a fost
mai înainte sau cu ce are nevoie.

De pildă o inimă goală are nevoie să fie umplută cu
dragoste, fericire și împlinire...la o casă când construiești
lași loc gol pentru a pune geam, dar nu pui o ușă.

Orice suflet are nevoie să primească ceva ce a avut,
nu poți înlocui dragostea nici măcar cu bunătatea,
că una e să ai iubire și alta e să ai bunătate pentru cineva.

Iubirea: e de mai multe feluri; și nu poți umple
golul unui fel de iubire cu un alt fel de iubire.

De exemplu: una este iubirea pentru părinți
și alta este pentru frați, una este iubirea pentru
copii și alta pentru soție.

Trebuie să cunoaștem golul unei persoane
și să facem tot posibilul să îl umplem cu ceea ce are nevoie.

Degeaba are dragostea de la părinți când nu îl iubesc copiii lui.

Bunătatea: poți să fii un om bun din instinct sau
să devii bun...oricum, nu arăți iubire pentru
o persoană dacă faci o faptă caritabilă, ci dragoste.

Nu umple golul prieteniei cu iubirea și nici golul
iubirii cu prietenia, fiecare își are rostul și menirea ei,
cum nu poți să înlocuiești motorina cu benzina
nici măcar cu petrolul, la fel este
și cu nevoile inimii și necesitățile ei.

Nu încerca să înlocuiești totul, pentru că unele
lucruri sunt de neînlocuit.

La fel cum nasul e pentru miros și limba pentru gust
(nu poți mirosi cu limba și nici gusta cu nasul)
așa nici iubirea pentru o fată nu poate fi înlocuită
cu iubirea pentru o soră.

O persoană bolnavă având nevoie de antinevralgic
nu-i dai penicilină, ci îi dai ce are nevoie,
e adevărat amândouă sunt folositoare dar în situația potrivită.

**Cum nu poți oferi o lacrimă când e nevoie de un zâmbet,
tot așa nu oferi milă sau silă în loc de iubire.**

Nu căuta ceea ce nu îți dorești, și nu dori ceea ce nu îți place.
Nu forța o ușă care nu vrea să se deschidă
și nu închide ușa deschisă.
Nu împune cuiva să-ți accepte prietenia
și nu umbla după nimeni ca să lingusești.
Nu aștepta ca cineva să te primească cu brațele deschise
și nu fi o persoană xenofobă.
Învăță să oferi simpatie și compasiune
și nu aștepta nimic altceva decât binecuvântarea
Domnului pentru ai aduce slavă.
Nu te lua după aparențe și nu judeca după înfățișare,
ci înainte de-a lua o decizie caută să înțelegi esența.
Nu-ți îngreuna viața cu lucruri de nimic și nu alerga după
ceea ce te poate termina, alege să trăiești
pentru Isus și viața ta va fi schimbată.
Ușor îți vine bucuria în suflet de la cineva care
știe să ți-o aducă, dar foarte greu pleacă tristețea
ce o ai în tine, când nu ai pe nimeni.
**“Amărăciunile pot fi copleșitoare,
dar nu pot fi permanente.”**

Poate că...

Poate că nu am reușit întodeauna să îmi țin
sub control poftele, dar am reușit să mă ridic
de fiecare dată când am căzut.

Poate că nu am știut întotdeauna cum să vorbesc cu cineva,
dar am știut să-mi cer scuze pentru cele întâmplare.

Poate că nu am avut întodeauna o direcție în mers,
dar am avut un motiv pentru care eram în mișcare.

Poate că nu am zâmbit tot timpul când eram vesel,
dar nu am fost niciodată fals.

Poate că nu am vrut tot timpul să alerg în viață,
dar unele situații te obligă să reacționezi cu promptitudine.

Poate că nu m-am așteptat la bine și la îmbrățișări tot timpul,
dar m-am așteptat la o vorbă frumoasă și din inimă.

Poate uneori nu știam ce să fac, dar de obicei făceam
ce credem că-i bine.

**Poate că nu am oprit unele persoane care au vrut să plece,
dar nici nu le-am oprit pe cele ce nu au vrut să rămână.**

Poate m-am jucat prea mult cu lucruri care acum mă distrug
și am distrus lucrurile care îmi erau cu adevărat de folos.

Poate nu am spus întotdeauna mulțumesc, dar am trăit
cu sinceritate și cu recunoștință.

Poate că uneori m-am împiedicat pe drum neted
și-am mers foarte bine pe niște hotroape.

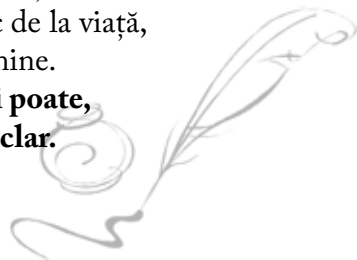
Poate că uneori am așteptări mai mari de la mine,
dar niciodată nu îmi cer ceea ce este peste puteri.

Poate că am așteptat persoane care nu au mai vrut să vină,
dar am și refuzat pe unele care prea insistau.

Poate că nu am vorbit întotdeauna politicos,
dar am fost un băiat cu bun-simț.

Poate că uneori nu am așteptat nimic de la viață,
dar viața aștepta multe de la mine.

**Poate am spus de prea multe ori poate,
chiar și atunci când totul era clar.**

Sigur să fie sigur, nimic nu pare să fie sigur,
în-afară că Domnul vine sigur.
Sigur am fost și atunci când mă îndoiam de un anumit
lucru, pentru că era prezentat în așa fel
încât incertitudinile dispăreau și astfel eram sigur.
De multe ori eram sigur că pot trece peste un obstacol
dar de cele mai multe ori eșuam pentru
că îmi pusesem încrederea în mine și nu în Isus.
Sigur eram și când stăteam la bere că nu o să mă îmbăt,
dar siguranța cădea adesea.
Sigur am fost pe mine că nu am să iubesc până în momentul
în care iubirea a intrat în mine și a spulberat siguranța.
Sigur am fost încredințat că fac ce-i binecând am lăsat-o să plece,
dar mi-a părut rău mai pe urmă.
Poate că nu am avut siguranță tot timpul și în tot ceea ce fac,
dar nu m-am îndoit nici măcar pentru o clipă
că ceea ce fac nu este bine.
Nu fii sigur pe tine, ci fi sigur că ai în tine Duhul Domnului.

Sunt omul...

Viața nu este ca un ghiveci, cuprinzând mai multe flori
ci este doar o singură floare.

Nu toate florile sunt la fel și nici toate viețile nu sunt la fel;
cum fiecare floare are caracterul ei tot așa fiecare viață.

Fiecare floare trebuie îngrijită în mod special,
la fel fiecare viață are nevoile ei.

Cum fiecare floare își are menirea și frumusețea ei,
înflorind pe rând și semnificând ceva,
așa fiecare viață are rostul și frumusețea sa.

Pentru a admira floarea în toată splendoarea ei
trebuie să o îngrijești și să respecti cerințele impuse,
la fel pentru a avea o viață fericită
și împlinită trebuie să o întreți corespunzător.

**Nu aștepta ca o floare de primăvară să înflorească toamna,
nici o ființă amărâtă să vorbească despre fericire.**

Sunt omul care a știut ce să își aleagă în viață,
dar care nu prea a știut și să refuze.

Sunt omul care nu prea a așteptat ce își dorea
și de multe ori în loc să aștepte cadoul
își lua el unul sau îl desfăcea pe cel primit pe ascuns.

Sunt un om cu multe și mari așteptări de la viață
și de la oameni simpli, dar cu așteptări rezonabile
de la oameni care nu pot să trăiască în demnitate.

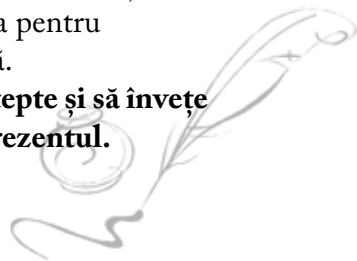
Sunt omul care a știut întotdeauna să aprecieze
frumosul și să iubească plăcutul.

Sunt un om care a știut să se pună pe locul doi
în viață și să îl pună pe Domnul Isus pe primul loc.

Sunt un om care a știut și știe ca să iubească,
dar care nu suportă prostia și înșelăciunea în viață.

Sunt un om care este oricând gata pentru
a întâlni perechea potrivită.

**Sunt un om care a ales să iubească, să aștepte și să învețe
din trecut și să trăiască frumos prezentul.**

Viața este ca o cameră frumos decorată,
având o ușă foarte frumoasă... cu un zar foarte atractiv,
având geam termopan, fotolii și o masă micuță rotundă,
pe pereți sunt versete memorabile,
având și niste flori vii în casă...

Având și căldură și laptop...

Are parte și de curent electric și becuri și arată foarte frumos.

Viața mea are toate acestea în afară de bec...

Deci fără bec când vine seara celalante nu se observă.

Asta nu înseamnă că sunt nefolositoare
sau inexistente ci doar trăiești mereu indispus
deoarece e foarte greu să faci pași în întuneric,
deoarece ești foarte ușor predispus la accidente.

Într-o cameră întunecoasă orice fărâmbă de lumină
este foarte benefică și foarte îndrăgită.

**Și când este noapte aștepți cu nerăbdare,
ori dimineața ori să ai lumină.**

Căsătoria

Căsătoria este ca un lanț de drujbă sthil:

Lanțul este perfect în întregime,
își cunoaște drumul și îl desfășoară cu ușurință.

Dar dacă mai avem un lanț de drujbă oregon,
și el este foarte bine făcut, dar nu este ca cel de sthil,
și nu se potrivește pasul sau la steluța de pe lamă...

Ele sunt folositoare doar în situații diferite,
deși au același număr de dinți, având
și foarma indentică și pintenii,
sunt cam de aceleași dimensiuni, dar nu potrivesc!

De aceea dacă am lua o bucată de lanț oregon
să o punem la un lanț sthil am constata probabil
cu surprindere că nu sunt potrivite și se observă diferența.

Căsătoria este asemenea unui lanț care este
în întregime de la aceeași firmă, ea fiind formată
din două persoane dar care formează un singur trup.

**De aceea trebuie să avem grijă că multe asemănări
pot fi și între două persoane dar care să nu se potrivească.**

“Nu te certa pentru un lucru care nu îți folosește”
și nu invidia calea celor ce merg spre groapă.

Nu te lua la ceartă cu omul iute la mânie
și nu te însoți cu cel mânios.

Nu aștepta să dobândești bunăvoința nimănui,
ci luptă-te pentru ai câștiga încrederea în tine.

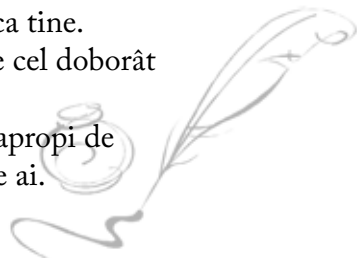
Nu spune în șoaptă atunci când trebuie să fie clar
și nu striga atunci când trebuie să vorbești încet.

Nu lăsa inima condusă de fire ci condu-o tu
cu înțelepciune și cu adevăr în iubire.

Nu te obosi să îi explici omului ce nu vrea să te asculte
și nu forța pe nimeni să devină ca tine.

Nu stinge fitilul care mai fumează și pe cel doborât
de întristare întărește-l.

Nu alege calea lumii ci alege să te apropi de
Domnul Dumnezeu cu tot ce ai.

**Nu te grăbi să iei decizii și nu strânge mâna oricui
pentru garanție ca să nu îți faci rău.**

A lupta nu înseamnă întotdeauna a da piept
cu vrășmașul, ci a te retrage.

De exemplu: omul nu trebuie să își ia televizor
și aparatură digitală ca să lupte contra televizorului
uitându-se la ceas cât timp își pierde cu el în fiecare zi,
ci trebuie să se îndepărteze de acel aparat,
deci să se retragă, așa să lupte.

La fel este și cu internetul sau cu telefonul sau mașina
sau cu oricare lucru, nu trebuie ca să luptăm
ci pur și simplu să ne retragem!

Lupta a fost dată și dusă de Domnul, El a biruit
iar noi trebuie doar să credem în El
și să îl lăsăm pe El în mintea noastră.

A ne lupta nu înseamnă a ne folosi pumnii,
ci a ne pleca genunchii.

A ne lupta semnifică dorința de a
lăsa pe Isus în viața noastră.

**A birui înseamnă a ne îmbrăca în Hristos
și a ne supune voinței Lui.**

Acum 50 de ani dacă cineva avea un televizor
era cineva și era considerat om.

Acum 40 de ani dacă aveai un calculator
erai considerat un om cu vază.

Acum 30 de ani dacă aveai un telefon
erai foarte important în lume.

Acum 20 de ani dacă aveai un laptop
erai considerat un om manierat.

Acum 10 ani dacă aveai internet erai considerat
un om demn de apreciat.

Acum 5 ani dacă aveai un iphone sau un ipad
sau un smartphone erai cel mai șmecher...

Acum de nu ai samsung galaxy s7 nu ești nimic.

Acum de nu te uiți la televizor ești cel mai bădăran...

Acum de nu ai internet ești pur și simplu fără minte, ești pierdut.

Acum de nu ai profil pe facebook ești de-a dreptul mort, dar toate
astea doar în ochii omului și nu în ochii lui Dumnezeu.

Incheiere

Aș dori să știți faptul că realizarea acestui volum este și datorită stărilor negative sau pozitive pe care le aveam dar și situația care provoca stare respectivă.

Am încercat să scriu cât mai evident starea pe care am trăit-o și să descriu practic luptele pe care le-am dus și să învăț din experiența acumulată.

Vă îndemn și pe dumneavoastră să pune-ți pe hârtie gânduri, versuri sau idei care merită aprofundate și care ar putea să trezească o stare pozitivă persoanei care o citește.

Am ajuns la finalul cărții de «poezii și gânduri», sper că v-a plăcut, iar dacă da, atunci Domnul să mă ajute să mai scriu o altă carte, iar dumneavoastră spune-ți: Amin!

Un lucru important de menționat, este faptul că eu am fost doar pixul, iar Domnul a fost Acela care l-a mânuit și astfel a scris ce a vrut El. Nu am făcut această tipărire pentru a mă lăuda, ci pentru a ajuta persoanele care au nevoie de o clar-viziune asupra problemelor cu care se confruntă, sper să vă ajute situațiile prin care am trecut și chiar să nu le experimentați, ci să învăța-ți de la mine.

Unde am pus ghilimele înseamnă că acel verset nu îmi aparține sau este spus de cineva într-un mod indirect

Eu am scris potrivit cu starea sufletului, mi-am vărsat inima înaintea Domnului și a ieșit asta, care doresc să vă impulsioneze pentru a vă apropia de Dumnezeu și pentru a trăi cât mai aproape de ceea ce spune El, cu o slujire din toată inima și nu din interes.

Domnul să fie laudat, preamărit și binecuvântat pentru răbdarea și dragostea Sa față de noi toți de pe pământ.

Domnul să vă binecuvânteze pe fiecare în parte!

Maranatha!

Pentru informații legate de aceste versuri și nu numai,
vă rog să mă contactați la numărul de telefon:

0740068018

